R G B WH GR BL Grey Scale #13 C M Y K
DANES PICTA .COM
A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

AKADEMIA OBRONY NARODOWEJ

WYDZIAŁ STRATEGICZNO – OBRONNY

METODYKA PRZYGOTOWANIA I PROWADZENIA STRATEGICZNEGO ĆWICZENIA STUDYJNEGO Z UWZGLĘDNIENIEM SOJUSZNICZYCH PROCEDUR PLANOWANIA I DOWODZENIA

Załączniki

Biblioteka Główna
Akademii Obrony Narodowej
S/4930 zał.
05-004930-001-0

WARSZAWA

68996

Inches Centimetres
Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black
Colour Chart #13
DANES PICTA .COM

AKADEMIA OBRONY NARODOWEJ

WYDZIAŁ STRATEGICZNO-OBRONNY

BIBLIOTEKA GŁÓWNA - ARCHIWUM
Nr ewid. 68996
Akademii Obrony Narodowej

METODYKA PRZYGOTOWANIA I PROWADZENIA STRATEGICZNEGO ĆWICZENIA STUDYJNEGO Z UWZGLĘDNIENIEM SOJUSZNICZYCH PROCEDUR PLANOWANIA I DOWODZENIA

ZAŁĄCZNIKI I MATERIAŁY UZUPEŁNIAJĄCE

[172] k

WARSZAWA **2001**

Zbiory Biblioteki Akademii
Nr ewid. 5/4930 zał.

CZEŚĆ PIERWSZA:

ZAŁĄCZNIKI DOTYCZĄCE PRZYGOTOWANIA ĆWICZENIA

SPIS ZAŁĄCZNIKÓW

CZĘŚĆ PIERWSZA: Przygotowanie ćwiczenia

1. Załącznik 1: Ogólny cel ćwiczeń wojskowych przeprowadzanych w ramach NATO
2. Załącznik 2: Proces przygotowania ćwiczeń wojskowych w ramach NATO
3. Załącznik 3: Formy i sposoby opracowywania analiz dla potrzeb przygotowania ćwiczenia w NATO
4. Załącznik 4: Analiza, ocena i omówienie ćwiczenia
5. Załącznik 5: Warianty ćwiczenia
6. Załącznik 6: Typ i rodzaj ćwiczeń NATO
7. Załącznik 7: Forma i treść wyszczególnienia dotyczącego ćwiczeń (EXSPEC)
8. Załącznik 8: Instrukcja planowania ćwiczenia (EXPI)
9. Załącznik 9: Przykład instrukcji związanej z planowaniem ćwiczeń
10. Załącznik 10: Ocena i sprawozdawczość z ćwiczeń NATO
11. Załącznik 11: Temat: Obrona sojusznicza"
12. Załącznik 12: Układ rozkazu w sprawie przygotowania i przeprowadzenia ćwiczenia
13. Załącznik 13: Nazwy państw w ćwiczeniu
14. Załącznik 14: Sytuacja geopolityczna w rejonie kryzysu
15. Załącznik 16: Sytuacja wyjściowa
16. Załącznik 17: Traktat sojuszniczy
17. Załącznik 18: Oświadczenie rządu Wislandu
18. Załącznik 19: Instrukcja pracy międzyresortowego zespołu analityczno-sytuacyjnego
19. Załącznik 20: Baza danych o fikcyjnych państwach europejskich
20. Załącznik 21: Siły zbrojne Baltii
21. Załącznik 22: Rozmieszczenie sił zbrojnych Baltii
22. Załącznik 23: Siły powietrzne koalicji pomarańczowej – region wschód
23. Załącznik 24: Wojska operacyjne KP i Wojska terytorialne KP
24. Załącznik 25: Doktryna Połączonych Sił Zbrojnych Sojuszu
25. Załącznik 26: Klauzula tajności sojuszu
26. Załącznik 28: Harmonogram przebiegu ćwiczenia „Sojusz"
27. Załącznik 29: Słownik Sojuszu

CZĘŚĆ DRUGA: Przeprowadzenie ćwiczenia

1. Załącznik 1: Układ planu przeprowadzenia ćwiczenia
2. Załącznik 2, 2/1, 2/2: Analiza opcji działania
3. Załącznik 3: Macierz ćwiczenia
4. Załącznik 4: Wykaz dokumentów opracowywanych do ćwiczeń bez udziału wojsk
5. Załącznik 5: Układ rozkazu ćwiczenia
6. Załącznik 6: Zakres i struktura treści stanowiska narodowego
7. Załącznik 7: Miejsce stanowiska narodowego w procesie planowania bezpieczeństwa państwa i sojuszu
8. Załącznik 8/1, 8/2, 8/3: Cele i opcje działania sojuszu
9. Załącznik 9: Narodowa ocena opcji działania sojuszu
10. Załącznik 10: Koncepcja oraz warianty sił własnych i przeciwnika

Załącznik 1

Ogólny cel ćwiczeń wojskowych przeprowadzanych w ramach NATO

1. Ogólnym celem ćwiczeń przeprowadzanych w ramach NATO jest zwiększenie zdolności bojowych sił zbrojnych krajów członkowskich i sił NATO do odpowiadania na zagrożenia wobec NATO, które wymagają ścisłej współpracy pomiędzy siłami zbrojnymi różnych narodowości. Obowiązkiem dowództw MNC jest opracowanie wojskowego procesu ćwiczeń, które obejmowałyby ćwiczenie sił podporządkowanych i przeznaczonych do podporządkowania w trakcie ćwiczeń wojskowych NATO i NATO-Plus. Cały proces planowania ćwiczeń winien być przeprowadzony zgodnie z wytycznymi opracowanymi w trakcie planowania operacyjnego.

2. Ogólnym celem dowództw MNC związanym z ćwiczeniami jest utrzymywanie w czasach pokojowych zdolności operacyjnych i szczebli gotowości bojowej sił sojuszniczych oraz ich dowództw w stanach wymaganych dla czasów pokojowych, kryzysu i wojny. Ćwiczenia takie umożliwiają szkolenie operacyjne w celu utrzymywania zdolności dowództw ACE i ACLANT do reagowania na sytuacje kryzysowe, włączając w to umocnienie i obronę zagrożonych terenów. Ponadto, przeprowadzanie ćwiczeń jest istotne ze względu na rozwijanie zdolności do przeprowadzania operacji pokojowych, włączając w to utrzymywanie pokoju, udzielanie pomocy w trakcie likwidacji katastrof żywiołowych i uczestniczenie w akcjach humanitarnych wraz krajami nie będącymi członkami NATO. Wymagania minimalne związane z częstotliwością, szczeblem oraz zakresem ćwiczeń dotyczącym sił zbrojnych NATO oraz dowództw określone zostały w programie i rozporządzeniu dwóch dowództw Bi-MNC do ćwiczeń NATO (NEDP) oraz w programie i rozporządzeniu dwóch dowództw Bi-MNC do ćwiczeń NATO-Plus (NPEDP).

Ogólny cel ćwiczeń wojskowych w ramach NATO

1. Ćwiczenia wojskowe NATO winny zostać zaplanowane w ten sposób aby zapewniały możliwość osiągnięcia jednego lub więcej z następujących celów operacyjnych:

   a) promowanie i przyśpieszanie integracji Sojuszu, jego skuteczności i możliwości wojskowych w warunkach rozwijających się koncepcji strategicznych oraz struktur dowódczych obejmujących kwatery główne oraz inne jednostki,

   b) ćwiczenie, ocenę i doskonalenie skuteczności sił zbrojnych NATO oraz zintegrowanej struktury dowódczej w pełnym zakresie zadań w czasie pokoju, kryzysu i wojny,

   c) ćwiczenie i ocena planów operacyjnych i rezerwowych NATO,

   d) ćwiczenie, ocena i doskonalenie dowódców i sztabów NATO w dziele kierowania biegiem spraw w warunkach kryzysu włączając w to operacje pokojowe Narodów Zjednoczonych/Organizacji d/s Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OSCE) i wykorzystując do tego celu pełny zakres

możliwości NATO związanych z zarządzaniem w czasie kryzysu oraz procedur cywilnych w okresie zagrożenia, które jednocześnie obejmują pojawiające się nowe koncepcje,

e) kształcenie i ćwiczenie wyższych oficerów NATO na wojskowym strategicznym i operacyjnym szczeblach kryzysu i wojny w połączonych siłach zbrojnych i w otoczeniu wielonarodowym,

f) demonstrowanie, ocena i wzmocnienie zdolności sił zbrojnych NATO do przegrupowania swych sił w celu doprowadzenia do wzmocnienia sił wewnątrz- europejskich i trans-atlantyckich przy pomocy sił różnych rodzajów włączając w to Francję drogą zastosowania systemu identyfikacji sił zbrojnych (FIDS),

g) Ćwiczenie, ocena i doskonalenie zdolności NATO do szybkiego rozmieszczenia, użycia i przegrupowania sił reagowania do różnych regionów i integrowania ich z siłami lokalnymi pod kierownictwem regionu.

h) Rozwijanie i doskonalenie inter-operacyjności, elastyczności i ruchliwości jednostek wielonarodowych oraz dowództw,

i) Ćwiczenie, ocena i doskonalenie procedur wymieniania się informacją wywiadowczą/informacją pomiędzy poszczególnymi państwami. Składanie sprawozdań, zgodnie z rozporządzeniami dwóch dowództw Bi-MNC w sprawie składania meldunków zawartymi w tomach I-V,

j) Wdrażanie, ocena i doskonalenie procedur połączonych sił zbrojnych związanych z utrzymywaniem na poziomie wiarygodnym i bezpiecznym sił jądrowych,

k) Promowanie wzajemnego zrozumienia, zaufania, współpracy i inter-operacyjności pomiędzy siłami zbrojnymi, pracownikami NATO, Partnerstwa dla Pokoju i państwami wchodzącymi w skład sojuszu,

l) Ćwiczenie, ocena i doskonalenie wspólnych działań taktycznych na szczeblu sił zbrojnych, grupy/dywizji i mniejszej jednostki odnoszących się do wszystkich rodzajów działań wojskowych. Jest bardzo ważne, żeby tam gdzie opracowane są właściwe i uzgodnione wytyczne NATO (takie jak AXP, ATP, EXTAC, TACMEMO etc,) były one wykorzystywane,

m) Ćwiczenie, ocena i doskonalenie wspólnych systemów wywiadowczych i C2 w ramach NATO oraz wspierających je systemów CIS,

n) Ćwiczenie reguł zaangażowania obowiązujących w NATO (NATO ROE - projekt MC 362), systemu ostrzegawczego NATO oraz podręcznika (projekt) jak również innych proceduralnych publikacji NATO,

o) Doskonalenie inter-operacyjności i standaryzacji wyposażenia, doktryny i procedur sił zbrojnych NATO drogą: (1) Ćwiczenie uzgodnień w zakresie udzielania wsparcia przez kraje goszczące oraz porozumień dotyczących

udzielania pomocy technicznej przez NATO. (2) Wykorzystywanie urządzeń infrastruktury NATO,

p) Ćwiczenie, ocena i doskonalenie korzystania z wielonarodowych organizacji logistycznych NATO w celu wspierania wielonarodowych sił zbrojnych,

q) Sprawdzanie, ocena i doskonalenie dowództw składających się z wielonarodowego korpusu oficerskiego (CJTF), gdy dowództwa takie zostaną utworzone,

r) Wdrażanie doktryny NATO wraz z partnerami Partnerstwa dla Pokoju w stosunku do:
   1. Operacji pokojowych.
   2. Operacji humanitarnych.
   3. Operacji poszukiwawczo-ratowniczych.
   4. Innych uzgodnionych operacji.

Wytyczne dowódców NATO do ćwiczeń

1. Wyżsi dowódcy NATO (MNC) zapewnią aby programy ćwiczeń odbywanych w obrębie terenów objętych ich odpowiedzialnością obejmowały również plany rezerwowe oraz inne obowiązki operacyjne. Ponadto, dowódcy MNC mają obowiązek zapewnić aby proces ćwiczeń wojskowych umożliwiał odpowiednie przeszkolenie sił zbrojnych NATO w całym zakresie problemów związanych z zarządzaniemw trakcie trwania konfliktu i kryzysu. Dowódcy wyższego szczebla zobowiązani są do włączenia ćwiczeń i szkolenia do swoich indywidualnych programów regionalnych w celu udzielenia wsparcia planom rezerwowym odnoszącym się do swoich specyficznych terenów.

2. Następujące ogólne wytyczne obowiązują planistów zajmujących się sprawami planowania ćwiczeń i planowaniem operacyjnym:

   a) proces planowania ćwiczeń winien obejmować zagadnienia i ich niezbędną koordynację w celu wypracowania odpowiedniego zakresu ćwiczeń, w którym szkolący się mogliby przeprowadzać działania związane z operacyjnym planowaniem,

   b) w stopniu w jakim to jest tylko możliwe ćwiczenia winny uwzględniać problemy związane z operacyjnym planowaniem tak aby umożliwić uczestniczącemu w ćwiczeniach personelowi dowódczemu odbycie szkolenia w zakresie planowania operacyjnego zgodnie z GOP tom III,

   c) Ćwiczenia na stanowiskach dowódczych (CPX) oraz wspomagane komputerowo ćwiczenia symulacyjne winny być stosowane w celu obniżenia kosztów procesu planowania,

   d) Włączenia do procesu planowania, tam gdzie to tylko jest możliwe, organizacji nie-rządowych (NGO) o raz organizacji międzynarodowych (IO), Wydziału Akcji Humanitarnych Narodów Zjednoczonych(UNDHA), Wysokiego Pełnomocnika Narodów

Zjednoczonych d/s uchodźców oraz wydziału d/s operacji pokojowych Narodów Zjednoczonych,

e) Wstępny okres ćwiczeń winien odzwierciedlać jedynie dane wyjściowe NATO-wskiej bazy danych dotyczących przeszłych doświadczeń (NLLDB). Wytyczne dotyczące porównania zapisów i meldunków dotyczących ćwiczeń (koncentrujących się na ćwiczeniach marynarki wojennej) zostały opracowane przez zespół DIRPAT, włączając w to zestawienie i ogłoszenie w Załączniku D wniosków wypływających z przeszłych ćwiczeń. Inicjatywy obu dowództw Bi-MNC rozwijają się w celu włączenia w nie takiego podejścia, które obejmowałoby analizę ćwiczeń morskich i powietrznych.

Załącznik 2

Proces przygotowania ćwiczeń wojskowych w ramach NATO

1. **Wiadomości ogólne.**

Proces odbywania ćwiczeń wojskowych w ramach NATO dzieli się na pięć kolejnych etapów:

- programowanie;
- planowanie;
- przeprowadzanie;
- ocena i;
- meldowanie.

2. **Programowanie i koordynacja**

a) upoważnienie do zarządzania, planowania i przeprowadzania ćwiczeń. Ćwiczenia wojskowe zarządzane są w NATO przez wyższych dowódców NATO (MNC), dowódców wyższego szczebla (MSC) oraz dowódców niższego szczebla (PSC). W obszarze odpowiedzialności ACE, dowódcy NATO podporządkowani dowódcom PSC mogą również zarządzać ćwiczenia. Upoważnienie do zarządzenia ćwiczenia (OSE) określa władze, które w konsekwencji będą planowały i przeprowadzały ćwiczenie (tzn. odgrywały rolę OCE),

b) koordynowanie ćwiczeń. Dowódcy MNC są odpowiedzialni za koordynowanie indywidualnych ćwiczeń wojskowych w ramach NATO i wykonywanie programów wraz z innymi dowódcami NATO i władzami poszczególnych państw. Każdy podporządkowany dowódca mający zamiar wydać rozporządzenia do ćwiczeń korzysta z Programu i Rozporządzeń do Ćwiczeń NATO (NEDP) samodzielnie na własną odpowiedzialność. Dowódcy MNC i/lub odpowiednie władze państwowe winni kierować zaistniałe sprzeczności, które nie mogą być rozwiązane, do Komitetu Wojskowego (MC). Dowództwa MNC, MCS i PSC są zatem upoważnione do bezpośredniej współpracy z innymi dowódcami NATO i władzami państwowymi w zakresie ich właściwości i zgodnie z odnośnikiem (c). Ćwiczenia wojskowe NATO mogą się odbywać wyłącznie dzięki poparciu poszczególnych państw oraz ich uczestnictwu jako, że państwa te są ostatecznymi „dostarczycielami sił" poza siłami, które już wcześniej zostały podporządkowane operacyjnemu kierownictwu NATO (OPCON). Wymagania związane z ćwiczeniami oraz ich programy muszą zatem być koordynowane z odpowiednimi państwami przy jednoczesnym konsultowaniu wszystkich posunięć poczynając od od pierwszego etapu w trakcie procesu planowania ćwiczeń wojskowych. Konsultacje takie winny się odbywać raz do roku i umożliwią one poszczególnym państwom na uzupełnienie ich własnych planów odbywania ćwiczeń jak również proponowanie szczegółowych i odpowiednich problemów aby włączyć je do listy celów ćwiczeń (EXSPEC),

c) komitety wykonawcze. Tworzenie właściwego zestawu ćwiczeń, które byłyby w stanie sprostać wymaganiom operacyjnym, wymaga istnienia elastycznej struktury odbywania ćwiczeń oraz skutecznego procesu ich oceny. Rola Rady Oceny Ćwiczeń w ramach ACE i ACLANT jest kluczowa w dziele oceny odpowiedniości polityki i programów ćwiczeń wojskowych odbywanych w ramach

NATO, poprzez kierowanie badaniami nad najbardziej właściwym zestawem ćwiczeń i doradzaniem w tych sprawach odpowiednim dowództwom MNC.

1. Rada d/s koordynacji ćwiczeń w ramach NATO (NEPB) jest powoływana i odpowiedzialna przed dwoma dowództwami MNC w celu zapewnienia koordynowania polityki w sprawach ćwiczeń. Rada ta zatwierdza również program pracy Stałego Zespołu Analitycznego (PAT).

2. Rada d/s koordynacji ćwiczeń w ramach NATO (NECB) odpowiada przed obydwoma dowództwami MNC i składa sprawozdania zastępcy szefa sztabu d/s operacyjnych (ACLANT) oraz operacji/logistyki (ACE). Rada obarczona została obowiązkiem koordynowania krótko- i długoterminowych programów ćwiczeń zgodnie z aktualnymi wytycznymi i stosowaną polityką.

3. Rada Nadzorcza Ćwiczeń ACLANT (LERB) odpowiada przed SACLANT za opracowanie długoterminowej polityki ćwiczeń oraz wytycznych programowych.

4. Rada Nadzorcza Ćwiczeń ACE (AERB) pełni rolę stałego ciała nadzorczego w stosunku do polityki i programów ćwiczeń ACE i służy jako forum do oceny równowagi i treści programu i rozporządzeń dotyczących ćwiczeń prowadzonych w ramach ACE.

5. Programy i rozporządzenia w sprawach ćwiczeń. Aktualna metoda ogłaszania programów i rozporządzeń w sprawach ćwiczeń odbywa się za pośrednictwem Programu i Rozporządzeń Ćwiczeń w ramach NATO (NEDP) oraz Programu i Rozporządzeń Ćwiczeń w ramach NATO-Plus (NPEDP).

6. Program i Rozporządzenie do Ćwiczeń w ramach obu dowództw Bi-MNC NATO (NEDP).NEDP stosuje się do wszystkich dowództw NATO znajdujących się w obrębie ACE i ACLANT i odnosi się do ćwiczeń NATO ACE i NATO ACLANT oraz działań związanych z tymi ćwiczeniami włączonych do tego programu. Harmonogram planu ćwiczeń obu dowództw Bi-MNC (BEPS), jest dwuczęściowym, 5-cio letnim przewidywaniem, które ułatwia planowanie ćwiczeń i rozwiązywanie spraw spornych na całym obszarze NATO. Harmonogram BEPS 1 jest częścią programu NEDP i obejmuje planowane daty przeprowadzenia ćwiczeń. Harmonogram BEPS 2 jest dwu-miesięcznym komunikatem koordynowanym na szczeblu kwatery głównej ACLANT i obejmuje on wyłącznie tematykę konferencji planistycznej zajmującej się ćwiczeniami. Oba harmonogramy są częścią 5-cio letniego planu ukazującego daty odbywania ćwiczeń w okresie 2-ch lat naprzód oraz w sposób nieobowiązujący daty odbywania ćwiczeń w pozostałym okresie 3-ch lat.

7. Program i Rozporządzenie do Ćwiczeń w ramach obu dowództw Bi-MNC NATO-Plus (NPEDP). Ćwiczenia NATO-Plus opisano w programie NPEDP. Proces ich uaktualniania jest taki sam jak w przypadku programu NEDP.

Załącznik 3

Formy i sposoby opracowywania analiz dla potrzeb przygotowania ćwiczenia w NATO

1. Analiza. Analiza jest ogólnym pojęciem stosowanym do opisu całego zakresu działalności analitycznej, które obejmuje:

   - zbieranie, rejestrowanie i przechowywanie danych,
   - odtwarzanie wydarzeń,
   - prezentowanie wyników jako szeregu faktów,
   - ocena i oszacowanie,
   - racjonalne wnioski.

2. Oszacowanie. Oszacowanie jest procesem określenia skuteczności działania systemu, czujnika, procedury lub taktyki opartej na pierwotnych/nieprzetworzonych danych dostarczonych przez uczestników. Zwykle oszacowanie/dokonanie szacunku implikuje proces subiektywny.

3. Ocena. Ocena to obiektywne i, tam gdzie to możliwe, ilościowe wnioskowanie do którego się doszło na podstawie oceny wszystkich istotnych faktów.

4. Przedmiot analizy. Przedmiot analizy to ogólne stwierdzenie dotyczące przewidywanego wyniku analizy. Przedmiot analizy może zostać dodatkowo podzielony na szereg bardziej szczegółowych czynników.

5. FORMEX. FORMEX to arkusze rejestracyjne przedstawione w zadanej postaci tabelarycznej/zadanym formacie tabelarycznym wykorzystywane w celu rejestrowania danych dotyczących ćwiczeń. Przykłady podano w Podręczniku Analiz Morskich (MAH), publikowane oddzielnie przez Kierownika Zespołu Stałych/Ciągłych Analiz Morskich NATO (PAT). Rozkazach operacyjnych EXOPORD są one ponumerowane w celu łatwego odnajdywania tych danych.

6. Analiza ćwiczeń wojskowych NATO. Analiza może przybierać wiele postaci poczynając od pierwszego wrażenia jakie kształtuje się tuż po zakończeniu ćwiczenia do szczegółowego odtworzenia i oceny dokonanej przez specjalny zespół i kończący się na szczegółowym sprawozdaniu analitycznym dotyczącym ćwiczenia. Omówienie odtworzenia, oszacowania i oceny szczegółowo przedstawiono w MAH.

7. Dane uzyskane w wyniku analizy mogą być wykorzystane w celu wykazania co następuję:

   a) określenia czy osiągnięte względnie czy nie osiągnięte zostały cele szczegółowe i ogólne ćwiczenia,

   b) ocenienia skuteczności planów, procedur, taktyki, wyposażenia, urządzeń i szkolenia personelu.

Porównania wyników ćwiczenia z wynikami poprzednich ćwiczeń.

8. Określenia problemów związanych z standaryzacją i interoperacyjnością wyposażenia, procedur lub usług, które mogą wymagać dokładnego zbadania ich przez kadrę oraz działań uzdrawiających/naprawczych włączając w to właściwe i konsekwentnie wprowadzane zmiany w ATP i STANAG-i.

9. Zapobiegania powtarzaniu się niekorzystnym zjawiskom w przyszłych ćwiczeniach. Określenia czynników statystycznych i planistycznych, które mogą okazać się pożyteczne/korzystne w przyszłych ćwiczeniach oraz planach operacyjnych.

10. Rodzaje i szczeble analizy.

11. Rodzaje analiz. Wyróżnia się trzy różne rodzaje systematycznych badań, które zwykle są stosowane do analizowania ćwiczeń:

Rodzaj A. Szybkie badanie, którego celem jest umożliwienie zaprezentowanie jego wyników w trakcie dyskusji przeprowadzanej w okresie po ćwiczeniu (PXD).

Rodzaj B. Badanie wykorzystujące pełne możliwości stworzone przez techniki analizowania ćwiczeń.

Rodzaj C. Szczegółowe, specjalne studium przeprowadzone takie agencje jak jednostki d/s badań operacyjnych, grupy analiz narodowych lub wyspecjalizowane agencje NATO. Tego typu badania nie są objęte zwykłymi procedurami dotyczącymi analizy ćwiczeń i w związku z tym do rozwiązywania tego typu problemów muszą zostać zastosowane instrukcje specjalne, które muszą się znaleźć w EXPI.

12. Szczebel analizy. Szczebel analizy zależy od pożądanej głębokości analizowania problemu:

Szczebel 1. Ogólna jakościowa analiza w której występuje ograniczony wymóg rejestrowania danych numerycznych. Nie jest dokonywane odtwarzanie poszczególnych przypadków.

Szczebel 2. Pośredni szczebel badania, wymagający rejestrowania szeregu danych numerycznych. Tam gdzie analizowany cel wymaga aby poszczególne przypadki zostały odtworzone, tam przypadki takie winny być wybiórczo i z punktu widzenia ich przydatności do odtworzenia ograniczone do poszczególnych dziedzin, okresów lub sytuacji wystarczających wyłącznie do tego aby można było zweryfikować/sprawdzić istotne fakty.

Szczebel 3. Najbardziej dogłębne i staranne badanie wymagające szerokiej rejestracji danych. Tam gdzie cele prowadzonej analizy tego wymagają, tam odtwarzanie wypadków/faktów ćwiczeń dokonywane jest w celu objęcia wszystkich przypadków oraz niewykorzystanych okazji. Wymagane są szczegóły dotyczące przemieszczania się jednostek, skutków działania czujników oraz warunków panujących w otaczającym środowisku. Dodatkowo do ustalonych danych typu FORMEX może również wystąpić potrzeba gromadzenia specjalnych danych.

13. Planowanie przeprowadzenia procesu analizy. Planowanie analizy jest zadaniem specjalistycznym i zachęca się planistów d/s ćwiczeń do tego aby od chwili rozpoczęcia prac planistycznych włączyli w swój zespół przedstawiciela jednej z uznanych agencji analitycznych w charakterze członka grupy planowania podstawowego. Aktualnie znane są dwie analityczne agencje NATO i obie one specjalizują się w pracach analitycznych dotyczących działań morskich:

a) zespół d/s Analiz i Planowania NATO (PAT) podlegający obu dowództwom NATO - Bi-MNC, mieszczący się w Northwood, Zjednoczone Królestwo, któremu zadania wyznacza Rada NEPB. Zaproszenia dotyczące zatrudnienia tego zespołu winny być kierowane do właściwego dowództwa MNC przynajmniej na rok przed datą rozpoczęcia ćwiczenia. Zespół PAT nie podlega jakimkolwiek ograniczeniom geograficznym i jest w stanie dokonywać analizy ćwiczeń morskich oraz ćwiczeń połączonych sił zbrojnych na całym obszarze NATO,

b) niezależny Zespół d/s dokonywania analiz morskich mieści się w Kwaterze Głównej NAVSOUTH w Neapolu, Włochy, a zadania stawia mu dowództwo COMNAVSOUTH i zespół ten służy pomocą w dokonywaniu analiz ćwiczeń odbywających się w Regionie Południowym,

c) planiści winni mieć całkowitą jasność co do różnić pomiędzy celami dotyczącymi ćwiczeń, a celami analizy. Ćwiczenia winny być projektowane przez dowództwa w celu osiągnięcia poszczególnych celów operacyjnych związanych z zadaniami danego dowództwa (patrz Rozdział 1). Przedmioty analizy wybierane są z pośród szeregu możliwości, po tym jak cele dotyczące ćwiczenia zostały określone, w celu uzyskania jak największej ilości materiału wejściowego Analiza dokonywana winna być w ten sposób aby nie kolidować z koniecznością osiągnięcia zamierzonych celów postawionych przed ćwiczeniami,

d) cele dokonywania analizy działań morskich wymienione zostały w Planie Analizy Działań Morskich NATO (MAP). MAP jest pięcioletnim planem działań dostosowawczych, który odzwierciedla potrzeby państw i dowództw NATO w zakresie analizy; jest on aktualizowany corocznie przez Zespół Planistyczno Analityczny d/s działań morskich NATO (NMAPP). Planiści d/s ćwiczeń winni korzystać z MAP w charakterze materiału źródłowego i wybierać odpowiednie cele po dokonaniu konsultacji w tych sprawach z agencją zajmującą się dokonywaniem analiz. Sformułowanie celów nie objętych działaniami morskimi, gdy udostępnione zostały możliwości analityczne, winny oddziaływać na te znajdujące się w MAP. Uzgodnione cele analizy winny zostać ogłoszone w instrukcji EXPI,

e) w miarę postępu planowania cele analizy mogą zostać uściślane i agencja analityczna opracuje w tej mierze odpowiedni plan dokonywania analiz. Plan ten, który będzie zawierał poszczególne instrukcje i zapisy związane z potrzebami, przeznaczone dla uczestników i mające na celu ułatwienie prac analitycznych, winny zostać opublikowane w rozkazie EXOPORD,

f) wytyczne w sprawie przeprowadzania prac analitycznych po zakończeniu ćwiczeń podano w MAP.

Załącznik 4

Analiza, ocena i omówienie ćwiczenia

1. Omówienie wyników ćwiczeń (PXD). Po zakończeniu ćwiczeń przeprowadza się dyskusję na gorąco. Jest to forum do przeprowadzenia aktywnej dyskusji pomiędzy uczestnikami i służy jako przygotowanie do omówienia wyników ćwiczeń. Dyskusji na gorąco przewodniczy zwykle Kierownik Ćwiczeń i przygotowana ona zostaje przez zespół analityczny odpowiedzialny za oceną przebiegu ćwiczeń. Omówienie wyników ćwiczeń (PXD) stanowi forum dla odbycia aktywnej dyskusji pomiędzy uczestnikami po tym jak ćwiczenie zostanie zakończone, gdy wrażenia są ciągle jeszcze świeże i tkwią w pamięci. Omówienie takie winno nastąpić tak szybko jak to jest możliwe z praktycznego punktu widzenia, po zakończeniu ćwiczeń. Szczegóły dotyczące PXD winny zostać opublikowane w instrukcji EXPI. Celem PXD jest:

    a) Odniesienie korzyści z wymiany poglądów i myśli pomiędzy innymi uczestnikami.
    b) Przedyskutowanie osiągnięć sił zbrojnych oraz dowództw w trakcie ćwiczeń, zwłaszcza w odniesieniu do celów ogólnych i szczegółowych wyznaczonych w instrukcji EXPI.
    c) Odniesienie natychmiastowych korzyści z wyniesionego doświadczenia.
    d) Szczegółowe wytyczne odnoszące się do przeprowadzenia PXD podano w Załączniku D.

2. Sprawozdanie z wyników ćwiczeń. Sprawozdawczość stanowi środek ogłaszania ważnych wyników ćwiczeń, a sprawozdania stanowi podstawę do rozpoczynania takich działań jakie wymagane są w celu zwiększenia skuteczności sił zbrojnych. Sprawozdania na temat ćwiczeń mogą przybierać następujące formy:

    - Sprawozdanie dotyczące pierwszych wrażeń.
    - Wstępne sprawozdanie na temat ćwiczeń (wyłącznie jeśli jest to wymagane).
    - Sprawozdanie omawiające wyniki ćwiczeń.
    - Analiza przebiegu ćwiczeń.
    - Sprawozdanie końcowe.

3. Sprawozdanie dotyczące pierwszych wrażeń (FIR). Sprawozdanie to winno zostać dostarczone do OCE natychmiast po zakończeniu ćwiczeń przez dowódców uczestniczących w ćwiczeniach. Jeśli ćwiczenie podzielono na etapy to może zajść potrzeba dostarczenia oddzielnego sprawozdania z każdego etapu ćwiczeń. Format, odbiorców oraz ostateczny termin nadesłania FIR należy podać w instrukcji EXPI. FIR sporządzony przez OCE winien wpłynąć do dowództwa MNC w ciągu 7 dni od zakończenia ćwiczeń.

4. Wstępne sprawozdanie na temat ćwiczeń. Gdy wrażenia wstępne z ćwiczeń w ramach NATO w warunkach zarządzania sytuacjami kryzysowymi, ćwiczenia przeprowadzane na całym obszarze NATO lub ćwiczenia sił reagowania wskazują na niezwykłą doniosłość z nich wypływającą względnie pilność wnoszenia w nie poprawek, wtedy dowództwo koordynujące MNC może nadesłać wstępne sprawozdanie do komitetu wojskowego oraz właściwych państw. Nie jest wymagany żaden specjalny format dla takiego sprawozdania i zwykle jest on dostarczany w postaci komunikatu/powiadomienia.

5. Sprawozdanie na temat dyskusji odbytej po zakończeniu ćwiczeń (PXD). Jeśli zostało to odnotowane w instrukcji EXPI to sprawozdanie z dyskusji PXD podsumowujące główne punkty tej dyskusji zostanie przekazane do biorących udział w ćwiczeniu dowództw i innych zainteresowanych władz.

6. Analiza przebiegu ćwiczeń. Sprawozdanie to, zawierające wyniki analizy ćwiczeń zgodne z celami tej analizy, przedstawia się oficerowi OSE, kopie przesyła oficerom OCE oraz innym zainteresowanym tym tematem władzom. Wskazówki dotyczące formatu sprawozdania z analizy przebiegu ćwiczeń podano w MAH. Gdy jest to celowe to robocze kopie sprawozdania z analizy przesyłane są do oficera OSE na wczesnym etapie tak aby konkluzje mogły zostać włączone do końcowego sprawozdania z ćwiczeń. Z chwilą otrzymania każdej części sprawozdania dotyczącego analizy, oficer OSE aktualizuje wnioski i zalecenia oraz rozpoczyna/inicjuje właściwe działania mające na celu uzdrowienie/poprawę sytuacji. Obowiązkiem organizacji analitycznej również jest zapewnienie aby wnioski i zalecenia wynikające z sprawozdania analitycznego skierowane zostały do bazy danych wypływających z doświadczeń (NLLDB).

7. Sprawozdanie końcowe (FER). Jest to ostateczne sprawozdanie kończące ćwiczenia. Jest ono zwykle opracowywane przez oficera OCE i kierowane do oficera OSE z prośbą zatwierdzenia i dokonania dodatkowych poprawek. Zawiera ono całą istotną informację dotyczącą ćwiczenia. W przypadku, gdy analiza dokonywana jest jako część wymagań związanych z ćwiczeniem, wtedy oficer OSE musi zatwierdzić względnie odrzucić główne zalecenia sprawozdania analitycznego oraz sprawozdań cząstkowych objętych sprawozdaniem FER. Gdy wyniki jakiegokolwiek ćwiczenia wskazują na konieczność podjęcia działań przez komitet wojskowy względnie władze zwierzchnie, wtedy koordynujący ćwiczenia dowódca MNC kieruje sprawozdanie końcowe do komitetu wojskowego po tym jak analiza została zatwierdzona. Format tego sprawozdania przytoczono w Załączniku D. Sprawozdanie FER oficerów OSE musi zostać dostarczone do dowództwa MNC w ciągu 80 dni od zakończenia ćwiczeń.

8. Nabyte doświadczenia. Nabyte w wyniku ćwiczeń wojskowych doświadczenia są cennym źródłem potwierdzonej informacji oraz danych odniesienia wykorzystywanych przez planistów i operatorów. W związku z tym kierownik zespołu PAT został obarczony obowiązkiem utworzenia i rozpowszechnienia bazy danych zawierających dane wynikające z doświadczeń pracujące na potrzeby NATO i PfP. Oficerowie OSE pracujący na potrzeby wszystkich ćwiczeń winni zapewnić aby doświadczenia płynące z ćwiczeń kierowane były do zespołu PAT w celu włączenia ich do bazy NLLDP.

Załącznik 5

WARIANTY ĆWICZENIA

I. **REAGOWANIE KRYZYSOWE POZA OBSZAREM SOJUSZU** / NA PODSTAWIE MANDATU RB ONZ

1. Kontekst konfliktu:

a) Konflikt ma miejsce w Europie lub poza nią, dotyczy państw, które nie graniczą z NATO.
b) Kryzys ma wymiar lokalny, wymagający jednak interwencji zewnętrznej.
c) NATO podejmuje działania na podstawie mandatu ONZ.
d) Niezbędny jest przerzut sił w rejon konfliktu.
e) Polska wydziela kontyngent ze składu Sił Reagowania.

2. Zalety wariantu I:

a) Realizm sytuacji odnoszący się do występujących obecnie zagrożeń i możliwości użycia SZ RP i Sojuszu.
b) Możliwość posługiwania się przykładami faktycznych konfliktów.
c) Całościowe objęcie problematyki CJTF. (Używając potencjału, który można uważać za taktyczny, osiąganie celów polityczno-militarnych o charakterze strategicznym.
d) Aspekt badawczy ćwiczenia polegający na ocenie faktycznych możliwości udziału SZ RP w operacji o tym charakterze.
e) Problematyka „bezpieczna" z uwagi na studentów obcokrajowców.
f) Sytuacja pozwalająca na ćwiczenie problematyki wszystkich rodzajów sił zbrojnych w kontekście polityczno-dyplomatycznym.
g) Całościowe objęcie problematyki CJTF (osiąganie celów polityczno-militarnych o charakterze strategicznym z użyciem potencjału taktycznego).
h) Możliwość łączenia problematyki operacji pokojowych, CIMIC, reagowania kryzysowego, prawa międzynarodowego i aspektów ekonomicznych.
i) Wymiar badawczy polegający na ocenie faktycznych możliwości udziału SZ RP w sojuszniczej operacji połączonej.

3. Wady wariantu

a) Ćwiczenie na bazie wydzielonego kontyngentu SZ RP ogranicza możliwość wykorzystania jako bazowego dla ćwiczeń wydziałowych;
b) Ograniczone możliwości rozwoju ćwiczenia w kierunku narodowych aspektów użycia SZ RP

II. **REAGOWANIE KRYZYSOWE NA OBRZEŻACH SOJUSZU Z MOŻLIWOŚCIĄ PRZEKSZTAŁCENIA SIĘ W POWAŻNY KONFLIKT WOJENNY.**
/ NA PODSTAWIE MANDATU RB ONZ; TYP KONFLIKTU – WOJNA W ZATOCE /

1. Kontekst ćwiczenia.

a) Ćwiczenie oparte jest na sytuacji fikcyjnej z wykorzystaniem rzeczywistej mapy fizycznej; podstawę działania ćwiczących stanowią procedury NATO i narodowe.

b) Konflikt ma miejsce w północno-wschodniej (bałtyckiej) części Europy.
c) Dotyczy roszczeń terytorialnych, będących konsekwencją powstania nowych państw.
d) Konflikt ma charakter zbrojny, lokalny – z możliwością eskalacji.
e) ONZ podejmuje rezolucję, w której powierza NATO mandat rozwiązania konfliktu niezbędnymi środkami, nie wykluczając militarnych.
f) Państwa będące stronami konfliktu, nie są w układzie obronnym z którymkolwiek państwem sojuszniczym.
g) Polska (pod zmienioną nazwą) jest obszarem wyjściowym do operacji połączonej CJTF.
h) Polska pełni rolę państwa gospodarza i wydziela kontyngent SZ, zgodnie z decyzją ćwiczących (władz polityczno-wojskowych)

2. Zalety przyjętego wariantu:

a) Realizm sytuacji, sytuacja odpowiada aktualnej strategii Sojuszu.
b) Możliwość nawiązania podczas ćwiczenia studyjnego do faktycznie przeprowadzonych podobnych operacji (koalicyjnych i sojuszniczych);
c) Ciekawa problematyka ćwiczenia, obejmująca zagadnienia istotne z uwagi na potrzeby przygotowania SZ RP do działań połączonych;
d) Nie ma potrzeby skomplikowanego i obszernego uzasadniania wystąpienia konfliktu;
e) Możliwość przećwiczenia planowania operacyjno-strategicznego w układzie narodowym i sojuszniczym;
f) Możliwość przyjmowania do kalkulacji kontyngentów i całych CJTF różnej wielkości, w zależności od założenia przez autorów ćwiczenia odpowiedniego poziomu natężenia konfliktu.
g) Możliwość ćwiczenia operacji połączonej w pełnym zakresie, z udziałem wszystkich rodzajów sił zbrojnych w układzie sojuszniczym z poza art. V Traktatu Waszyngtońskiego;
h) Możliwość łączenia problematyki operacji pokojowych, CIMIC, reagowania kryzysowego, prawa międzynarodowego i aspektów ekonomicznych.
i) Ewentualność rozwijania ćwiczenia w zależności od potrzeb, wynikających ze składu ćwiczących w kierunku:

- użycia poszczególnych komponentów rodzajów sił zbrojnych na szczeblu taktycznym (Korpus dla Wojsk Lądowych, CAOC dla Sił Powietrznych, itp.)
- możliwość ćwiczenia elementów OT w związku z bliskością teatru działań i zagrożeniem bezpieczeństwa terytorium państwa;
- rodzaj konfliktu nie daje podstaw do sytuacji niezręcznych w stosunku do studentów obcokrajowców z uwagi na możliwość ustalenia fikcyjnych terytoriów państw – stron konfliktu, fikcyjnych ustrojów, stanów SZ.

3. Wady:

a) Wejście w problematykę przyjęcia na terytorium kraju CJTF w sytuacji braku unormowań formalno-prawnych, związanych ze stacjonowaniem sił zbrojnych innych państw w Polsce;
b) Ćwiczenie wymaga opracowania bogatej dokumentacji źródłowej w języku polskim (z uwagi na stopień znajomości języków obcych wśród studentów);
c) Skomplikowana sytuacja prawna związana z działaniami sił zbrojnych z terytorium kraju na zewnątrz (rejon wyjściowy do operacji);

d) Trudno aby ćwiczenie stanowiło bazę dla wydziałowych ćwiczeń głównych w obecnym kształcie;

III. REAGOWANIE KRYZYSOWE NA OBSZARZE SOJUSZU /ZAGROŻENIE TERYTORIUM SOJUSZU – NIE WYMAGA MANDATU ONZ/

1. Kontekst konfliktu

a) Kryzys dotyczy zagrożenia bezpieczeństwa jednego z państw członkowskich Sojuszu, które może być lub już jest obiektem agresji ze strony sąsiada. Podłoże kryzysu ekonomiczno-terytorialne np.: kryzys paliwowy - spór o złoża ropy naftowej pod dnem Bałtyku.

1.1. Ćwiczenie rozpoczyna się:
a) w momencie wystąpienia realnego zagrożenia agresją militarną charakteryzującego się prowadzeniem przez przeciwnika polityki faktów dokonanych (zajmowanie platform wiertniczych, incydenty na morzu i na granicach lądowych);
b) w czasie trwania konfliktu zbrojnego

1.2. Polska, pod zmienioną nazwą i w zmienionych granicach, stanowi obiekt agresji oraz przyjmuje siły wzmocnienia:
a) prowadząc działania obronne;
b) osiągając gotowość do obrony państwa.

1.3. NATO, w sytuacji zagrożenia, rozważa potrzebę:
a) (ad.: 1.2.a) zademonstrowania gotowości do obrony sojusznika, wykonując przeciwkoncentrację strategiczną na obszarze państwa członkowskiego;
b) (ad.:1.2.b) przeprowadzenia sojuszniczej operacji połączonej o dużym rozmachu; CJTF są częściowo skoncentrowane na obszarze Polski, w bezpośrednich działaniach udział biorą sojusznicze siły powietrzne i marynarka wojenna.

2. **Etapy ćwiczenia i role ćwiczących** – jak w poprzednich wariantach z uwzględnieniem specyfiki:
- planowania przeciwkoncentracji strategicznej (gdy istnieje zagrożenie) ;
- planowania operacji połączonej (gdy prowadzone są działania zbrojne).

3. Zalety wariantu:

a) Możliwość wykorzystania ćwiczenia jako uczelnianego, stanowiącego bazę dla ćwiczeń wydziałowych z uwagi na:
- zaangażowanie dużych zgrupowań wojsk (rozmach operacyjny);
- ćwiczenie na obszarze Polski, umożliwia:
  - podjęcie problematyki mobilizacji, narastania GB systemu obronnego państwa i sił zbrojnych;
  - wykorzystanie istniejących opracowań kartograficznych.

4. Wady

a) Mały realizm konfliktu w obecnej sytuacji politycznej Europy, stąd należy spodziewać się problemów z uzasadnieniem tła powstania konfliktu i doboru przeciwnika.

b) Całkowita fikcja dotycząca otoczenia zewnętrznego, agresora i struktur sił zbrojnych.

c) Rozbudowana, szczegółowa dokumentacja wymagającą znacznego zespołu autorskiego.

Załącznik 6

Typ i rodzaj ćwiczeń NATO

1. Typy/Rodzaje ćwiczeń wojskowych.

Istnieje wiele typów ćwiczeń wojskowych. Przytoczona poniżej lista zawiera szereg przykładów i w żadnej mierze nie może być uważana za listę wyczerpującą. Można stosować inne skróty na oznaczenie specjalnych typów ćwiczeń wojskowych pod warunkiem, że skrót ten zostanie rozszyfrowany w momencie jego użycia w dokumencie po raz pierwszy.

ADEX	- Ćwiczenia obrony przeciwlotniczej obejmujące działania jednostek lotniczych, morskich i podwodnych
AIREX	- Ćwiczenia lotnicze
AIROFEX	- Ćwiczenia lotnicze ofensywne
ALEX	- Alarm ćwiczebny
ARTEX	- Ćwiczenia artyleryjskie
ASUWEX	- Ćwiczenia w zwalczaniu okrętów nawodnych
CASEX	- Połączone ćwiczenia lotnictwa i okrętów podwodnych
CAX	- Ćwiczenia wspomagane komputerowo
CFX	- Polowe ćwiczenia dowódcze: Połączenie ćwiczeń CPX oraz FTX, w których stosuje się pewne czynniki C2 oraz wspierające je systemy CIS, jednakże biorą w nich udział jedynie wybrane jednostki sił zbrojnych
CIRADEX	- Połączone międzyregionalne ćwiczenia obrony powietrznej
CMX	- Ćwiczenia zarządzania w czasie kryzysu
CPX	- Ćwiczenia dowódczo-sztabowe stanowiska dowodzenia
DEPEX	- Ćwiczenia rozwinięcia
EWX	- Ćwiczenia w zakresie użycia środków walki radioelektronicznej
FLEX	- Ćwiczenia sił morskich
FTX	- Ćwiczenia polowe
INVITEX	- Ćwiczenia krajowe do uczestnictwa w których mogą być zaproszone inne kraje

JOINTEX	- Połączone ćwiczenia obejmujące więcej niż jeden rodzaj wojsk tego samego państwa
LOGEX	- Ćwiczenia logistyczne
MAPEX	- Ćwiczenia na mapach
MCMEX	- Ćwiczenia z zastosowaniem środków przeciwdziałania minowaniu
MINEX	- Ćwiczenia w zakładaniu min
MOBEX	- Ćwiczenia w zakresie mobilności
MOVEX	- Ćwiczenia w zakresie transportu
NCSEX	- Ćwiczenia kontroli marynarki handlowej
PASSEX	- Ćwiczenia zorganizowane dla sił przemieszczających się
PREREADEX	- Ćwiczenia przygotowujące do walki
RECONEX	- Ćwiczenia rozpoznania
SACEX	- Ćwiczenia koordynujące współdziałanie rodzajów broni
SAREX	- Ćwiczenie, które obejmuje korzystanie z samolotów, jednostek pływających, łodzi podwodnych, wyspecjalizowanych jednostek ratowniczych wraz z wyposażeniem w celu prowadzenia poszukiwań i ratowania personelu, który znajduje się w niebezpieczeństwie na lądzie lub na morzu
SEARCHEX	- Ćwiczenia poszukiwań prowadzonych środkami lotniczymi i morskimi
SIGEX	- Ćwiczenia służb łączności
SMASHEX	- Ćwiczenia poszukiwania, ewakuacji i ratowania załóg okrętów podwodnych
SUBEX	- Ćwiczenia okrętów podwodnych
SWITCHEX	- Ćwiczenia w komutacji sieci łączności
SYNADEX	- Syntetyczne ćwiczenia obrony powietrznej

Załącznik 7

Forma i treść wyszczególnienia dotyczącego ćwiczeń (EXSPEC)

1. a. Akronim
   b. Numer kolejny
   c. Forma/Typ
   d. Zakres
   e. Data/czas
   f. Lokalizacja
   g. OSE
   h. OCE
   i. Kierownictwo ćwiczeń (EXDIR)

2. Wymagania ogólne. Opisać wymagania dotyczące ćwiczeń, ich cel i powiązania z innymi ćwiczeniami.

3. Cel oraz zadania podstawowe. Cel, zadania ogólne oraz zadania pomocnicze winny zostać wyszczególnione.

4. Wymagania związane z uczestnictwem. Siły uczestniczące w ćwiczeniach należy zróżnicować na siły NATO oraz siły poszczególnych państw, a tam gdzie jest to wymagane określić ich zastosowanie do wypełniania określonych zadań. Jeśli jest to uważane za konieczne należy określić te siły, które przeznaczone zostały do pozorowania pewnych zdarzeń. Wymagania związane z uczestnictwem winny określać (winno to być potwierdzone w rozkazie EXOPORD):

   a. Strony uczestniczące
   b. Przewidywany rodzaj i wielkość kwater głównych
   c. Przewidywana liczba jednostek wojskowych
   d. Rodzaj uczestniczących jednostek sił zbrojnych
   e. Przewidywany szczebel dowodzenia
   f. Pozostała informacja pomocna państwom uczestniczącym/państwom gospodarzom
   g. Teren obejmujący działania

5. Implikacje polityczne. W tym punkcie należy rozważyć wszelkie implikacje polityczne związane z ćwiczeniami w celu określenia pól na których możliwe jest występowanie trudności i przedsięwzięcia działań zaradczych zgodnie dokumentem wiedeńskim 1994.

6. Działania planistyczne.

7. Polityka informacyjna. Jeśli nie postanowiono inaczej to polityka informacyjna dotycząca ćwiczeń wojskowych w ramach NATO jest polityką „Aktywną".

8. Rozporządzenia specjalne. Wymagania związane z uzupełnianiem personelu winny być ściśle określone.

9. Wymagania administracyjne i logistyczne. Należy załączyć szacunkowe koszty i przesłać je do NATO

UWAGI:

1. Po opracowaniu niniejszego dokumentu winien on zostać utajniony i winna mu zostać nadana najniższa z możliwych klauzul niejawności, zgodnie z właściwościami tego dokumentu.

2. Jeśli w ćwiczeniach uczestniczy więcej niż jeden OSE/OCE należy wskazać OSE/OCE koordynującego.

Załącznik 8

Instrukcja planowania ćwiczenia (EXPI)

1. Przytoczona poniżej lista tytułów tematów winna zostać wzięta pod uwagę przy opracowaniu instrukcji EXPI, przykład takiej instrukcji podany jest Dodatku 1 do Załącznika C. Jednakże należy zdawać sobie sprawę z tego, że lista ta nie wyczerpuje zagadnienia i że oddzielne ćwiczenia kierują się swoimi własnymi zwyczajami, które winny być zaspokojone.

2. Tematy, które należy brać pod uwagę przy opracowywaniu instrukcji EXPI:

   - EXSPEC
   - Rozporządzenie rozpoczynające ćwiczenie
   - Tło
   - Wskazówki/Rozporządzenia polityczne
   - Uzgodniona struktura C2
   - Określenie sił

- Tereny przydzielone do przeprowadzenia ćwiczeń (włączając w to przydzielone tereny szkoleniowe ogólnego zastosowania/obowiązki)
- Ostrzeżenia stosowane w obszarze żeglugi powietrznej, informacje dla pilotów i informacje łodzi podwodnych na temat ich zamiarów.
- Rozważania dotyczące środowiska/otoczenia
- Uzgodnione wymagania dotyczące rozpoznawania
- Wsparcie udzielane przez kraj goszczący
- Notatki w sprawie uzgodnienia stanowisk (MOU) i normy techniczne NATO
- Akty prawne
- Przygotowania organizacyjne biura obsługi gości i obserwatorów
- Przygotowania organizacyjne centrum informacji prasowej
- Instrukcje DISTAFF
- Spis/lista elementów objętych planem ćwiczeń

- Działania wspierające/pomocnicze (ćwiczenia dowódczo-sztabowe (CPX) i.t.d.)

- Analiza potrzeb

- Przygotowania do odbycia dyskusji po zakończeniu ćwiczeń (PXD)

- Wykorzystanie nabytych doświadczeń

2. Niniejszy dokument winien się składać najwyżej z pięciu części i nie wszystkie części są niezbędne dla każdego ćwiczenia. Dodatek 1 do niniejszego załącznika zawiera przykład instrukcji EXPI.

Załącznika 9

Przykład instrukcji związanej z planowaniem ćwiczeń

Część pierwsza

Zatwierdzona specyfikacja ćwiczenia (EXSPEC)

Część druga

Strony wstępne
Spis treści i liczba stron
Spis dokonanych zmian
Lista skrótów i akronimów
Rozdzielnik

Część główna
Pismo ogłaszające ćwiczenia
Okoliczności
Zadania (Cel bezpośredni i cele ogólne)
Przeprowadzenie ćwiczeń (Etapy podstawowe)
Wsparcie ze strony służb wojskowych
Dowodzenie i łączność

Załączniki
A. Organizacja zadań i uczestnictwo w ćwiczeniach
B. Scenariusz i tło ćwiczeń
C. Sytuacja w momencie rozpoczęcia ćwiczeń
D. Wsparcie materiałowe
E. Łączność oraz automatyczne przetwarzanie danych (ADP) w warunkach rzeczywistych
F. Polityka informacyjna
G. Goście i obserwatorzy

Część trzecia

Kierowanie ćwiczeniami

Strony wstępne
Spis treści
Spis dokonanych/wprowadzonych zmian

Część główna
Zadanie DICIN
Przeprowadzenie ćwiczeń
Wsparcie se strony służb wojskowych
Dowodzenie i łączność

Załączniki

A. Struktura DICON
B. Materiały źródłowe
C. Spis personelu
D. Plan umiejscowienia/lokalizacji
E. Harmonogram organizacyjny
F. Plan roboczy
G. Spotkania koordynacyjne
H. Wsparcie materiałowe
I. Łączność
J. Wspieranie automatycznego przetwarzania danych (ADP)
K. Administracja
L. Przegląd osiągnięć po zakończeniu działań
M. Sprawozdanie dotyczce pierwszego wrażenia

Cześć czwarta

MEL/MIL

Część piata

Analiza dokonanej oceny oraz sprawozdawczość

Strony wstępne
Spis treści oraz liczba stron
Spis wprowadzonych zmian
Spis skrótów i akronimów
Rozdzielnik

Część główna
Jak wyżej

Załączniki
A. Zespół oceniający
B. Ocena ćwiczeń
C. Analiza ćwiczeń
D. Wsparcie materiałowe

Załącznik 10

Ocena i sprawozdawczość z ćwiczeń NATO

Omówienie wyników ćwiczeń

1. Omówienie wyników ćwiczeń (PXD) można dokonać poprzez:

   a. Komentarze i punkty widzenia dowódców na temat całości ćwiczeń względnie tych części ćwiczeń w których brali oni udział.

   b. Omówienie istotnych zdarzeń jakie miały miejsce pomiędzy przeciwnymi siłami oraz początkowa ocena wyników.

   c. Omówienie taktyki, procedur, korzystania ze sposobów namierzania oraz systemów uzbrojenia oraz wszelkich innowacji.

2. W celu opracowania podstawy do odbycia dyskusji zespół przygotowujący omówienie wyników spotkań (PXD) winien odbyć spotkanie i:

   a. Określić tematy jakie będą poruszane w czasie spotkań PXD Może to obejmować prezentowanie analizy typu A, jeśli zachodzi taka potrzeba.

   b. Zbieranie odpowiednich danych w celu przygotowania prezentacji materiału.

   c. Przygotowanie szerokiego opisu dotyczącego ćwiczeń włączając w to działania, oddziaływania wzajemne oraz inne istotne wydarzenia.

   d. Przygotowanie wstępnego instruktażu na temat punktów objętych tematyką

   e. Wytyczne dotyczące planowania, przygotowania, przeprowadzenia oraz składania sprawozdań z PXD podane zostały w poniższych punktach.

Planowanie

3. Wymagania dotyczące PXD zmieniają się znacząco w zależności charakteru i skali przeprowadzanych ćwiczeń. Instrukcje winny być ogłaszane w instrukcji EXPI i winny one zawierać następującą informację:

   a. Datę, czas oraz lokalizację PXD.

   b. Szczebel uczestnictwa.

   c. Przygotowania administracyjne włączając w to finansowanie.

   d. Skład zakres obowiązków zespołu przygotowującego PXD.

e. Potrzeby w zakresie gromadzenia danych i sposoby ich zbierania. Harmonogram przygotowań w zakresie PXD oraz potrzeby w zakresie pomieszczeń.

f. Metody prezentacji

g. Sprawozdanie PXD

Gromadzenie danych.

4. Podstawowym źródłem danych niezbędnych do przygotowania PXD są akta komunikatów zebranych w trakcie ćwiczeń, włączając w to sprawozdania dotyczące z pierwszych wrażeń (FIR) zebranych od uczestników. Niezbędne jest wyznaczenie jednostki do zbierania tych danych i uporządkowania zanim zbierze się zespół przygotowujący PXD.

5. Może się okazać korzystne określenie szczególnych wymagań względem danych w rozkazie EXOPORD. W szczególności, jednostki mogą otrzymać instrukcje aby gromadziły codzienne sprawozdania dotyczące lokalizacji, zaangażowania oraz przypadków godnych odnotowania; znane jest to jako „Wiadomość dnia", a dokładna postać takiego sprawozdania winna być podana w rozkazie EXOPORD.

6. Sugestie dotyczące wymaganych danych dla przygotowania dyskusji PXD można otrzymać od kierownika stałego zespołu analitycznego (PAT), którego zadania obejmują pomoc oficerom OSE w zakresie przygotowania dyskusji PXD, jeśli zajdzie taka potrzeba.

Zespół przygotowujący dyskusję PXD

7. Dowództwo odpowiedzialne za przygotowanie dyskusji PXD winno wyznaczyć wyższego rangą oficera, który będzie przewodniczył zespołowi. Jest on wyposażony w wyłączną władzę w obrębie zespołu oraz jest odpowiedzialny za treść, przeprowadzenie prezentacji oraz trzymanie się tematyki przedstawionej w rozkazie EXOPORD. Zwykle obserwuje on ćwiczenia w charakterze członka dowództw DICONSTAFF lub DISTAFF.

8. Na wczesnym etapie planowania, oficer OSE winien wyznaczyć/mianować przygotowującego dyskusję PXD (PO). Spełnia on rolę łącznika pomiędzy dowództwem i krajem goszczącym PXD oraz jest odpowiedzialny za zapewnienie aby wymagania OSE i kraju-gospodarza zostały zharmonizowane. Oficer PO przygotowujący dyskusję PXD jest odpowiedzialny przed przewodniczącym zespołu przygotowującego dyskusję PXD.

9. Wielkość oraz skład zespołu niezbędnego do przygotowania i przeprowadzenia dyskusji PXD zależy od zakresu ćwiczeń. W związku z krótkim czasem jaki zwykle oddany jest do dyspozycji na przeprowadzenie przygotowań, liczba osób wymaganych do ich przeprowadzenia nie powinna być nieoszacowana. Wymagania w zakresie kadry kierowniczej winny być zaznaczone w rozkazie EXOPORD, podając kwalifikacje kadry oficerskiej oraz innych szarż, a dane te winny zostać dostarczone przez wszystkie uczestniczące dowództwa. Nazwiska

oraz szczegóły dotyczące członków zespołu winny być uściślone przed rozpoczęciem się ćwiczeń.

10. Szczególną uwagę należy zwrócić na potrzebę udziału silnej ekipy grafików komputerowych w zespole w celu prezentowania wyników w postaci graficznej. Prezentowanie wyników przetworzonych przy ,wykorzystaniu programów „view graphs" względnie „PowerPoint", stanowi rdzeń powodzenia akcji PXD, a przygotowanie tej grafiki to czynnik krytyczny decydujący o powodzeniu całości. W przeszłości zespoły przygotowań do dyskusji PXD pracowały w sposób niewłaściwy z powodu nieodpowiedniej liczby grafików komputerowych i systemów grafiki komputerowej co w konsekwencji prowadzi do tego, że zatrudniony personel zmuszony był do pracy w sposób zbyt intensywny aby być w stanie sprostać nałożonym na nich wymaganiom. Sytuacja taka w sposób nieunikniony prowadzi do powstawania błędów oraz do niedokładnego prezentowania wyników.

11. Przygotowania do dyskusji PXD winny rozpoczynać się od krótkiego posiedzenia plenarnego zespołu, które prowadzi jego przewodniczący. Celem tego spotkania jest dokonanie przeglądu dostępnych danych, przeszkolenia tych, którzy dołączają się do pracy zespołu z punktów rozproszonych i dokonanie wyboru tematów, które winny zostać poruszone w trakcie dyskusji PXD.

Przygotowania administracyjne

12. Przygotowania administracyjne dla zespołu przygotowującego dyskusję PXD wchodzą w zakres obowiązków oficera PO współpracującego z dowództwem i czynnikami rządowymi kraju gospodarza.

13. Przygotowania administracyjne do odbycia dyskusji PXD zwykle obejmują lecz nie są ograniczone do rzeczy następujących:

    a. Plan rozmieszczenia uczestników.

    b. Transport i zakwaterowanie.

    c. Plany oraz dostęp do miejsc odbywania posiedzeń PXD.

    d. Bezpieczeństwo - włączając w to bezpieczne przechowywanie materiałów niejawnych.

    e. Protokół.

    f. Dostawy bytowe.

    g. Oświetlenie, wentylacja oraz wyciszanie.

    d. Pomieszczenia nagrywające i pomieszczenia dla dokonywania tłumaczeń oraz systemy nagłaśniania.

    i. Dostarczanie, obsługa i naprawa pomocy wizualnych.

j. Wystawienie flagi NATO oraz flag odpowiednich państw

Konspekt dyskusji PXD

14. Wszystkie wystąpienia i podsumowania winny być przygotowane w sposób, który uwzględnia fakt, że stanowią one część ustnej prezentacji. Celem końcowym zespołu przygotowującego PXD jest zebranie w całość i koordynowanie wszystkich tematów w celu opracowania spójnego komentarza dotyczącego ćwiczeń, konspektu PXD.

15. Celem takiego konspektu jest przedstawienie głównych punktów wynikających z ćwiczenia, nie zaś przedstawianie danych statystycznych. Wszelkie dane, które uważane są za dane istotne prezentują się najlepiej w postaci tabel i wykresów.

Przeprowadzenie dyskusji PXD

16. Dyskusja PXD może przybrać następującą ogólną postać:

a. Uwagi wstępne dokonane przez przewodniczącego.

b. Podsumowanie wydarzeń (konspekt PXD względnie dokonanie analizy typu A).

b. Krótkie przedstawienie pojedynczych tematów określonych przez zespół przygotowujący. Po każdym wystąpieniu winna następować dyskusja pomiędzy uczestnikami PXD. Szerokie w niej uczestnictwo winno być stymulowane przez przewodniczącego.

c. Końcowe uwagi wygłaszane przez wyższych dowódców uczestniczących w ćwiczeniu.

e. Wyciągnięcie wniosków dokonane przez oficera OCE.

f. Przemówienie zamykające wygłoszone przez oficera OSE.

16. Ponieważ dyskusja jest istotną częścią obrad, musi jej być poświęcona dostateczna ilość czasu tak aby uczestnicy mogli wyrazić w niej swoje poglądy. Tam gdzie nie ma zgodności poglądów, dyskusja nie powinna być kontynuowana lecz problem powinien zostać odnotowany w celu przeanalizowania go w późniejszym terminie. Wszelkie komentarze należy zapisywać.

Akta PXD

17. Jeśli w konsekwencji będzie dokonywana analiza, należy dołożyć starań aby wszelkie akta/zapisy dotarły do czynników przeprowadzających taką analizę.

Ostateczny meldunek omawiający ćwiczenie

18. Ostateczny meldunek omawiający ćwiczenie (FER) stanowi autorytatywne podsumowanie, które zamyka proces składania sprawozdań z ćwiczeń. Działania mające na celu poprawienie zauważonych niedociągnięć FER będą kontynuowane nawet po tym jak proces składania sprawozdań zostanie zakończony.

Przygotowania i treść

19. Sprawozdania dotyczące pierwszych wrażeń, sprawozdania z dyskusji PXD i sprawozdania analizujące przebieg ćwiczeń tworzą podstawę dla sprawozdania FER. Podstawowe rekomendacje dotyczące tych pomocniczych sprawozdań, zatwierdzonych przez oficera OSE, stanowią rdzeń sprawozdania FER. W szczególności oficer OSE winien posiadać dokumentację wszelkich wniosków wynikających z analizy i dotyczących FER.

20. Sprawozdanie FER winno obejmować krotki opis ćwiczenia, główne wnioski zalecenia oraz podjęte działania lub też proponowane przez składające sprawozdania dowództwa. Sprawozdanie to może zawierać wskazówki dla jednostek podporządkowanych dotyczące podjęcia działań o charakterze szczególnym jak również działania proponowane przez dowództwa nadrzędne oraz organizacje zewnętrzne. Zalecenia mogą być w dalszym ciągu dzielone w sposób następujący:

    a. Takie, które odnotowują błędy oceny lub pomyłki o małym prawdopodobieństwie powtórzenia się i których dalsze analizowanie byłoby zajęciem bezowocnym są oznaczana jako „Doświadczenia wyniesione z ćwiczeń".

    b. Takie, które obejmują wnoszenie poprawek do procesu planowania ćwiczeń oznaczane są jako „Zalecenia dla planujących proces ćwiczeń".

    c. Takie, które dotyczą braków lub zmian w procesie planowania, publikacji, procedur lub innych spraw, które wymagają działań uzdrawiających w ramach NATO względnie w ramach władz krajowych oznaczane są jako „Działania uzdrawiające".

Postać sprawozdań związanych z FER

21. Postać sprawozdań związanych z FER jest następująca:

    a) Pisma przewodniego. W piśmie tym winny zostać ukazane wszelkie niedociągnięcia związane ze sprawozdaniem. Winno ono również przytaczać ogólny komentarz dotyczący ćwiczenia.

    b) Streszczenie informacji dotyczącej ćwiczeń. Szczegóły dotyczące tego punktu opisano poniżej.

c) Opis ćwiczeń. Załącznik ten winien dostarczać wystarczającej dla nieobznajmionego czytelnika informacji pozwalającej mu na zapoznanie się z koncepcją przeprowadzania działań i celami ćwiczeń.

d) Załączniki tematyczne. Załączniki tematyczne grupują komentarze i zalecenia, zaznaczone w sprawozdaniu, według kryterium tematycznego. Kryteria/zakresy tematyczne mogą być kryteriami wojskowymi takimi jak zwalczanie łodzi podwodnych (ASW) i przeciwlotnicze działania bojowe (AAW) lub innymi zakresami takimi jak planowanie ćwiczeń, logistyka lub łączność, które wspomagają czynniki wojskowe względnie przeprowadzanie ćwiczeń.

e) e. Podsumowanie poszczególnych czynników związanych z wykonywaniem zadań. Ten załącznik stanowi podsumowanie /streszczenie poszczególnych czynników związanych z wykonywaniem zadań, które określane są przez oficera OSE w załącznikach tematycznych.

Sekcja 1. Streszczenie ćwiczeń oraz opis ćwiczeń

Sekcja ta zawiera informację dotyczącą ćwiczeń w skondensowanej postaci:

23. Streszczenie ćwiczeń:

a. Charakteryzacja ćwiczeń (Nazwa, postać, typ, lokalizacja, data).
b. OSE/OCE
d. Uczestniczące dowództwa i siły zbrojne (w postaci podsumowujących tabel).
d. Cele ogólne i szczegółowe ćwiczeń.

24. Opis ćwiczeń. Treściwy opis ćwiczeń (opis zadań, scenariusza oraz sposobu przeprowadzania).

Sekcja 2. Załączniki dotyczące poszczególnych tematów.

25. Te załączniki mogą obejmować następujące tematy, zgodnie z właściwościami:

a. Podnoszone czynniki, które są charakterystyczne dla danej grupy tematycznej.

b. Ogólne komentarze dokonywane przez oficera OSE.

c. Podstawowe wnioski i zalecenia wysuwane przez oficera OSE, które wymagają podjęcia działań, a działanie to musi być określone w sposób jasny i precyzyjny jak również musi być określona jednostka nim kierująca.

d. Wyniki testowania doktryny taktycznej takiej jak EXTAC, która była testowana w trakcie odbywania ćwiczeń jak również zaleceń co do tego czy doktryna ta winna zostać włączona do publikacji taktycznych.

Załącznik 11

TEMAT: „OBRONA SOJUSZNICZA"

1. CEL GŁÓWNY ĆWICZENIA:

Rozwijać wiedzę słuchaczy Podyplomowego Studium Operacyjno-Strategicznego (PSOS) w zakresie opcji działania Sojuszu i stanowiska narodowego w sytuacji kryzysowej oraz umiejętności opracowywania koncepcji i planowania działań w ramach kampanii wielonarodowych połączonych sił zbrojnych w Europie zgodnie z Artykułem 5 Traktatu Sojuszniczego..

CELE SZCZEGÓŁOWE:

Pogłębić wiedzę słuchaczy w zakresie:

- Celów, organizacji i zadań systemu kierowania obronnością państwa oraz zarządzania w sytuacjach kryzysowych;
- narodowych i sojuszniczych polityczno-wojskowych mechanizmów i procedur oceny sytuacji oraz podejmowania decyzji w sytuacji kryzysowej;
- organizacji i funkcjonowania narodowego systemu reagowania kryzysowego;
- procedur wypracowywania opcji działania Sojuszu w sytuacji zagrożenia bezpieczeństwa jednego z członków;
- instytucjonalizacji i mechanizmów wypracowania narodowego stanowiska w zakresie opcji działania Sojuszu;
- połączonego charakteru operacji sojuszniczych i narodowych;
- organizowania i działania połączonych sił zadaniowych (CJTF);
- organizacji kierowania i dowodzenia międzynarodowymi strukturami wojskowymi.

Rozwijać kwalifikacje słuchaczy w zakresie:

- strategicznego przeglądu sytuacji;
- prognozowania i analizy zagrożeń bezpieczeństwa narodowego;
- projektowania reagowania narodowymi i sojuszniczymi środkami polityczno-militarnymi;
- praktycznego wdrażania pojęć, zasad i procedur politycznego kierowania i operacyjnego dowodzenia w sojuszniczych operacjach połączonych;
- metodyki wypracowywania opcji działania Sojuszu;
- planowania użycia i działań połączonych sił zadaniowych oraz projektowania ich struktur;
- ustalania i tworzenia struktur organizacyjnych połączonych sił zadaniowych oraz planowania ich użycia;
- umiejętności pracy w zintegrowanych wojskowych strukturach międzynarodowych;

2. MIEJSCE PRZEPROWADZENIA:

Wydział Strategiczno –Obronny AON.

3. TERMIN PRZEPROWADZENIA:

maj 2001.

4. FORMA I UCZESTNICY ĆWICZENIA:

Forma: Ćwiczenie studyjne.

Uczestnicy:

- ćwiczący - słuchacze PSOS;
- kierownictwo ćwiczenia – kadra naukowo-dydakyczna AON;
- konsultanci – przedstawiciele Ministerstwa Obrony Narodowej oraz inni eksperci wg uznania kierownictwa ćwiczenia;
- zaproszeni goście.

5. PODZIAŁ ĆWICZENIA NA ETAPY I FAZY

Ćwiczenie planuje się przeprowadzić w 4 etapach:

Etap I (narodowy) – NARODOWE DZIAŁANIA ANTYKRYZYSOWE

Faza pierwsza – PRZEGLĄD STRATEGICZNY – IDENTYFIKACJA I ANALIZA SYTUACJI KRYZYSOWEJ

Ćwiczący występują w roli ekspertów rządowych ds. bezpieczeństwa narodowego (Komitetu Kryzysowego Rady Ministrów)

Zagadnienia szkoleniowe :

- ocena stanu zagrożenia państwa i sojuszu;
- identyfikacja warunków i opcji rozwiązania kryzysu;
- celowość i możliwość zaangażowania środków narodowych.

Faza druga – WYPRACOWANIE STANOWISKA NARODOWEGO WOBEC ZAISTNIAŁEGO KRYZYSU

Ćwiczący występują w roli ekspertów (analityków i planistów) Departamentu Systemu Obronnego MON oraz Krajowego Centrum Kierowania Reagowaniem Kryzysowym;

Zagadnienie szkoleniowe:

- stanowisko narodowe WISLANDU w sprawie agresywnych poczynań BALTII, podjętych przez WISLAND przedsięwzięć zapobiegawczych oraz propozycja działań sojuszniczych.

Etap II (sojuszniczy) – SOJUSZNICZE DZIAŁANIA ANTYKRYZYSOWE

Ćwiczący występują w roli zespołu planistów Komitetu Planowania Obronnego

Zagadnienia szkoleniowe :

- przegląd sytuacji, identyfikacja i analiza sytuacji kryzysowej;
- określenie celów i opcji działania;
- zarys koncepcji działania Sojuszu.

Etap III (narodowy) - NARODOWA OCENA OPCJI DZIAŁANIA SOJUSZU

Ćwiczący występują w roli zespołu planistów Krajowego Centrum Reagowania Kryzysowego oraz międzyresortowego zespołu doradców *(Komitetu Kryzysowego Rady Ministrów)*

Zagadnienie szkoleniowe:

- ocena koncepcji działania Sojuszu przez pryzmat interesów i możliwości narodowych;
- analiza zadań narodowych i projektowanie ich realizacji;
- ocena możliwości przyjęcia sił wzmocnienia i wywiązania się z obowiązków państwa gospodarza;

Etap IV (sojuszniczy) – PLANOWANIE OPERACJI POŁĄCZONEJ WIELONARODOWYCH SIŁ SOJUSZU

Faza I: PLANOWANIE PRZEPROWADZENIA PRZECIWKONCENTRACJI STRATEGICZNEJ

Ćwiczący występują w roli zespołu planistów sztabu Dowódcy Sił Zbrojnych Sojuszu (DSZS)

Zagadnienia szkoleniowe:

- analiza Dyrektywy Wstępnej Komitetu Planowania Obronnego nakazującej modyfikację istniejącego Planu alternatywnego (Contingency Plan - COP);
- opracowanie zarysu koncepcji przeprowadzenia przeciwkoncentracji strategicznej
- opracowanie dyrektywy Dowódcy Sił Zbrojnych Sojuszu.

Faza II: ZARYS PLANU KAMPANII POŁĄCZONYCH SIŁ ZADANIOWYCH

Ćwiczący występują w roli zespołu planistów sztabu Dowództwa Połączonych Sił Zadaniowych

Zagadnienie szkoleniowe:

- analiza misji – identyfikacja zadań, ograniczeń i uwarunkowań zewnętrznych, celów, strategicznych i operacyjnych, środków ciężkości, słabych i silnych stron własnych i przeciwnika,
- opracowywanie koncepcji - analiza otoczenia, możliwości własnych i przeciwnika, czynników czasowo-przestrzennych, opracowanie wariantów

działania własnych i przeciwnika, konfrontacja wariantów działania, ocena ryzyka, ustalenie potrzeb i wymagań, rozwiniecie wariantu (course of action).

6. STRUKTURA ORGANIZACYJNA:

a) Ćwiczących

Dwa zespoły ćwiczące rozwiązujące równolegle ten sam problem:

- w I etapie:
  - w I fazie: zespół ekspertów (analitycy i planiści) Departamentu Systemu Obronnego MON oraz Krajowego Centrum Kierowania Reagowaniem Kryzysowym;
  - w II fazie: zespół ekspertów rządowych ds. bezpieczeństwa narodowego *(Komitetu Kryzysowego Rady Ministrów)*;
- w II etapie: zespół planistów Komitetu Planowania Obronnego;
- w III etapie: zespół planistów Krajowego Centrum Reagowania Kryzysowego oraz jako międzyresortowy zespół doradców *(Komitetu Kryzysowego Rady Ministrów)*;
- w IV etapie:
  - w I fazie: komórka planistyczna Sztabu Dowódcy Sił Zbrojnych Sojuszu;
  - w II fazie: komórka planistyczna sztabu Dowództwa Połączonych Sił Zadaniowych.

b) Kierownictwa: zgodnie z decyzja Kierownika Ćwiczenia.

7. ODSTAWOWE MATERIAŁY ŹRÓDŁOWE, POMOCE:

a) Materiały źródłowe

1) Założenie do ćwiczenia:
2) Doktryny: AJP-01 i AJP-3
3) Guidelines for Operational Planning, Bi-Sc. 1999
4) C. Rutkowski, Obronność RP- strategiczny przegląd sytuacji bezpieczeństwa w XXI wieku. AON, Warszawa 2000
5) J. Kręcikij, Wybrane aspekty procesu planowania działań NATO (NATO Operational Planning Process). AON, Warszawa 2000
6) R. Wróblewski, Metodologia strategii wojskowej. AON, Warszawa 1995
7) E. Jendraszczyk, Podstawy funkcjonowania systemu reagowania kryzysowego w NATO. MON, Warszawa 1999 r.

b) Pomoce:

1) Zestaw komputerowy z drukarką – cztery komplety
2) Rzutnik światła dziennego
3) Kserokopiarka (stały dostęp)

c) Materiały biurowe:

1) Papier do drukarek – dwie ryzy

2) Folia na mapy – rolka

3) Foliopisy – czerwony, niebieski, żółty, zielony, czarny (dwa komplety)

8. KARTOGRAFIA

Mapy fizyczne :

1) 1:5 000 000 – Europa (na jednym arkuszu);
2) 1: 3 000 000 – Europa (na jednym arkuszu);
3) 1 : 1 000 000 – Europa Środkowa:
   - M - 32,33,34,35;
   - N - 32,33,34,35;
   - O - 32,33,34,35
4) 1:500 000 Seria 1404:
   - 152 – D,C;
   - 153 – A,B,C,D;
   - 168 – A,B,C,D;
   - 169 – A,B,C,D;
   - 232 – A,B,C,D;
   - 233 – A,D.
5) 1:250 000 „JOINT":
   - NN 33 – 6,9,12;
   - NN 34 – 2,3,4,5,7,8,10,11.

9. SKŁAD STRON:

a) strona przeciwna: KOALICJA

KOALICJA POMARAŃCZOWA (KP) w składzie – potencjalny agresor - państwo BALTIA oraz państwa tworzące z nim koalicję: BIELANIA, LAKIA, STEPIA, BABELONIA, ESTIA .

BALTIA jest państwem fikcyjnym, obejmującym obszar Litwy, Łotwy, Estonii, Obwód Kaliningradzki oraz północno-wschodnią część Polski (województwa: warmińsko-mazurskie i podlaskie). Siły zbrojne BALTII liczą w czasie pokoju 120 tys. żołnierzy. Składają się z wojsk lądowych, sił powietrznych i marynarki wojennej (skład i rozmieszczenie – załącznik).

Pozostałe fikcyjne państwa Koalicji pokrywają się obszarami z faktycznie istniejącymi granicami państw i regionów w tej części Europy (załącznik).

b) strona zaprzyjaźniona: SOJUSZ

SOJUSZ NIEBIESKI (SN) – państwo zagrożone agresją WISLAND oraz jego sojusznicy: ATLAND, BUTLAND, GRANDLAND, KORLAND, NORLAND, PIERELAND, RENLAND, SEKLAND, SUDLAND, TAMLAND, TATLAND, TERMLAND, TOKLAND, TULAND (w strukturach organizacyjnych analogicznych do NATO, powołanych traktatem analogicznym do Traktatu Waszyngtońskiego).

WISLAND jest państwem fikcyjnym, obejmującym obszar Polski z wyłączeniem części północno-wschodniej, obejmującej województwa: warmińsko-mazurskie i podlaskie. Siły zbrojne WISLANDU odpowiadają składem i liczebnością Siłom Zbrojnym Polski (załącznik).

Pozostałe fikcyjne państwa SN obszarem (załącznik) i składem sił zbrojnych odpowiadają realnie istniejącym państwom – członkom NATO.

10. ZAŁOŻENIA DO ĆWICZENIA:

Ćwiczenie oparte jest na fikcyjnej sytuacji stworzonej w Europie. Ogólny kontekst ćwiczenia w żaden sposób nie jest związany z faktyczną sytuacją geopolityczną w Europie. Informacje zawarte w dokumentacji ćwiczenia nie powinny stanowić podstaw do interpretacji intencji politycznych rzeczywistych państw, czy też sojuszy. Baza informacyjna ma umożliwić ćwiczącym dotarcie do istoty ewentualnego zagrożenia bezpieczeństwa europejskiego oraz prześledzenie sojuszniczych i narodowych działań adekwatnych do zagrożenia.

Ćwiczący w poszczególnych etapach ćwiczenia występują w roli ekspertów lub planistów: narodowego organu kierowania reagowaniem kryzysowym WISLANDU, polityczno-wojskowych władz Sojuszu, Kwatery Głównej Sił Zbrojnych Sojuszu (KGSZS) oraz połączonego dowództwa zadaniowego (CJTF HQ).

W oparciu o założenie oraz inne materiały źródłowe ćwiczące zespoły mają za zadanie:

- studiować: problematykę zagrożenia bezpieczeństwa państwa oraz procedury działania Sojuszu;
- opracować: ocenę zagrożenia państwa oraz propozycję wystąpienia do Sojuszu z prośbą w wsparcie, zarysy koncepcji działania Sojuszu i przeprowadzenia przeciwkoncentracji strategicznej oraz elementy planu kampanii CJTF.

11. SYTUACJA WYJŚCIOWA DO ĆWICZENIA:

a) Ogólna sytuacja polityczno-militarna stron:

Sytuacja kryzysowa dotyczy zagrożenia bezpieczeństwa jednego z państw członkowskich Sojuszu - WISLANDU, ze strony wschodniego sąsiada - BALTII. Zaistniały spór ma podłoże ekonomiczne oraz etniczno-terytorialne. BALTIA wysuwa pod adresem WISLANDU roszczenia terytorialne. Przedmiotem roszczeń jest obszar przygraniczny w delcie Wisły (Żuławy) oraz przylegający do niego akwen Bałtyku ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego pod dnem morskim. BALTIA) kwestionuje prawa WISLANDU do strefy ekonomicznej, w której znajdują się pokłady ropy naftowej i gazu oraz przeciwstawia się budowaniu platform wiertniczych i eksploatacji złóż. Spór jest potęgowany niepokojami wśród ludności narodowości balckiej zamieszkującej Żuławy.

Roszczenia BALTII popierane są przez pozostałe państwa KOALICJI POMARAŃCZOWEJ, które w działaniach WISLANDU widzą zagrożenie dla własnych interesów ekonomicznych. BIELANIA informuje na forum Rady Bezpieczeństwa ONZ, iż dalsze „lekceważenie" roszczeń BALTII jest wyraźnym pogwałceniem prawa międzynarodowego i nie może pozostać bez odpowiedzi ze strony KOALICJI, przy czym forma tej reakcji zależy od poczynań państw należących do SOJUSZU.

Ćwiczenie rozpoczyna się w okresie, kiedy wystąpił impas w próbach rozwiązania sytuacji kryzysowej środkami dyplomatycznymi. Sprowokowane przez BALTIĘ incydenty przygraniczne i w morskiej strefie ekonomicznej WISLANDU, świadczą o realnej groźbie przerodzenia się sytuacji kryzysu w otwarty konflikt zbrojny (załącznik – mapka rejonu spornego).

Równocześnie sytuację komplikują wewnętrzne problemy SOJUSZU NIEBIESKIEGO oraz otwarty konflikt zbrojny w rejonie Zatoki Perskiej.

Wewnętrzne nieporozumienia w Sojuszu spowodowane są planami osiągnięcia samowystarczalności obronnej przez Europę. Ubocznym skutkiem działań europejskich państw sojuszniczych, dążących do zwiększenia znaczenia kontynentalnej tożsamości obronnej, wyrażającej się rozwojem struktur militarnych niezależnych od SOJUSZU, jest powstanie tendencji izolacjonistycznych w AMELANDZIE. Rząd AMELANDU przekazał kanałami dyplomatycznymi pozostałym członkom SOJUSZU sygnał, iż społeczeństwo tego kraju nie zamierza ryzykować bezpieczeństwa własnych żołnierzy i ponosić zwiększonych wydatków związanych z utrzymaniem bezpieczeństwa wewnętrznego Europy.

Zewnętrzne problemy SOJUSZU wynikają z zaognienia się sytuacji rejonie Zatoki Perskiej. W kwietniu doszło tam do starć zbrojnych, w które zaangażowane są trzy graniczące z sobą państwa. Tłem konfliktu są zadawnione nieporozumienia na tle narodowo-wyzwoleńczym, terytorialnym i religijnym. Dalsza eskalacja konfliktu stanowi istotne zagrożenie dla globalnego bezpieczeństwa energetycznego, gdyż w rejonie objętym konfliktem znajdują się najbogatsze złoża ropy naftowej na Świecie.

b) ogólne położenie wyjściowe i zamiary stron:

KOALICJA

W BALTII prowadzona jest mobilizacja rezerw pod pozorem przygotowań do, planowanego w pierwszej połowie czerwca na obszarze POMERANII (region

BALTII), międzynarodowego ćwiczenia z udziałem wszystkich rodzajów sił zbrojnych LAKII, BIELANII, STEPII, BABELONII i ESTII.

Zamiar prowadzenia szkolenia z udziałem wojsk w sąsiedztwie rejonu spornego może świadczyć o realnej groźbie włączenia się w konflikt państw Koalicji Pomarańczowej po stronie BALTII.

W państwach KOALICJI POMARAŃCZOWEJ wykonywane są przemieszczenia jednostek wojsk lądowych w kierunku granic z państwami członkami SOJUSZU NIEBIESKIEGO. Jednostki sił powietrznych przebazowywane są do baz lotniczych położonych w pobliżu BALTII.

Nie można wykluczyć, iż tłumaczone zbliżającymi się ćwiczeniami międzynarodowymi przedsięwzięcia są w rzeczywistości przygotowaniami do agresji zbrojnej, której pierwszym celem będzie zajęcie części terytorium WISLANDU oraz przejęcie kontroli nad roponośnym obszarem pod dnem BAŁTYKU w rejonie Zatoki Gdańskiej.

SOJUSZ

Zaognienie stosunków z BALTIĄ zmusza władze WISLANDU do analizy sytuacji i podjęcia decyzji stosownych do stanu zagrożenia bezpieczeństwa państwa .

Władze WISLANDU muszą uzyskać odpowiedź na pytania:

- jaka może być dalsza ewolucja sytuacji kryzysowej?
- czy i w jakim zakresie osiągać gotowość do obrony państwa?
- jaka powinna być rola Sojuszu w rozwiązaniu zaistniałej sytuacji kryzysu?

W chwili obecnej nie podjęto jeszcze decyzji o rozpoczęciu mobilizacji i rozwinięciu systemu obronnego państwa.

W sytuacji zagrożenia pokoju, SOJUSZ NIEBIESKI rozważa potrzebę i charakter działań w obronie WISLANDU. Wiadomo jest, iż w przygotowanym wcześniej Planie alternatywnym (COP) Sojuszu pk. „Wschód", przewiduje się wykonanie przeciwkoncentracji strategicznej na obszarze zagrożonego państwa członkowskiego, a jeżeli to nie spowoduje zaniechania agresywnych poczynań KOALICJI POMARAŃCZOWEJ, przeprowadzenie operacji z udziałem połączonych sił zadaniowych SOJUSZU NIEBIESKIEGO w obronie żywotnych interesów WISLANDU.

WYKAZ ZAŁĄCZNIKÓW:

Lp.	NAZWA ZAŁĄCZNIKA	TERMIN WRĘCZENIA ĆWICZĄCYM
1.	Harmonogram przebiegu ćwiczenia	Z założeniem
2.	Mapka obszaru spornego	Z założeniem
3.	Nazwy państw w ćwiczeniu	Z założeniem
4.	Sytuacja geopolityczna	Z założeniem
5.	Mapka stron konfliktu	Z założeniem
6.	Sytuacja wyjściowa wraz z Rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1010 (S/RES/1010/2001) Przyjętą na posiedzeniu w dniu 26 kwietnia 2001r	Z założeniem
7.	Instrukcja pracy Międzynarodowego Zespołu Analityczno-Sytuacyjnego WISLANDU	Z założeniem
8.	Baza danych o fikcyjnych państwach europejskich	Z założeniem
9.	Traktat Sojuszniczy	Z założeniem
10.	Rozmieszczenie sil zbrojnych BALTII – mapka	Z założeniem
11.	Oświadczenie Rządu Wislandu w sprawie Ratyfikacji układu SOFA	Z założeniem
12.	Oleata wraz z mapą	W dniu rozpoczęcia ćwiczenia
13.	Dane o siłach zbrojnych	W dniu rozpoczęcia ćwiczenia
14.	Wzór dyrektywy	W dniu rozpoczęcia ćwiczenia
15.	Doktryna Połączonych Sił Zbrojnych Sojuszu	W dniu rozpoczęcia ćwiczenia
16.	Zadania i struktura sztabu Dowódcy SZ Sojuszu	Przed czwartym etapem
17.	Dyrektywa Dowódcy Sił Zbrojnych Sojuszu - wyciąg	Przed czwartym etapem
18.	Plan alternatywny SOJUSZU - wyciąg	Przed czwartym etapem

Załącznik 12

Klauzula tajności
Egz. nr....

ROZKAZ DOWÓDCY .....
Nr..... z dnia.....
W sprawie organizacji, przygotowania i przeprowadzenia .....

Zgodnie z „Planem..... na rok..... w dniach ..... przeprowadzę.....(rodzaj ćwiczenia) na temat:.....

Zasadniczymi celami szkoleniowymi ćwiczenia będą;
1. .....
2. .....

W ćwiczeniu wezmą udział:
1. .....
2. .....

Ćwiczeniem będę kierował osobiście.

Omówienie .....przeprowadzę w dniu.....w.....

W celu zapewnienia właściwej organizacji pracy w czasie przeprowadzenia ćwiczenia

r o z k a z u j ę

1. Zastępcy dowódcy
1) .....
2) .....

2. Szefowi Sztabu
1) .....
2) .....

3. Szefom komórek organizacyjnych
1) .....
2) .....

4. rozkaz otrzymują
1) .....
2) .....
3) .....

5. Rozkaz wchodzi w życie z dniem podpisania i obowiązuje do zakończenia ćwiczenia

Załączników.....na.....ark.

DOWÓDCA
.....

Załącznik 13

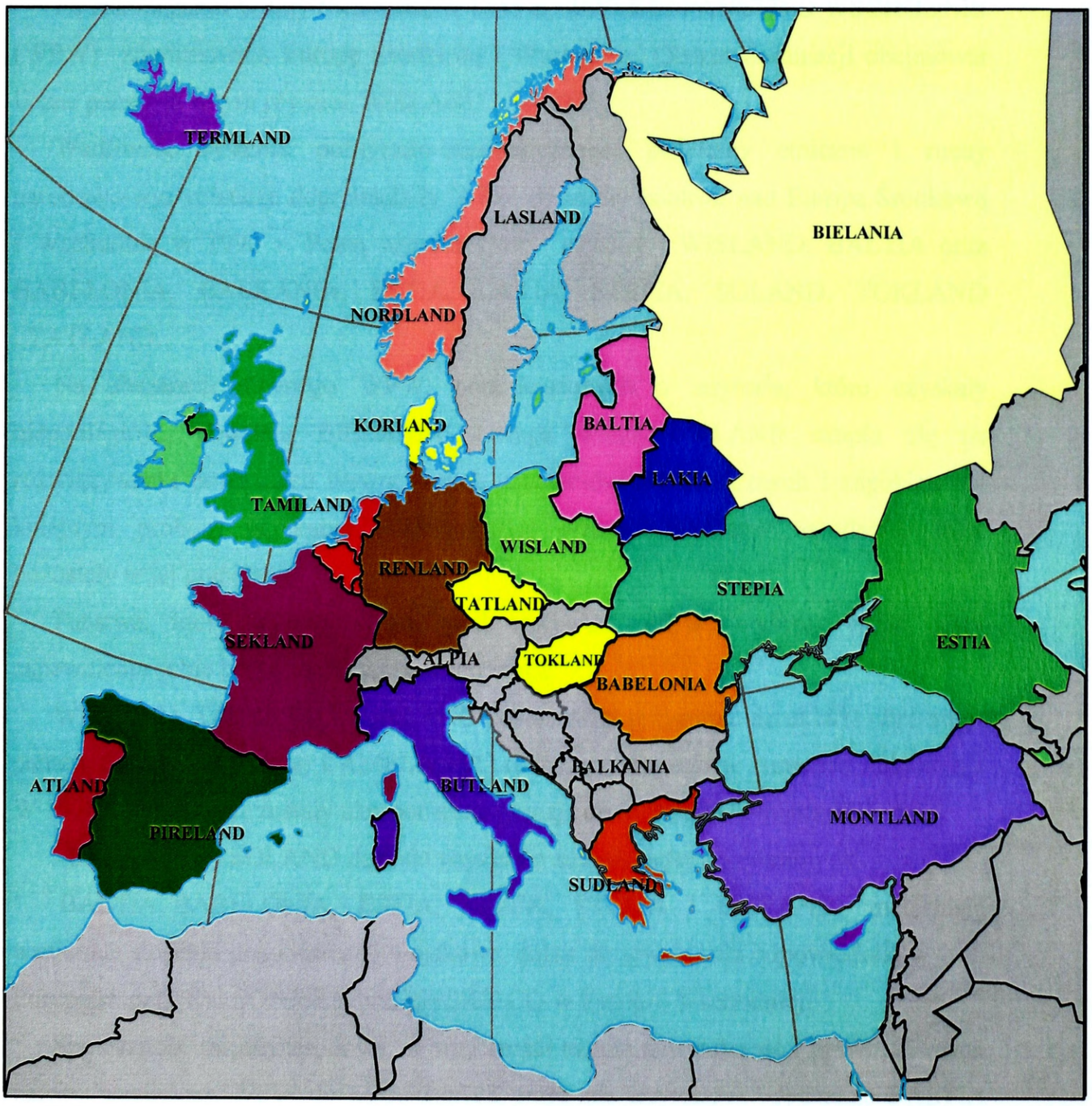
NAZWY PAŃSTW W ĆWICZENIU

Aneks: mapka europejskiego teatru działań
Podział Europy na fikcyjne państwa:

PAŃSTWO	GRANICE GEOGRAFICZNE
KOALICJA POMARAŃCZOWA	
BABELONIA	Obszar Rumunii i Mołdawii
BIELANIA	Europejska część Rosji pomniejszona o część należącą do fikcyjnego państwa ESTIA
BALTIA	Obszar Litwy, Łotwy, Estonii, Obwód Kaliningradzki oraz północno-wschodnia część Polski (województwa warmińsko-mazurskie i podlaskie)
ESTIA	Obszar Gruzji, Dagestanu oraz część Rosji ograniczona od zachodu Morzem Czarnym, od wschodu Morzem Kaspijskim a od północy rzeką Don od miejscowości Rostow do Kałach na Donie, dalej kanałem do miejscowości Krasnoarmejsk i rzeką Wołga do Morza Kaspijskiego
LAKIA	Obszar Białorusi
STEPIA	Obszar Ukrainy
SOJUSZ NIEBIESKI	
AMELAND	Obszar USA
ATLAND	Obszar Portugalii
BUTLAND	Obszar Włoch
KORLAND	Obszar Danii
MONTLAND	Obszar Turcji
NORLAND	Obszar Norwegii
PIRELAND	Obszar Hiszpanii
RENLAND	Obszar Niemiec
SEKLAND	Obszar Francji
SUDLAND	Obszar Grecji
TULAND	Obszar Beneluxu
TAMILAND	Obszar W. Brytanii
TATLAND	Czechy
TERMLAND	Obszar Islandii
TOKLAND	Obszar Węgier
WISLAND	Obszar Polski pomniejszony o część północno-wschodnią, obejmującą województwa: warmińsko-mazurskie i podlaskie
PAŃSTWA NEUTRALNE	
ALPIA	Obszar Austrii, Szwajcarii i Słowacji
BAŁKANIA	Obszar Słowenii, Chorwacji, Bośni, Jugosławii, Albanii, Bułgarii
LASLANDIA	Obszar Szwecji i Finlandii

Aneks do załącznika 13

Nazwy państw w ćwiczeniu

Załącznik 14

SYTUACJA GEOPOLITYCZNA W REJONIE KRYZYSU

1. EWOLUCJA SYTUACJI GEOPOLITYCZNEJ

Po zakończeniu Wojny Światowej w 1945 r., WIELKIE PAŃSTWO WSCHODNIE (WPW) zdominowało Europę Środkową i Wschodnią. Obszar dominacji obejmował liczne państwa, w tym również WISLAND I BALTIĘ.

Wadliwość systemu polityczno-ekonomicznego, problemy etniczne i ruchy narodowo-wyzwoleńcze doprowadziły WPW do utraty kontroli nad Europą Środkową i Wschodnią w 1990 r. Pełną niepodległość uzyskały: WISLAND, BALTIA oraz BABELONIA, BAŁKANIA, ESTIA, LAKIA, STEPIA, SOLAND, TOKLAND i TATLAND.

Na obszarach dawnego WPW, pomniejszonych o terytoria, które uzyskały niepodległość, powstała BIELANIA. Uwaga władz BIELANII skupia się na rozwiązywaniu poważnych wewnętrznych problemów ekonomicznych i zapobieganiu kolejnym próbom uzyskania niepodległości przez mniejszości narodowe, które pozostały w jej granicach.

Państwa, które wyzwoliły się spod wpływu WPW, wybrały różne drogi zapewnienia sobie bezpieczeństwa zewnętrznego.

WISLAND, TATLAND i TOKLAND postanowiły przystąpić do układu obronnego państw Europy Zachodniej i AMELANDU (państwa leżącego w Ameryce Północnej). W 1998 r. ich wysiłki zostały ukoronowane akcesją do SOJUSZU NIEBIESKIEGO.

BAŁKANIA i SOLAND dążą do uzyskania statusu państw neutralnych.

BALTIA, BABELONIA, ESTIA, LAKIA, STEPIA i BIELANIA zacieśniają wzajemne stosunki gospodarcze i wojskowe, dążąc do utworzenia odpowiedników Unii Europejskiej (UE) i SOJUSZU NIEBIESKIEGO w Europie Wschodniej.

Społeczność międzynarodowa, w większości uznała suwerenność i prawo dawnych państw satelickich WPW do zajmowanych przez nie terytoriów. Jednakże BALTIA odmawia uznania prawa WISLANDU do obszaru Żuław i przylegającego do nich akwenu morskiego (Zatoki Gdańskiej).

Interesy polityczne BALTII i WISLANDU stały się rozbieżne Od momentu zmiany ładu europejskiego w 1989 r. z bipolarnego na wielobiegunowy. Jednakże czynnikiem

wyraźnie zaogniającym spór stało się wykrycie pod dnem Zatoki Gdańskiej bogatych złóż ropy naftowej.

Różnice interesów między BALTIĄ a WISLANDEM stały się jeszcze bardziej wyraziste gdy w 1997 r. WISLAND stał się pełnoprawnym członkiem SOJUSZU NIEBIESKICH. W 1998 r. BALTIA przystąpiła do nowoutworzonej KOALICJI POMARAŃCZOWEJ. Stopniowo, napięcia polityczne między obydwoma państwami zmieniły się w kryzys polityczno – militarny. Kryzys „podgrzewany" jest od 1999 r. waśniami o podłożu narodowościowym BALTÓW i WIŚLAN oraz religijnym. W utrzymaniu stanu kryzysu dużą zasługę mają służby specjalne BALTII.

Dla WISLANDU obszar Żuław przedstawia znaczenie strategiczne z uwagi na swobodę dostępu do morza z portów morskich: Gdańsk i Gdynia, zapewnienie swobody żeglugi i zaopatrzenie w surowce energetyczne, dzięki dostawom paliw drogą morską oraz wydobyciu ropy naftowej z dna Zatoki Gdańskiej.

Na początku 2000 r. AMELAND pomógł WISLANDOWI zbudować i uruchomić platformy wiertnicze w strefie ekonomicznej tego kraju na Bałtyku. W przedsięwzięciu inwestowały również państwa Europy Zachodniej. Rozpoczęcie eksploatacji bogatych złóż ropy naftowej przez WISLAND oraz rozpoczęcie budowy rurociągu „Środkowo – Zachodniego" z WISLANDU do Europy Zachodniej spowodowało włączenie do kryzysu polityczno – militarnego z BALTIĄ czynnika ekonomicznego. Zachwianiu uległy interesy całej KOALICJI. Do tej pory ropę naftową eksportowano rurociągiem z BIELNII i ESTII, poprzez STEPIĘ, WISLAND do Europy Zachodniej.

Impas w stosunkach BALTII z WISLANDEM nastąpił w grudniu 2000 r., kiedy to Prezydent BALTII ogłosił, że jego państwo ma mocą „Deklaracji Majowej" z 1965 r. równe prawo do wydobycia złóż ropy naftowej na Bałtyku co WISLAND.

BALTIA popierana w swych staraniach o przejęcie wpływów na Bałtyku (mówi się też o zamiarach przejęcia kontroli nad południowo – wschodnią częścią akwenu Morza Bałtyckiego), rozpętała (na drodze eskalacji żądań) kampanię międzynarodową o swe prawa dostępu do całego Morza Bałtyckiego.

Tak zwany „spór o platformy" zagraża nie tylko bezpieczeństwu WISLANDU, lecz także SOJUSZU, a poprzez to pokojowi i bezpieczeństwu międzynarodowemu.

Spór przybrał szczególnie ostrą formę na przełomie marca i kwietnia 2001 r. Na drugą dekadę maja KOALICJA POMARAŃCZOWA zaplanowała ćwiczenie z wojskami. W jego ramach dokonywane są przebazowania wojsk, zorganizowano

bazy logistyczne, przygotowano siły lądowe, powietrzne i morskie do użycia. Narastają akty przemocy i prowokacje na granicy BALTII z WISLANDEM. Powtarzają się ataki terrorystyczne w Europie Zachodniej i w AMELANDZIE. W Radzie Bezpieczeństwa ONZ wystąpił impas w podejmowaniu jakichkolwiek kroków przeciwdziałających przekształceniu się sporu między BALTIĄ a WISLANDEM w konflikt zbrojny. Wszelkie próby są blokowane i torpedowane, zwłaszcza przez BIELANIĘ. W gronie delegacji Zgromadzenia Ogólnego, państwa południowej części świata, niechętne państwom północy, a szczególnie AMELANDOWI i Europie Zachodniej, nie wypowiadają się lub popierają KOALICJĘ.

2. POZYCJA BALTII i WISLANDU W REGIONIE

BALTIA – jest państwem niejednorodnym, w skład którego wchodzą trzy byłe republiki WIELKIEGO PAŃSTWA WSCHODNIEGO. Jest zamieszkiwana przez różne narodowości i przeżywa problemy gospodarcze oraz etniczne.

BALTIA, państwo o iluzorycznej tożsamości narodowej, wybiło się „na niepodległość momencie rozwiązania WPW. Nie ma sprecyzowanych wartości. Cele polityki zagranicznej łączą się z partykularnymi interesami chwili. Prezydent BALTII, od momentu proklamowania państwa w 1991 r. wciąż ten sam, opiera swe rządy, jedynie w sposób deklaratywny, na zasadach demokratycznych. W rzeczywistości podporządkował sobie parlament, rząd, administrację państwową, siły zbrojne a nawet kościół.

Trudności gospodarcze BALTII pogłębia brak samowystarczalności energetycznej i wiążąca się z nią konieczność importu paliw. Władze państwowe dążą zatem do uzyskania poparcia przez opinię międzynarodową roszczeń do regionu Żuław oraz przylegającego do nich akwenu morskiego.

Stan zasobów BALTII oraz zastój gospodarczy sprawiają, że nie może ona samodzielnie wywierać presji politycznej i ekonomicznej na WISLAND. Roszczenia BALTII pod adresem WISLANDU popierane są przez BIELANIĘ, BABELONIĘ, ESTIĘ, LAKIĘ i STEPIĘ.

WISLAND jest państwem demokratycznym, jednorodnym narodowościowo, w którym mniejszości narodowe stanowią 3% populacji i zamieszkują głównie Żuławy. WISLAND przyjął za główne wartości demokrację, poszanowanie praw człowieka i wolny rynek. Ogromnym wysiłkiem społeczeństwa doprowadzono do wzrostu

poziomu gospodarczego i osiągnięto wskaźniki ekonomiczne zbliżone do państw Europy Zachodniej.

WISLAND wybrał drogę ścisłej współpracy z Europą Zachodnią i stara się wypełnić warunki pozwalające na przyjęcie do Unii Europejskiej. Gwarantem jego bezpieczeństwa narodowego jest przynależność do SOJUSZU NIEBIESKIEGO.

Europejskie państwa neutralne, zrzeszone w Unii Europejskiej oraz członkowie Sojuszu Niebieskiego w pełni uznają prawa WISLANDU do Żuław oraz przylegającego do nich akwenu Morza Bałtyckiego.

Załącznik 16

SYTUACJA WYJŚCIOWA

Syntetyczny opis kryzysu

Sytuacja kryzysowa rozwija się w rejonie Europy Środkowej i Wschodniej na granicy między SOJUSZEM NIEBIESKICH a KOALICJĄ POMARAŃCZOWĄ.

Obszarem zaognienia sytuacji polityczno – militarnej stały się:

- północno – wschodnie terytoria WISLANDU, członka SOJUSZU, obejmujące ŻUŁAWY - region przygraniczny z BALTIĄ, członkiem KOALICJI,
- akwen strefy ekonomicznej WISLANDU w rejonie Zatoki Gdańskiej na Morzu Bałtyckim.

BALTIA występuje z roszczeniami terytorialnymi do obszarów przygranicznych WISLANDU, zamieszkałych przez mniejszość BALTÓW. Jednocześnie oskarża rząd i władze lokalne regionu WISLANDU – ŻUŁAWY o prowadzenie celowej polityki wyniszczenia narodowości BALTÓW na drodze restrykcji ekonomicznych, ograniczenia dostępu do szkolnictwa, lecznictwa, jak również prób delegalizacji Narodowego Kościoła Wschodnio – Balckiego.

WISLAND zdecydowanie zaprzecza tym oskarżeniom i traktuje je jako prowokacje.

Ponadto BALTIA przeciwstawia się eksploatacji przez WISLAND nowo odkrytych, bogatych złóż ropy naftowej w strefie ekonomicznej WISLANDU w Zatoce Gdańskiej. BALTIA utrzymuje, że zgodnie z Deklaracją Majową, z 1965 r., nieistniejącego już WIELKIEGO PAŃSTWA WSCHODNIEGO (obejmującego do 1990 r. tereny obecnej KOALICJI) południowo – wschodni akwen Morza Bałtyckiego pozbawiony jest jakichkolwiek stref ekonomicznych, stref połowów oraz posiada ograniczone do 2,5 km wody przybrzeżne.

WISLAND podtrzymuje stanowisko, poparte przez Międzynarodowy Trybunał Sprawiedliwości w Hadze, iż Deklaracja Majowa straciła swoją moc prawno – międzynarodową z chwilą rozwiązania WIELKIEGO PAŃSTWA WSCHODNIEGO w grudniu 1990 r. i uznania tego faktu przez środowisko międzynarodowe w styczniu 1991, co skutkowało Deklaracją Zgromadzenia Narodowego ONZ z 20.01.1991 r.

w sprawie „Nowego Ładu Światowego i Szans dla Bezpieczeństwa Międzynarodowego". Zgodnie z treścią deklaracji wszelkie postanowienia WIELKIEGO PAŃSTWA WSCHODNIEGO, które naruszałyby integralność terytorialną i suwerenności państw trzecich tracą swą moc.

W chwili obecnej istnieje realne zagrożenie agresją BALTII w:

- rejonie północno – wschodnim WISLANDU (region ŻUŁAW),
- strefie ekonomicznej WISLANDU na Bałtyku, na platformach wiertniczych.

BALTIA, uzasadniając swoje działania potrzebą obrony praw mniejszości narodowej i niedopuszczeniem do wydobywania złóż będących własnością „dziedzictwa światowego, dąży do opanowania północno – wschodnich terenów WISLANDU. W przypadku powodzenia tych działań nie można wykluczyć ofensywy w kierunku centrum WISLANDII.

Wojska lądowe BALTII w sile trzech korpusów armijnych rozśrodkowane są w dwóch rejonach: POMERANII (dwa korpusy) i LITWANII (jeden korpus). Dowództwo wojsk lądowych znajduje się w m. KALININGRADUS.

Dowództwo Sił Powietrznych BALTII znajduje się w stolicy kraju – WILNOWAS. Najważniejsze bazy lotnicze mieszczą się w: PLAWINAS, WILNOWAS, KALININGRADUS i RARTU. Siły morskie (w tym jeden okręt podwodny o napędzie atomowym) stacjonują w gotowości w portach KALININGRADUS, RYGA i TALIN.

Stwierdzono nasilone ruchy wojsk oraz koncentrację mobilizowanych jednostek w sąsiadujących z BALTIĄ: LAKII, STEPII, BABELONII i BIELANII. Na terenie LAKII, 100 km od granicy z BALTIĄ zlokalizowano bazę logistyczną. Na lotnisko wojskowe koło stolicy LAKII – MINSKAS, przebazowano z BIELANII pięć eskadr samolotów myśliwsko – bombowych „Su-22" i „Su-24". Wśród nich znajdują samoloty zdolne do przenoszenia broni masowego rażenia. Powyższe działania oraz uruchomienie systemu reagowania kryzysowego BALTII i sprawdzanie mechanizmu częściowej mobilizacji realizowane są w ramach przygotowania do ćwiczenia koalicyjnego. Zaobserwowano zwiększoną aktywność bałtyckiej floty BIELANII, w tym lotnictwa morskiego patrolującego przestrzeń powietrzną w pobliżu spornego terytorium.

Ludność WISLANU, zamieszkująca region ŻUŁAW, pod wpływem prowokacji i ataków obywateli WISLANDU narodowości balckiej masowo opuszcza swe gospodarstwa i domostwa i udaje się w głąb kraju, jak również wyjeżdża do

RENLANDU i TATLANDU. Wśród uchodźców stwierdzono wiele osób narodowości balckiej. Służby graniczne RENLANDU i TATLANDU zatrzymały kilkudziesięciu BALTÓW, przy których znaleziono broń, materiały wybuchowe.

Istnieje uzasadnione zagrożenie rozprzestrzenienia się terroryzmu (łącznie z terroryzmem nuklearnym) na obszar SOJUSZU. Zagrożone są placówki dyplomatyczne państw SOJUSZU akredytowane w państwach KOALICJI. Do tej pory nie podejmowano decyzji ewakuacji ambasad. Dyplomaci państw SOJUSZU prowadzą rozmowy i negocjacje z władzami poszczególnych państw KOALICJI. Napotykają wszędzie na zdecydowany opór w rozmowach. Opór, który prowadzić może do impasu. W rozmowach pomagają dyplomaci ONZ, OBWE, UE. Prowadzone są przez nich mediacje i koncyliacje. ONZ rozwinęło w BALTII, LAKII, STEPII, BIELANII i BABELONII specjalne Biura ds. Dobrych Usług (Good Offices). W WISLANDZIE działa od końca marca br. biuro Przedstawiciela ONZ ds. Uchodźców UNHCR. OBWE uruchomiła mechanizmy misji gromadzenia faktów „facts finding missions". Ponadto OBWE wysłała swych obserwatorów do RENLANDU, TATLANDU, KORLANDIU, TULANDU i BUTLANDIU. Obserwatorzy OBWE nie zostali wpuszczeni do BALTII, LAKII, STEPII, BABELONII i BIELANII. Są w ESTII, lecz ich działania mandatowe są ograniczane przez władze lokalne. Projekt Rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ w sprawie powołania misji obserwacyjnej w Europie Środkowej i Wschodniej został zablokowany.

W dniu 15 kwietnia br. Rada Bezpieczeństwa ONZ przyjęła, na zwołanym w trybie pilnym posiedzeniu, Rezolucję nr 1010 (S/RES/1010/2001), w której podkreśla, że spór między WISLANDEM a BALTIĄ może zagrozić nie tylko bezpieczeństwu europejskiemu ale i pokojowi światowemu. Wzywa strony do podjęcia negocjacji w celu pokojowego rozwiązania sporu. W trakcie posiedzenia poproszono przedstawiciela WISLANDU, który jest od 2000 r. niestałym członkiem Rady, o powstrzymanie się od głosowania.

OBWE w dniu 18 kwietnia br., w specjalnym oświadczeniu, wysunęła koncepcję zorganizowanie misji utrzymywania pokoju, której celem byłoby wprowadzenie sił OBWE w pasie rozdzielenia między BALTIĄ a WISLANDEM. Koncepcja nie znajduje poparcia państw Europy Zachodniej.

BALTIA, mimo Rezolucji ONZ nr 1010, nie zaprzestała wrogich działań wobec WISLANDU. Wszelkie próby rozmów czy negocjacji są torpedowane.

W dniu 20 kwietnia br. podpalono Ambasadę WISLANDU w WILNOWASIE. Oficjalnie, władze BALTII potępiły ten czyn, lecz nie uczyniono nic w zakresie ochrony i ratowania przedstawicielstwa. W dniu 22 kwietnia br., w okolicznościach napadu rabunkowego został zastrzelony, w swej rezydencji w Nowym Jorku, Ambasador WISLANDU przy ONZ.

W tej sytuacji, jak również wobec uzyskanych z misji organizacji międzynarodowych w rejonie Europy Środkowej i Wschodniej informacji o narastaniu stanu zagrożenia, Rada Bezpieczeństwa ONZ zebrała się na posiedzeniu specjalnym w dniu 26 kwietnia br. celem podjęcia decyzji i przyjęcia Rezolucji w sprawie przywrócenia ładu na granicy WISLANDU z BALTIĄ oraz zapewnienia pokoju w tej części Europy. Wobec postawy ESTII - permanentnego wetowania wszelkich projektów rozwiązania sporu, Sekretarz Generalny ONZ wygłosił na konferencji prasowej oświadczenie, w którym podkreślił, że każde państwo, a nawet sojusz ma prawo do samoobrony. Nadmienił, że w razie napaści na WISLAND, pastwa europejskie mają naturalne i stanowione prawo do użycia siły w celu „wymuszenia pokoju siłą".

W dniu 27 kwietnia br. Rada Związku Europejskiego (organizacji międzynarodowej zrzeszającej najbardziej rozwinięte państwa Europy Zachodniej), w specjalnej Deklaracji, potępiła agresywne działania KOALICJI i oświadczyła, że będzie bronić swych żywotnych interesów bezpieczeństwa oraz wesprze finansowo wszelkie działania SOJUSZU zmierzające do utrzymania ładu, pokoju i bezpieczeństwa w Europie. W oświadczeniu podkreślono pogłębiający się stan erozji systemu zbiorowego bezpieczeństwa ONZ, który może doprowadzić do kolejnej „zimnej wojny".

W tym samym dniu, w godzinach wieczornych nastąpiła seria ataków terrorystycznych (eksplozje materiałów wybuchowych) w centrach handlowych stolic państw SOJUSZU NIEBIESKICH (RENLANDU, TATLANDU i AMELANDU). Ogółem zginęło 65 osób, poszkodowanych jest 350. Do zamachów przyznało się ugrupowanie „Wierni Wielkiego Kościoła Wschodniego", które potępia w ten sposób „zamach" bogatych państw Europy i Świata na suwerenność i niezależność państw KOALICJI. W przypadku przyjęcia przez SOJUSZ mandatu ONZ ugrupowanie zapowiedziało dalsze ataki.

W dniu 9 maja 2001 r. planowane jest posiedzenie Rady SOJUSZU NIEBIESKIEGO z udziałem szefów rządów. Biorąc pod uwagę:

- brak zgody BALTII na wypełnienie jakichkolwiek propozycji rozwiązania sporu metodami pokojowymi, jak również wypełnienia warunków bezpieczeństwa, określonych w Rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1010,
- przeprowadzenie częściowej mobilizacji sił zbrojnych BALTII,
- kontynuowanie przygotowań do wieloszczeblowego ćwiczenia koalicyjnego na terytorium BALTII z udziałem wszystkich rodzajów wojsk,
- podejmowanie prób ataków terrorystycznych na platformy wiertnicze, zagrażające bezpieczeństwu ekologicznemu,
- nasilanie się waśni narodowych i religijnych na granicy między WISLANDEM i BALTIĄ,

Przewiduje się, iż Rada SOJUSZU NIEBIESKIEGO podejmie decyzję o przeprowadzeniu misji prewencyjnej oraz przygotowaniu się do ewentualnej obrony terytorium WISLANDU i całego SOJUSZU, zgodnie z treścią Rozdziału V Traktatu Sojuszniczego (dotyczącego kolektywnej obrony) oraz Rozdziału VII (dotyczącego możliwości wymuszania pokoju siłą) Karty Narodów Zjednoczonych.

Sytuację kryzysową komplikują nieporozumienia zachodzące w łonie SOJUSZU NIEBIESKIEGO pomiędzy AMELANDEM i partnerami europejskimi, dążącymi do zwiększenia znaczenia kontynentalnej tożsamości obronnej.

Ponadto, uwagę opinii europejskiej i światowej skupiają wydarzenia w rejonie Zatoki Perskiej, gdzie w kryzysie trwającym już wiele lat uczestniczą w zasadzie wszystkie państwa regionu. Przełom we wzajemnych stosunkach między państwami zaangażowanymi w kryzys nastąpił w dniu 20 kwietnia, kiedy w odpowiedzi na akcje terrorystyczne skierowane przeciwko ludności cywilnej, jedno z państw wykonało w odwecie uderzenia lotnicze i rakietowe wymierzone w cele znajdujące się na terytorium sąsiedniego państwa. Akcja ta spotkała się ze stanowczą krytyką wszystkich państw w regionie i trudno jest obecnie przewidzieć czy nie dojdzie do eskalacji konfliktu.

REZOLUCJA RADY BEZPIECZEŃSTWA ONZ nr 1010 (S/RES/1010/2001)
Przyjęta na posiedzeniu w dniu 26 kwietnia 2001 r.

Rada Bezpieczeństwa ocenia, że spór między WISLANDEM a BALTIĄ o dostęp i eksploatację złóż ropy naftowej na Morzy Bałtyckim może zagrozić bezpieczeństwu europejskiemu i pokojowi światowemu.

Mając na względzie utrzymanie międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa poprzez poszukiwanie pokojowych środków rozwiązywania sporów w zgodzie z postanowieniami Karty Narodów Zjednoczonych, wzywa się obie strony sporu do podjęcia wspólnych wysiłków w drodze negocjacji.

Rada Bezpieczeństwa będzie ze szczególną uwagą śledzić dalszy rozwój sytuacji w rejonie Europy Środkowej i wschodniej i na kolejnym posiedzeniu rozpatrzy dalsze kolejne kroki, zmierzające do zapewnienia pokoju i bezpieczeństwa w Europie.

Załącznik 17

TRAKTAT SOJUSZNICZY

Londyn, 13 kwietnia 1949 roku.

Strony niniejszego Traktatu potwierdzają swą wiarę w cele i zasady Karty Narodów Zjednoczonych oraz pragnienie życia w pokoju ze wszystkimi narodami i wszystkimi rządami.
Są zdecydowane ochraniać wolność, wspólne dziedzictwo i cywilizację swych narodów, oparte na zasadach demokracji, wolności jednostki i rządów prawa.
Dążą do umacniania stabilizacji i dobrobytu na obszarze północnoatlantyckim.
Są zdecydowane połączyć swe wysiłki w celu zbiorowej obrony oraz zachowania pokoju i bezpieczeństwa.
W związku z powyższym uzgadniają one niniejszy Traktat Sojuszu Niebieskiego.

ARTYKUŁ 1

Strony zobowiązują się, zgodnie z postanowieniami Karty Narodów Zjednoczonych, załatwiać wszelkie spory międzynarodowe, w które mogłyby zostać zaangażowane, za pomocą środków pokojowych w taki sposób, aby pokój i bezpieczeństwo międzynarodowe oraz sprawiedliwość nie zostały narażone na niebezpieczeństwo, jak również powstrzymywać się w swych stosunkach międzynarodowych od użycia lub groźby użycia siły w jakikolwiek sposób niezgodny z celami Narodów Zjednoczonych.

ARTYKUŁ 2

Strony będą przyczyniały się do dalszego rozwoju pokojowych i przyjaznych stosunków międzynarodowych przez umocnienie swych wolnych instytucji, przez przyczynienie się do lepszego zrozumienia zasad, na jakich opierają się te instytucje oraz przez rozwijanie warunków dla stabilizacji i dobrobytu. Będą one dążyły do usuwania konfliktów w prowadzonej przez nie międzynarodowej polityce gospodarczej i będą popierały współpracę gospodarczą między wszystkimi Stronami lub częścią z nich.

ARTYKUŁ 3

Dla skuteczniejszego osiągnięcia celów niniejszego Traktatu, Strony, każda z osobna i wszystkie razem, poprzez stałą i skuteczną samopomoc i pomoc wzajemną będą utrzymywały i rozwijały swoją indywidualną i zbiorową zdolność do odparcia zbrojnej napaści.

ARTYKUŁ 4

Strony będą się wspólnie konsultowały, ilekroć zdaniem którejkolwiek z nich, zagrożone będą integralność terytorialna, niezależność polityczna lub bezpieczeństwo którejkolwiek ze Stron.

ARTYKUŁ 5

Strony zgadzają się, że zbrojna napaść na jedną lub więcej z nich w Europie lub Ameryce Północnej, będzie uznana za napaść przeciwko nim wszystkim i dlatego zgadzają się, że jeżeli taka zbrojna napaść nastąpi, to każda z nich, w ramach wykonania prawa do indywidualnej lub zbiorowej samoobrony, na mocy artykułu 51 Karty Narodów Zjednoczonych, udzieli pomocy Stronie lub Stronom napadniętym, podejmując niezwłocznie, samodzielnie, jak i w porozumieniu z innymi Stronami działania, jakie uzna za konieczne, łącznie z użyciem siły zbrojnej, w celu przywrócenia i utrzymania bezpieczeństwa obszaru północnoatlantyckiego.
O każdej takiej zbrojnej napaści i o wszystkich podjętych w jej wyniku środkach zostanie bezzwłocznie powiadomiona Rada Bezpieczeństwa. Środki takie zostaną zaniechane, gdy tylko Rada Bezpieczeństwa podejmie działania konieczne do przywrócenia i utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa.

ARTYKUŁ 6

Dla celów artykułu 5 uznaje się, że zbrojna napaść na jedną lub więcej Stron, obejmuje zbrojną napaść:

- na terytorium którejkolwiek ze Stron w Europie lub Ameryce Północnej, na terytorium Montlandu lub na wyspy znajdujące się pod jurysdykcją którejkolwiek ze Stron na obszarze północnoatlantyckim na północ od Zwrotnika Raka;
- na siły zbrojne, okręty lub statki powietrzne którejkolwiek ze Stron znajdujące się na tych terytoriach lub nad nimi, albo na jakimkolwiek innym obszarze w Europie, na którym w dniu wejścia w życie Traktatu stacjonowały wojska okupacyjne którejkolwiek ze Stron, lub też na Morzu Śródziemnym, czy na obszarze północnoatlantyckim na północ od Zwrotnika Raka.

ARTYKUŁ 7

Niniejszy Traktat nie narusza i nie będzie interpretowany jako naruszający w jakikolwiek sposób ustanowione w Karcie prawa i obowiązki Stron będących członkami Narodów Zjednoczonych, ani też nie narusza głównej odpowiedzialności Rady Bezpieczeństwa za utrzymanie międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa.

ARTYKUŁ 8

Każda Strona oświadcza, że żadne z wiążących ją obecnie zobowiązań międzynarodowych z którąkolwiek ze Stron lub z jakimkolwiek państwem trzecim nie stoi w sprzeczności z postanowieniami niniejszego Traktatu oraz zobowiązuje się do niewiązania się jakimkolwiek zobowiązaniem międzynarodowym sprzecznym z niniejszym Traktatem.

ARTYKUŁ 9

Strony niniejszym ustanawiają Radę, w której każda z nich będzie reprezentowana, w celu rozpatrywania spraw dotyczących realizacji niniejszego Traktatu. Rada będzie zorganizowana w taki sposób, żeby mogła zbierać się szybko w każdym czasie. Rada

utworzy takie organy pomocnicze, jakie okażą się potrzebne; w szczególności utworzy ona natychmiast komitet obrony, którego zadaniem będzie zalecanie środków w celu realizacji postanowień artykułów 3 i 5.

ARTYKUŁ 10

Strony mogą, za jednomyślną zgodą, zaprosić do przystąpienia do niniejszego Traktatu każde inne państwo europejskie, które jest w stanie realizować zasady niniejszego Traktatu i wnosić wkład do bezpieczeństwa obszaru północnoatlantyckiego. Każde państwo w ten sposób zaproszone może stać się Stroną Traktatu, składając Rządowi Amelandu dokument przystąpienia. Rząd Amelandu powiadomi każdą ze Stron o złożeniu każdego takiego dokumentu przystąpienia.

ARTYKUŁ 11

Niniejszy Traktat podlega ratyfikacji, a jego postanowienia zostaną wprowadzone przez Strony zgodnie z ich procedurami konstytucyjnymi. Dokumenty ratyfikacyjne będą złożone tak szybko jak to jest możliwe rządowi Amelandu, który o każdym złożeniu powiadomi wszystkich innych sygnatariuszy. Traktat wejdzie w życie w stosunkach między państwami, które go ratyfikowały, gdy tylko zostaną złożone dokumenty ratyfikacji przez większości sygnatariuszy, włączając w to ratyfikacje Seklandu, Amelandu i Tamlandu, a w stosunku do innych państw z chwilą złożenia ich ratyfikacji.

ARTYKUŁ 12

Po upływie dziesięciu lat obowiązywania Traktatu lub kiedykolwiek po upływie tego okresu Strony, na żądanie którejkolwiek z nich, skonsultują się wspólnie w celu dokonania przeglądu Traktatu, uwzględniając czynniki, które w tym czasie będą mogły mieć wpływ na pokój i bezpieczeństwo na obszarze północnoatlantyckim, w tym rozwój zarówno powszechnych, jak i regionalnych porozumień, przyjętych zgodnie z Kartą Narodów Zjednoczonych, a mających na celu utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa.

ARTYKUŁ 13

Po upływie dwudziestu lat obowiązywania Traktatu, każda ze Stron może przestać być Stroną Traktatu po upływie roku od notyfikacji o wypowiedzeniu skierowanej do rządu Amelandu, który poinformuje rządy innych Stron o złożeniu każdej notyfikacji o wypowiedzeniu.

ARTYKUŁ 14

Niniejszy Traktat, którego teksty angielski i francuski są jednakowo autentyczne, zostanie złożony w archiwach rządu Amelandu. Należycie uwierzytelnione kopie Traktatu przekazane zostaną przez ten rząd rządom innych sygnatariuszy.
Na dowód czego niżej podpisani pełnomocnicy podpisali niniejszy Traktat.
Sporządzono w Londynie, dnia 13 kwietnia 1949 roku.

Załącznik 18

Dz.U. z dnia 20 czerwca 1997 r.

OŚWIADCZENIE RZĄDU WISLANDU

z dnia 21 kwietnia 1997 r.

w sprawie ratyfikacji przez Wisland Umowy między Państwami-Stronami Traktatu Sojuszniczego, dotyczącej statusu ich sił zbrojnych sporządzonej w Brukseli dnia 19 czerwca 1995 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że został złożony dnia 12 marca 1997 r. Rządowi Amelandu, jako depozytariuszowi, dokument ratyfikacji przez Wisland Umowy między Stronami Traktatu Sojuszu Niebieskiego dotycząca statusu ich sił zbrojnych.

Umowa weszła w życie w stosunku do Wislandu dnia 6 kwietnia 1997 r.

UMOWA

MIĘDZY STRONAMI TRAKTATU SOJUSZU NIEBIESKIEGO DOTYCZĄCA STATUSU ICH SIŁ ZBROJNYCH

Strony Traktatu Sojuszniczego, podpisanego w Londynie dnia 13 kwietnia 1949 r. zważywszy, że siły zbrojne jednej ze Stron mogą być na podstawie porozumienia wysłane na terytorium innej Strony, mając na uwadze, że decyzja o ich wysłaniu oraz warunki, na których zostaną wysłane, w zakresie, w jakim nie są one określone w niniejszej umowie, pozostaną nadal przedmiotem odrębnych uregulowań między zainteresowanymi Stronami, pragnąc jednakże określić status takich sił zbrojnych na terytorium innej Strony, uzgodniły, co następuje:

Artykuł I

1. W niniejszej umowie wyrażenie:
   (a) "siły zbrojne" oznacza personel należący do lądowych, morskich lub powietrznych sił zbrojnych jednej z Umawiających się Stron, przebywający na terytorium innej Umawiającej się Strony, na obszarze działania Traktatu Sojuszniczego w związku z wypełnianiem obowiązków służbowych, chyba że obie Umawiające się Strony uzgodnią, że pewne osoby, oddziały lub formacje nie będą uważane za tworzące lub wchodzące w skład sił zbrojnych w rozumieniu niniejszej umowy;
   (b) "personel cywilny" oznacza pracowników cywilnych towarzyszących siłom zbrojnym Umawiającej się Strony, zatrudnionych w siłach zbrojnych tej

Umawiającej się Strony i nie będących bezpaństwowcami ani też obywatelami jakiegokolwiek Państwa, które nie jest stroną Traktatu Sojuszniczego, ani też obywatelami bądź osobami zamieszkałymi na stałe w Państwie, w którym przebywają siły zbrojne;

(c) "członek rodziny" oznacza współmałżonka członka sił zbrojnych lub personelu cywilnego albo jego dziecko będące na jego utrzymaniu;

(d) "państwo wysyłające" oznacza Umawiającą się Stronę, do której należą siły zbrojne;

(e) "państwo przyjmujące" oznacza Umawiającą się Stronę, na której terytorium przebywają siły zbrojne lub ich personel cywilny, niezależnie od tego, czy tam stacjonują, czy też przejeżdżają przez nie tranzytem;

(f) "organy wojskowe Państwa wysyłającego" oznacza te organy Państwa wysyłającego, które są upoważnione z mocy prawa do stosowania prawa wojskowego tego państwa w odniesieniu do członków jego sił zbrojnych lub ich personelu cywilnego;

(g) "Rada Sojusznicza" oznacza Radę ustanowioną na mocy art. 9 Traktatu Sojuszniczego lub też jej organy pomocnicze upoważnione do działania w jej imieniu.

2. Niniejsza umowa ma zastosowanie do organów jednostek administracyjnych Umawiających się Stron w granicach ich terytoriów, do których stosuje się niniejszą umowę w zakresie określonym w art. XX, tak jak stosuje się ją do organów centralnych tej Umawiającej się Strony, jednakże pod warunkiem, że mienie znajdujące się w posiadaniu jednostek administracyjnych nie będzie uważane za mienie Umawiającej się Strony w rozumieniu art. VIII.

Artykuł II

Siły zbrojne i ich członkowie oraz personel cywilny, a także członkowie ich rodzin mają obowiązek przestrzegać prawa Państwa przyjmującego i powstrzymać się od jakiejkolwiek działalności niezgodnej z duchem niniejszej umowy oraz w szczególności od jakiejkolwiek działalności politycznej w Państwie przyjmującym. Państwo wysyłające ma obowiązek podjąć niezbędne środki w tym celu.

Artykuł III

1. Na warunkach określonych w ust. 2 niniejszego artykułu i zgodnie z wymogami ustanowionymi przez Państwo przyjmujące odnośnie do wjazdu i wyjazdu sił zbrojnych lub ich członków, członkowie sił zbrojnych nie podlegają przepisom paszportowym i wizowym ani też kontroli organów imigracyjnych przy wjeździe i wyjeździe z terytorium Państwa przyjmującego. Ponadto nie podlegają oni przepisom Państwa przyjmującego, dotyczącym rejestracji i kontroli cudzoziemców, jednakże nie oznacza to, że uzyskują oni jakiekolwiek prawo do stałego pobytu lub zamieszkania na terytorium Państwa przyjmującego.
2. W odniesieniu do członków sił zbrojnych będą jedynie wymagane następujące dokumenty, które należy okazywać na żądanie:

(a) dowód tożsamości wystawiony przez Państwo wysyłające, zawierający imię i nazwisko, datę urodzenia, stopień i numer (jeśli taki posiadają), rodzaj służby i fotografię;
(b) indywidualny lub zbiorowy rozkaz wyjazdu w języku Państwa wysyłającego oraz w językach angielskim i francuskim, wystawiony przez odpowiedni organ Państwa wysyłającego lub Traktatu Sojuszniczego, potwierdzający status osoby lub grupy osób jako członka lub członków sił zbrojnych, jak również zawierający polecenie wyjazdu. Państwo przyjmujące może zażądać, aby rozkaz wyjazdu był kontrasygnowany przez jego właściwego przedstawiciela.

3. Członkowie personelu cywilnego i członkowie ich rodzin powinni posiadać odpowiednie wpisy w swoich paszportach, potwierdzające ich status członka personelu cywilnego lub członka jego rodziny.
4. Jeżeli członek sił zbrojnych lub ich personelu cywilnego opuści miejsce służby pełnionej na rzecz Państwa wysyłającego i nie zostanie odesłany do kraju, organy Państwa wysyłającego poinformują o tym niezwłocznie organy Państwa przyjmującego, podając wszelkie niezbędne szczegóły. Organy Państwa wysyłającego poinformują także organy Państwa przyjmującego o każdym członku ich sił zbrojnych lub personelu cywilnego, który jest nieobecny przez okres dłuższy niż 21 dni.
5. Jeżeli Państwo przyjmujące zwróci się o usunięcie ze swojego terytorium członka sił zbrojnych lub ich personelu cywilnego albo wyda nakaz wydalenia byłego członka sił zbrojnych lub ich personelu cywilnego, bądź członka rodziny aktualnego lub byłego członka sił zbrojnych, to organy Państwa wysyłającego będą zobowiązane do przyjęcia takiej osoby na swoje terytorium lub do odwołania takiej osoby z terytorium Państwa przyjmującego. Niniejszy ustęp ma zastosowanie wyłącznie do osób, które nie są obywatelami Państwa przyjmującego i wjechały na terytorium Państwa przyjmującego w charakterze członka sił zbrojnych lub ich personelu cywilnego albo w celu zostania ich członkiem, oraz w odniesieniu do członków rodzin wyżej wymienionych osób.

Artykuł IV

Państwo przyjmujące albo
(a) uzna, bez przeprowadzania dodatkowego egzaminu z kierowania pojazdem i pobierania opłaty, pozwolenie na kierowanie pojazdem lub prawo jazdy albo wojskowe pozwolenie na kierowanie pojazdem wystawione członkowi sił zbrojnych lub jego personelu cywilnego przez Państwo wysyłające lub jednostkę administracyjną tego Państwa; albo
(b) wystawi swoje własne pozwolenie na kierowanie pojazdem lub prawo jazdy każdemu członkowi sił zbrojnych lub ich personelu cywilnego, który posiada pozwolenie na kierowanie pojazdem lub prawo jazdy albo wojskowe pozwolenie na kierowanie pojazdem wystawione przez Państwo wysyłające lub jego jednostkę administracyjną, przy czym egzamin z kierowania pojazdem nie będzie w tym celu wymagany.

Artykuł V

1. Członkowie sił zbrojnych powinni zazwyczaj nosić mundury. Jeżeli organy Państwa wysyłającego i przyjmującego nie uzgodnią inaczej, używanie odzieży cywilnej będzie dopuszczone na takich samych warunkach, jakie obowiązują członków sił zbrojnych Państwa przyjmującego. Podczas przekraczania granicy regularne oddziały lub formacje sił zbrojnych powinny być umundurowane.
2. Pojazdy służbowe sił zbrojnych lub ich personelu cywilnego obok numerów rejestracyjnych powinny posiadać widoczny znak swojego Państwa.

Artykuł VI

Członkowie sił zbrojnych mogą posiadać i nosić broń, pod warunkiem że są do tego upoważnieni na mocy wydanych im rozkazów. Organy Państwa wysyłającego rozpatrzą przychylnie stosowne wnioski Państwa przyjmującego w tej sprawie.

Artykuł VII

1. Z zastrzeżeniem postanowień niniejszego artykułu:
   (a) organy wojskowe Państwa wysyłającego mają prawo sprawowania w granicach Państwa przyjmującego pełnej jurysdykcji karnej i dyscyplinarnej, przyznanej im przez prawo Państwa wysyłającego w stosunku do wszystkich osób podlegających prawu wojskowemu tego Państwa;
   (b) organy Państwa przyjmującego sprawują jurysdykcję nad członkami sił zbrojnych lub ich personelu cywilnego oraz członkami ich rodzin w odniesieniu do przestępstw popełnionych na terytorium Państwa przyjmującego i karalnych zgodnie z jego prawem.
2. (a) Organy wojskowe Państwa wysyłającego mają prawo sprawowania wyłącznej jurysdykcji w stosunku do osób podlegających prawu wojskowemu tego Państwa w odniesieniu do przestępstw karalnych zgodnie z prawem Państwa wysyłającego, a niekaralnych zgodnie z prawem Państwa przyjmującego, w tym przestępstw przeciwko bezpieczeństwu Państwa wysyłającego.
   (b) Organy Państwa przyjmującego mają prawo sprawowania wyłącznej jurysdykcji w stosunku do członków sił zbrojnych lub ich personelu cywilnego oraz członków ich rodzin w odniesieniu do przestępstw karalnych zgodnie z jego prawem, a niekaralnych zgodnie z prawem Państwa wysyłającego, w tym przestępstw przeciwko bezpieczeństwu Państwa przyjmującego.
   (c) W rozumieniu niniejszego ustępu oraz ustępu 3 niniejszego artykułu pojęcie przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu Państwa obejmuje:
      (i) zdradę Państwa,
      (ii) sabotaż, szpiegostwo lub naruszenie jakichkolwiek przepisów dotyczących tajemnicy państwowej tego Państwa lub tajemnicy związanej z obronnością tego Państwa.

3. W sytuacjach, gdy prawo sprawowania jurysdykcji jest zbieżne, stosuje się następujące zasady:

(a) organy wojskowe Państwa wysyłającego mają pierwszeństwo w sprawowaniu jurysdykcji w stosunku do członków sił zbrojnych lub ich personelu cywilnego w odniesieniu do:
   (i) przestępstw skierowanych wyłącznie przeciwko mieniu lub bezpieczeństwu tego Państwa lub przestępstw wyłącznie przeciwko osobie lub mieniu innego członka sił zbrojnych tego Państwa lub ich personelu cywilnego albo członka jego rodziny;
   (ii) przestępstw wynikających z podjęcia lub zaniechania jakichkolwiek czynności podczas wykonywania obowiązków służbowych,

(b) w przypadku wszelkich innych przestępstw pierwszeństwo w sprawowaniu jurysdykcji będą mieć organy Państwa przyjmującego,

(c) jeżeli Państwo posiadające pierwszeństwo w sprawowaniu jurysdykcji decyduje się zaniechać jej sprawowania, powinno ono zawiadomić o tym organy drugiego Państwa w możliwie jak najkrótszym czasie. Organy Państwa mającego pierwszeństwo rozpatrzą życzliwie wniosek organów drugiego Państwa o zrzeczenie się prawa pierwszeństwa w przypadku, gdy takie zrzeczenie się ma dla drugiej Strony szczególne znaczenie.

4. Powyższe postanowienia niniejszego artykułu nie oznaczają, iż organy wojskowe Państwa wysyłającego mają jakiekolwiek prawo do sprawowania jurysdykcji w stosunku do osób, które są obywatelami Państwa przyjmującego lub zamieszkują w nim na stałe, chyba że są one członkami sił zbrojnych Państwa wysyłającego.

5. (a) Organy Państwa przyjmującego i wysyłającego będą udzielać sobie wzajemnie pomocy przy aresztowaniu członków sił zbrojnych lub ich personelu cywilnego albo członków ich rodzin na terytorium Państwa przyjmującego i przy przekazywaniu takich osób organom, które sprawują w stosunku do nich jurysdykcję na mocy powyższych postanowień.

(b) Organy Państwa przyjmującego powiadomią niezwłocznie organy wojskowe Państwa wysyłającego o aresztowaniu jakiegokolwiek członka sił zbrojnych lub ich personelu cywilnego albo członka jego rodziny.

(c) Jeżeli oskarżony członek sił zbrojnych lub ich personelu cywilnego, nad którym Państwo przyjmujące ma sprawować jurysdykcję, znajduje się w rękach Państwa wysyłającego, to nadzór nad nim zostanie pozostawiony Państwu wysyłającemu do czasu, kiedy zostanie on postawiony w stan oskarżenia przez Państwo przyjmujące.

6. (a) Organy Państwa przyjmującego i wysyłającego będą udzielać sobie wzajemnie pomocy przy prowadzeniu wszelkich niezbędnych dochodzeń dotyczących przestępstw, w tym w zbieraniu lub przedstawianiu dowodów, łącznie z zajmowaniem i, w odnośnych przypadkach, przekazywaniem przedmiotów związanych z przestępstwem. Przekazywanie takich przedmiotów może jednak odbywać się z zastrzeżeniem ich zwrotu w terminie określonym przez organy, które je dostarczyły.

(b) Organy Umawiających się Stron będą informować się wzajemnie o postępowaniu we wszelkich sprawach, w których zachodzi zbieżność prawa do sprawowania jurysdykcji.

7. (a) Kara śmierci nie będzie wykonywana w Państwie przyjmującym przez organy Państwa wysyłającego, jeżeli przepisy Państwa przyjmującego nie przewidują kary śmierci w podobnej sprawie.
   (b) Organy Państwa przyjmującego rozpatrzą ze zrozumieniem wnioski organów Państwa wysyłającego, dotyczące pomocy w wykonywaniu na terytorium Państwa przyjmującego kary pozbawienia wolności orzeczonej przez organy Państwa wysyłającego zgodnie z postanowieniami niniejszego artykułu.
8. W przypadku gdy oskarżony został osądzony zgodnie z postanowieniami niniejszego artykułu przez organy jednej z Umawiających się Stron i został uniewinniony albo też skazany i odbywa lub odbył zasądzoną karę bądź też został ułaskawiony, nie może być sądzony ponownie za to samo przestępstwo na terytorium tego samego Państwa przez organy innej Umawiającej się Strony. Jednakże żadne z postanowień niniejszego ustępu nie stanowi przeszkody dla organów wojskowych Państwa wysyłającego, aby osądzić członka ich sił zbrojnych za jakiekolwiek naruszenie zasad dyscypliny, wynikające z działania lub zaniechania, będącego przestępstwem, za które był on sądzony przez organy innej Umawiającej się Strony.
9. Jeżeli członek sił zbrojnych lub ich personelu cywilnego albo członek jego rodziny jest ścigany zgodnie z jurysdykcją Państwa przyjmującego, osoba taka będzie uprawniona:
   (a) do niezwłocznego i szybkiego procesu;
   (b) do zapoznania się przed procesem z zarzutem lub zarzutami wnoszonymi przeciwko niemu;
   (c) do konfrontacji ze świadkami świadczącymi na jego niekorzyść;
   (d) do korzystania z obowiązkowego stawiennictwa osób świadczących na jego korzyść, jeżeli znajdują się one w granicach jurysdykcji Państwa przyjmującego;
   (e) do posiadania obrońcy z własnego wyboru albo do posiadania bezpłatnie lub częściowo odpłatnie obrońcy na warunkach aktualnie stosowanych w Państwie przyjmującym;
   (f) do korzystania, jeżeli uzna za konieczne, z usług kompetentnego tłumacza oraz
   (g) do komunikowania się z przedstawicielem rządu Państwa wysyłającego i, jeżeli zasady postępowania sądowego na to pozwalają, do obecności takiego przedstawiciela podczas procesu.
10. (a) Regularne oddziały wojskowe lub formacje sił zbrojnych będą miały prawo nadzorowania wszelkich obozów, obiektów lub innych nieruchomości, które zajmują na mocy porozumienia z Państwem przyjmującym. Żandarmeria wojskowa sił zbrojnych może podejmować wszelkie niezbędne środki dla zapewnienia porządku i bezpieczeństwa na ich terenie.
    (b) Poza wymienionym wyżej terenem wspomniana żandarmeria wojskowa może działać wyłącznie zgodnie z ustaleniami podjętymi z organami Państwa przyjmującego, w porozumieniu z tymi organami i tylko w takim zakresie, w jakim działania te są niezbędne dla zapewnienia dyscypliny i porządku wśród członków sił zbrojnych.
11. Każda z Umawiających się Stron może wprowadzić takie przepisy, jakie uważa za niezbędne dla zapewnienia należytego bezpieczeństwa i ochrony na swoim terytorium w odniesieniu do instalacji, sprzętu, mienia, archiwów i oficjalnych informacji innych Umawiających się Stron oraz karania osób naruszających przepisy w tym celu ustanowione.

Artykuł VIII

1. Każda z Umawiających się Stron zrzeka się wszelkich roszczeń wobec innej Umawiającej się Strony z tytułu szkód wyrządzonych w jakimkolwiek mieniu do niej należącym i używanym przez jej lądowe, morskie lub powietrzne siły zbrojne, jeżeli taka szkoda:
   (i) została spowodowana przez członka lub osobę zatrudnioną w siłach zbrojnych drugiej Umawiającej się Strony podczas wykonywania przez nią obowiązków związanych z działalnością wykonywaną w ramach Traktatu Sojuszniczego;
   (ii) jest skutkiem użycia pojazdu, statku lub statku powietrznego należącego do innej Umawiającej się Strony i używanego przez jej siły zbrojne, pod warunkiem że taki pojazd, statek lub statek powietrzny spowodował szkodę w związku z działalnością w ramach Traktatu Sojuszniczego albo że szkoda taka została spowodowana w mieniu w tym celu używanym.

Roszczenia jednej Umawiającej się Strony przeciwko innej Umawiającej się Stronie z tytułu ratownictwa morskiego mogą zostać zawieszone pod warunkiem, że uratowany statek lub ładunek należał do Umawiającej się Strony i był używany przez jej siły zbrojne w związku z działalnością w ramach Traktatu Sojuszniczego.

2. (a) W przypadku szkody spowodowanej lub wynikłej zgodnie z ust. 1 w odniesieniu do innego mienia należącego do Umawiającej się Strony i znajdującego się na jej terytorium, odpowiedzialność jakiejkolwiek innej Umawiającej się Strony zostanie określona i rozmiar szkody zostanie oszacowany przez arbitra wybranego zgodnie z lit. (b) niniejszego ustępu, jeżeli zainteresowane Umawiające się Strony nie postanowią inaczej. Arbiter będzie także rozstrzygał wszelkie roszczenia wzajemne wynikające z tego samego zdarzenia.

   (b) Arbiter, o którym mowa w lit. (a) niniejszego ustępu, zostanie wybrany na mocy porozumienia między zainteresowanymi Umawiającymi się Stronami spośród obywateli Państwa przyjmującego, którzy zajmowali lub zajmują wysokie stanowisko w organach wymiaru sprawiedliwości. Jeżeli zainteresowane Umawiające się Strony w terminie dwóch miesięcy nie osiągną porozumienia co do wyboru arbitra, każda z nich może zwrócić się do Przewodniczącego Rady Sojuszniczej o dokonanie wyboru osoby posiadającej wyżej wymienione kwalifikacje.

   (c) Każde orzeczenie arbitra będzie miało charakter wiążący i ostateczny w odniesieniu do Umawiających się Stron.

   (d) Rozmiar odszkodowania przyznanego przez arbitra zostanie podzielony zgodnie z postanowieniami ust. 5 lit. (e) (i), (ii), oraz (iii) niniejszego artykułu.

   (e) Wynagrodzenie arbitra zostanie określone w drodze porozumienia pomiędzy zainteresowanymi Umawiającymi się Stronami i będzie, łącznie z niezbędnymi wydatkami poniesionymi podczas wypełniania jego obowiązków, pokrywane w równych częściach przez Umawiające się Strony.

   (f) Niezależnie od powyższego każda z Umawiających się Stron zrzeka się roszczeń w każdej sprawie, w której rozmiary szkody są mniejsze od:

- Ameland	- 1.400 ASD.
- Atland	- 40.250 ATE
- Butland	- 850.000 BTL
- Korland	- 9.670 KKK
- Norland	- 10.000 NOK

- Pireland	-5000 PP
- Sekland	- 490.000 SRF
- Tamland	- 500 GTP
- Termland	- 22.800 TSK
- Tuland	- 70.000 TEF
- Wisland	5000 WZN

Każda inna Umawiająca się Strona, w której mieniu została wyrządzona szkoda na skutek tego samego zdarzenia, również zrzeka się swoich roszczeń do wyżej określonej sumy. W przypadku istotnych wahań kursów wymiany pomiędzy tymi walutami Umawiające się Strony zgodzą się na odpowiednie uaktualnienie tych sum.

3. W rozumieniu ust. 1 i 2 niniejszego artykułu wyrażenie "należące do Umawiającej się Strony", użyte w odniesieniu do okrętów, dotyczy również okrętów wyczarterowanych przez Umawiającą się Stronę albo zarekwirowanych na warunkach czarteru samego okrętu lub zajętych w charakterze pryzy (z wyjątkiem sytuacji, w których ryzyko utraty lub odpowiedzialności ponosi osoba inna niż Umawiająca się Strona).
4. Każda z Umawiających się Stron zrzeka się wszelkich roszczeń przeciwko innej Umawiającej się Stronie z tytułu zranienia lub śmierci poniesionej przez jakiegokolwiek członka swoich sił zbrojnych w trakcie wykonywania obowiązków służbowych.
5. Roszczenia (inne niż roszczenia umowne i te, do których mają zastosowanie ust. 6 lub 7 niniejszego artykułu), wynikające z działania lub zaniechania członków sił zbrojnych lub ich personelu cywilnego podczas wykonywania obowiązków służbowych albo wynikające z jakiegokolwiek innego działania, zaniechania lub zdarzenia, za które siły zbrojne lub ich personel cywilny ponoszą prawną odpowiedzialność, i powodującego szkodę na terytorium Państwa przyjmującego w odniesieniu do stron trzecich innych niż Umawiające się Strony, powinny być załatwiane przez Państwo przyjmujące zgodnie z następującymi zasadami:
   (a) roszczenia będą wnoszone, rozpatrywane i zaspokajane lub zasądzane zgodnie z przepisami prawa Państwa przyjmującego, dotyczącymi roszczeń wynikających z działalności jego własnych sił zbrojnych,
   (b) Państwo przyjmujące może zaspokoić każde takie roszczenie, a zapłata sumy uzgodnionej lub określonej na mocy orzeczenia o zasądzeniu zostanie dokonana przez Państwo przyjmujące w jego walucie,
   (c) zapłata taka, dokonana na mocy ugody lub osądzenia sprawy przez kompetentny sąd Państwa przyjmującego, albo ostateczna odmowa przyznania takiej płatności orzeczona przez taki sąd będzie obowiązująca i ostateczna w stosunku do Umawiających się Stron,
   (d) każde roszczenie uregulowane przez Państwo przyjmujące będzie notyfikowane zainteresowanemu Państwu wysyłającemu łącznie z wszelkimi szczegółami oraz proponowanym podziałem kosztów zgodnie z lit. (e) (i), (ii) i (iii). W braku odpowiedzi w terminie dwóch miesięcy proponowany podział kosztów będzie uważany za przyjęty.
   (e) Koszty wynikłe podczas zaspokajania roszczeń zgodnie z postanowieniami poprzednich liter oraz ust. 2 niniejszego artykułu zostaną rozdzielone pomiędzy Umawiające się Strony w następujący sposób:

(i) w sytuacji gdy odpowiedzialność ponosi wyłącznie Państwo wysyłające, przyznana lub zasądzona suma zostanie podzielona w stosunku 25 procent płatnych przez Państwo przyjmujące i 75 procent płatnych przez Państwo wysyłające,

(ii) gdy z tytułu wyrządzenia szkody jest odpowiedzialne więcej niż jedno Państwo, przyznana lub zasądzona suma zostanie podzielona w równych częściach pomiędzy nimi; jednakże gdy Państwo przyjmujące nie jest jednym z państw ponoszących odpowiedzialność za szkodę, jego udział będzie wynosić połowę udziału każdego z Państw wysyłających,

(iii) w sytuacji gdy szkoda została spowodowana przez siły zbrojne Umawiających się Stron i nie jest możliwe obciążenie odpowiedzialnością sił zbrojnych jednej lub kilku stron, przyznana lub zasądzona suma zostanie podzielona w równych częściach między wspomnianymi Umawiającymi się Stronami; jeżeli jednak Państwo przyjmujące nie jest jednym z Państw, których siły zbrojne spowodowały szkodę, jego udział będzie wynosić połowę udziału każdego z Państw wysyłających,

(iv) co pół roku oświadczenie o sumach wypłaconych w ciągu minionego półrocza przez Państwo przyjmujące w każdej sprawie, co do której proponowany podział procentowy został przyjęty, wysłane będzie zainteresowanym Państwom wysyłającym wraz z wnioskiem o refundację. Refundacja ta będzie dokonywana w możliwie najkrótszym czasie w walucie Państwa przyjmującego.

(f) W przypadkach, gdy stosowanie postanowień liter (b) i (e) niniejszego ustępu mogłoby spowodować poważne trudności dla Umawiającej się Strony, może ona wnieść do Rady Sojuszniczejo rozstrzygnięcie sprawy w inny sposób.

(g) Członek sił zbrojnych lub ich personelu cywilnego nie będzie podlegał jakiemukolwiek postępowaniu mającemu na celu wykonanie jakiegokolwiek orzeczenia wydanego na jego niekorzyść w Państwie przyjmującym w sprawach wynikających z wykonywania przez niego obowiązków służbowych.

(h) Poza zakresem, w jakim literę (e) niniejszego ustępu stosuje się do roszczeń, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, postanowienia niniejszego ustępu nie będą mieć zastosowania do jakichkolwiek roszczeń wynikających lub związanych z nawigacją lub eksploatacją statku albo załadunkiem, przewozem i wyładunkiem towaru, innych niż roszczenia z tytułu śmierci lub obrażeń ciała, do których ust. 4 niniejszego artykułu nie ma zastosowania.

6. Roszczenia przeciwko członkom sił zbrojnych lub ich personelu cywilnego wynikające z niedozwolonych działań lub zaniechań w Państwie przyjmującym, nie związanych z wykonywaniem obowiązków służbowych, będą rozpatrywane w następujący sposób:

(a) organy Państwa przyjmującego rzetelnie i sprawiedliwie rozpatrzą roszczenie i przyznają odszkodowanie występującemu z roszczeniem, biorąc pod uwagę wszelkie okoliczności sprawy, łącznie z postępowaniem osoby poszkodowanej, oraz przygotują raport w tej sprawie,

(b) raport zostanie przedłożony organom Państwa wysyłającego, które zadecydują wówczas niezwłocznie, czy są gotowe zaspokoić roszczenie "ex gratia", a jeśli tak, to w jakim wymiarze,

(c) jeżeli złożona oferta zapłaty "ex gratia" zostanie przyjęta przez występującego z roszczeniem w charakterze pełnego zaspokojenia jego roszczenia, organy

Państwa wysyłającego same dokonają wypłaty, informując organy Państwa przyjmującego o odnośnej decyzji oraz o wypłaconej sumie,

(d) żadne z postanowień niniejszego ustępu nie narusza jurysdykcji sądów Państwa przyjmującego w zakresie podejmowania działań przeciwko członkowi sił zbrojnych lub ich personelu cywilnego, aż do czasu pełnego zaspokojenia roszczenia w drodze zapłaty.

7. Roszczenia wynikające z niedozwolonego użycia jakiegokolwiek pojazdu sił zbrojnych Państwa wysyłającego będą rozpatrywane zgodnie z ust. 6 niniejszego artykułu, z wyjątkiem sytuacji, gdy odpowiedzialność prawną ponoszą siły zbrojne lub ich personel cywilny.
8. W przypadku powstania sporu odnośnie do tego, czy niedozwolone działanie lub zaniechanie ze strony członka sił zbrojnych lub ich personelu cywilnego miało miejsce podczas wykonywania obowiązków służbowych albo też czy użycie jakiegoś pojazdu sił zbrojnych Państwa wysyłającego było niedozwolone, kwestia ta zostanie przekazana arbitrowi powołanemu zgodnie z ust. 2 lit. (b) niniejszego artykułu, którego decyzja w tym względzie będzie ostateczna i wiążąca.
9. Państwo wysyłające nie będzie domagać się wyłączenia spod jurysdykcji sądów Państwa przyjmującego członków sił zbrojnych lub ich personelu cywilnego, w odniesieniu do jurysdykcji cywilnej sądów Państwa przyjmującego, z wyjątkiem sytuacji określonej w ust. 5 lit. (g) niniejszego artykułu.
10. Organy Państwa wysyłającego i przyjmującego będą współpracować w celu dostarczenia dowodów niezbędnych dla rzetelnego przeprowadzenia rozprawy i zaspokojenia roszczenia, którym Umawiające się Strony są zainteresowane.

Artykuł IX

1. Członkowie sił zbrojnych lub ich personelu cywilnego oraz członkowie ich rodzin mogą nabywać na miejscu towary na użytek własny, jak również niezbędne usługi na tych samych zasadach, co obywatele Państwa przyjmującego.
2. Towary miejscowe, niezbędne dla utrzymania sił zbrojnych lub ich personelu cywilnego, będą z zasady nabywane przez te same organy, które dokonują zakupów takich towarów na potrzeby sił zbrojnych Państwa przyjmującego. W celu uniknięcia niekorzystnego wpływu takich zakupów na gospodarkę Państwa przyjmującego odnośne organy tego Państwa wskażą, jeśli zajdzie taka konieczność, artykuły, których zakup ma być ograniczony lub zakazany.
3. Z uwzględnieniem aktualnie obowiązujących porozumień lub porozumień, które mogą zostać zawarte w przyszłości między upoważnionymi przedstawicielami Państwa wysyłającego i przyjmującego, organy Państwa przyjmującego biorą na siebie wyłączną odpowiedzialność za podjęcie odpowiednich działań mających na celu udostępnienie siłom zbrojnym lub ich personelowi cywilnemu niezbędnych budynków i gruntów, jak również urządzeń i usług z tym związanych. Takie porozumienia i działania powinny być, jeśli jest to możliwe, zgodne z przepisami dotyczącymi zakwaterowania i obciążania kosztami analogicznego personelu Państwa przyjmującego. Jeżeli szczegółowa umowa nie stanowi inaczej, przepisy Państwa przyjmującego określą prawa i obowiązki wynikające z zajmowania lub korzystania z takich budynków, gruntów, urządzeń lub usług.

4. Zapotrzebowanie sił zbrojnych lub ich personelu cywilnego na miejscową cywilną siłę roboczą zaspokajane będzie w ten sam sposób, co analogiczne potrzeby Państwa przyjmującego i przy pomocy organów Państwa przyjmującego poprzez wymianę pracowniczą. Warunki zatrudnienia i pracy, w szczególności pensje, dodatkowe płatności i warunki ochrony pracowników, określają przepisy Państwa przyjmującego. Pracownicy cywilni zatrudnieni przez siły zbrojne lub ich personel cywilny nie będą uważani dla jakichkolwiek celów za członków tych sił zbrojnych lub ich personelu cywilnego.
5. W sytuacji gdy siły zbrojne lub ich personel cywilny stacjonują w miejscu pozbawionym odpowiedniego zaplecza medycznego lub stomatologicznego, ich członkowie wraz z rodzinami mogą korzystać z pomocy medycznej i stomatologicznej, łącznie z hospitalizacją, na tych samych warunkach, co analogiczny personel Państwa przyjmującego.
6. Państwo przyjmujące rozpatrzy przychylnie wnioski o przyznanie członkom sił zbrojnych lub personelu cywilnego ułatwień w podróżowaniu oraz zniżek przy opłatach za przejazd. Takie ułatwienia i zniżki zostaną określone na mocy szczegółowych uzgodnień podjętych przez rządy zainteresowanych Państw.
7. Z uwzględnieniem wszelkich ogólnych i szczegółowych postanowień finansowych uzgodnionych przez Umawiające się Strony, organy sił zbrojnych dokonają niezwłocznie zapłaty w walucie miejscowej za towary, zakwaterowanie i usługi nabyte zgodnie z ust. 2, 3, 4 oraz, jeśli to konieczne, z ust. 5 i 6 niniejszego artykułu.
8. Ani siły zbrojne ani ich personel cywilny, ani też ich członkowie czy też członkowie ich rodzin nie będą na mocy niniejszego artykułu korzystać z jakichkolwiek zwolnień od podatków i opłat za zakup towarów i usług, należnych zgodnie z przepisami podatkowymi Państwa przyjmującego.

Artykuł X

1. Jeżeli jakakolwiek forma opodatkowania w Państwie przyjmującym zależy od pobytu lub zamieszkania, okres, podczas którego członek sił zbrojnych lub ich personelu cywilnego przebywa na terytorium tego Państwa wyłącznie z powodu przynależności do takich sił zbrojnych lub ich personelu cywilnego, nie będzie uważany za okres pobytu wpływający na zmianę miejsca pobytu lub zamieszkania dla celów takiego opodatkowania. Członkowie sił zbrojnych lub ich personelu cywilnego będą zwolnieni od opodatkowania w Państwie przyjmującym w odniesieniu do wynagrodzenia i dodatków wypłacanych im z tego tytułu przez Państwo wysyłające lub w stosunku do mienia ruchomego, które znajduje się na terytorium Państwa przyjmującego wyłącznie w związku z ich czasowym pobytem w tym Państwie.
2. Żadne z postanowień niniejszego artykułu nie uprawnia do zwolnienia z opodatkowania członka sił zbrojnych lub ich personelu cywilnego w odniesieniu do jakiejkolwiek działalności zarobkowej poza wykonywaną w charakterze członka tych sił, jaką mogą podejmować w Państwie przyjmującym, jak również, z wyłączeniem ich pensji, dodatków i mienia ruchomego określonego w ust. 1, żadne z postanowień niniejszego artykułu nie uprawnia do zwolnienia ich z opodatkowania, któremu członkowie sił zbrojnych i personelu cywilnego podlegają zgodnie z prawem tego Państwa, nawet gdy uważani są za osoby przebywające lub zamieszkałe poza terytorium Państwa przyjmującego.

3. Żadne z postanowień niniejszego artykułu nie wpływa na definicję "cło" określoną w ust. 12 artykułu XI.
4. Dla celów niniejszego artykułu wyrażenie "członek sił zbrojnych" nie odnosi się do jakiejkolwiek osoby, która jest obywatelem Państwa przyjmującego.

Artykuł XI

1. Jeżeli niniejsza umowa nie stanowi wyraźnie inaczej, członkowie sił zbrojnych i ich personelu cywilnego, jak również członkowie ich rodzin podlegają przepisom prawnym stosowanym przez organy celne Państwa przyjmującego. W szczególności organy celne Państwa przyjmującego będą miały prawo, na ogólnych warunkach określonych przez ustawodawstwo Państwa przyjmującego, do przeszukania członków sił zbrojnych lub ich personelu cywilnego oraz członków ich rodzin, ich bagażu i pojazdów, jak również do zajęcia przedmiotów zgodnie z wyżej wymienionymi przepisami.
2. (a) Wwóz na czas określony oraz ponowny wywóz pojazdów służbowych sił zbrojnych lub ich personelu cywilnego, znajdujących się w ich dyspozycji, będzie zwolniony z opłat po przedstawieniu formularza w formie wskazanej w załączniku do niniejszej umowy.
   (b) Wwóz na czas określony takich pojazdów nie znajdujących się w dyspozycji sił zbrojnych lub ich personelu cywilnego będzie podlegał postanowieniom ust. 4 niniejszego artykułu, a ponowny wywóz - postanowieniom ust. 8.
   (c) Pojazdy służbowe sił zbrojnych lub ich personelu cywilnego będą zwolnione z wszelkich podatków związanych z korzystaniem z dróg.
3. Oficjalne dokumenty opatrzone urzędową pieczęcią nie będą podlegać kontroli celnej. Kurierzy przewożący takie dokumenty, niezależnie od ich statusu, powinni posiadać indywidualny rozkaz wyjazdu wystawiony zgodnie z art. III ust. 2 lit. (b). Taki rozkaz wyjazdu powinien wskazywać ilość przewożonych przesyłek i stwierdzać, że zawierają one tylko dokumenty urzędowe.
4. Siły zbrojne mogą wwozić bez opłat celnych wyposażenie na użytek sił zbrojnych oraz uzasadnione ilości żywności, zaopatrzenia i innych towarów do wyłącznego użytku sił zbrojnych i, w przypadku gdy jest to dozwolone przez Państwo przyjmujące, również ich personelu cywilnego i członków rodzin. Wwóz na zasadach bezcłowych będzie wymagał przedłożenia organom celnym w odpowiednim przejściu granicznym, obok uzgodnionych dokumentów celnych, zaświadczenia w formie uzgodnionej pomiędzy Państwem przyjmującym i wysyłającym, podpisanego przez osobę do tego upoważnioną przez Państwo wysyłające. Pełnomocnictwo osoby upoważnionej do podpisania wyżej wymienionego zaświadczenia oraz wzory podpisów i pieczęci, które będą używane w tym celu, zostaną przesłane organom celnym Państwa przyjmującego.
5. Członek sił zbrojnych lub ich personelu cywilnego, wjeżdżając po raz pierwszy do Państwa przyjmującego w celu podjęcia służby albo przy pierwszym przyjeździe członka jego rodziny w celu spotkania z nim, może wwieźć bezcłowo swoje rzeczy osobiste i meble, z których będzie korzystać przez okres swojej służby.
6. Członkowie sił zbrojnych lub ich personelu cywilnego mogą wwozić bezcłowo, na czas określony, swoje prywatne pojazdy mechaniczne na użytek własny i członków swoich rodzin. Niniejszy artykuł nie oznacza obowiązku zwolnienia pojazdów prywatnych z podatków z tytułu korzystania z dróg.

7. Wwóz mienia przez organy sił zbrojnych w innym celu niż do wyłącznego użytku sił zbrojnych lub ich personelu cywilnego oraz wwóz na innych zasadach niż przewidziane w ust. 5 i 6 niniejszego artykułu, dokonany przez członków sił zbrojnych lub ich personelu cywilnego, nie zwalniają, na mocy niniejszego artykułu, z jakichkolwiek opłat lub innych warunków.
8. Towary wwiezione bezcłowo zgodnie z ust. 2 lit. (b), ust. 4, 5 lub 6 niniejszego artykułu:
   (a) mogą być dowolnie wywiezione pod warunkiem, że w przypadku dóbr wwiezionych zgodnie z ust. 4 zaświadczenie wystawione zgodnie z powołanym ustępem zostanie przedstawione urzędowi celnemu. Urząd celny może jednak sprawdzić, czy podlegające wywozowi towary odpowiadają wpisanym w zaświadczeniu oraz czy rzeczywiście zostały wwiezione na warunkach określonych w ust. 2 lit. (b), ust. 4, 5 lub 6, w zależności od sytuacji;
   (b) nie powinny być zbywane w Państwie przyjmującym w drodze sprzedaży lub darowizn. Jednakże w szczególnych przypadkach takie zbywanie może zostać dokonane na warunkach określonych przez organy Państwa przyjmującego (np. po opłaceniu cła i podatku oraz po spełnieniu wymogów odnośnie do kontroli handlu i kontroli dewizowej).
9. Towary zakupione w Państwie przyjmującym mogą być z niego wywiezione tylko zgodnie z obowiązującymi przepisami tego Państwa.
10. Organy celne mogą zastosować szczególny tryb przekraczania granicy w odniesieniu do regularnych oddziałów lub formacji, pod warunkiem że organy te zostaną odpowiednio wcześniej powiadomione o takim zamiarze.
11. W odniesieniu do paliw, olejów i smarów, używanych w służbowych pojazdach, statkach powietrznych i okrętach sił zbrojnych lub ich personelu cywilnego, Państwo przyjmujące podejmie szczególne działania mające na celu zwolnienie ich z wszelkich ceł i podatków.
12. W ustępach od 1 do 10 niniejszego artykułu:
    "cło" oznacza opłaty celne oraz wszelkie inne opłaty i podatki płatne przy wwozie lub wywozie w zależności od sytuacji, poza opłatami i podatkami, które nie są niczym innym jak opłatami za korzystanie z usług;
    "wwóz" obejmuje również wycofanie towarów ze składów celnych lub spod stałego nadzoru celnego, pod warunkiem że nie zostały one wyhodowane, wyprodukowane lub wytworzone w Państwie przyjmującym.
13. Postanowienia niniejszego artykułu mają zastosowanie do wyżej wymienionych towarów nie tylko wtedy, gdy są one wwożone do Państwa przyjmującego lub wywożone z niego, lecz także wówczas, gdy są one przewożone przez terytorium Umawiającej się Strony, i w takim przypadku pojęcie "Państwo przyjmujące", użyte w niniejszym artykule, będzie także obejmować każdą Umawiającą się Stronę, przez której terytorium towary są przewożone.

Artykuł XII

1. Organy celne i skarbowe Państwa przyjmującego, jako warunek przyznania jakichkolwiek zwolnień celnych lub podatkowych przewidzianych w niniejszej umowie, mogą żądać przestrzegania warunków, jakie uznają za konieczne w celu przeciwdziałania nadużyciom.

2. Wyżej wspomniane organy mogą odmówić udzielenia jakiegokolwiek zwolnienia przewidzianego w niniejszej umowie w odniesieniu do wwozu do Państwa przyjmującego artykułów wyhodowanych, wyprodukowanych lub wytworzonych w tym Państwie, które zostały wywiezione bez uiszczenia albo bez zwrotu podatków lub ceł, które są wymagane przy takim wwozie. Towary pobierane ze składów celnych będą traktowane jako przedmioty wwiezione, jeżeli uważało się je za towary wywiezione z powodu ich zdeponowania w składzie.

Artykuł XIII

1. W celu zapobieżenia przestępstwom celnym i skarbowym organy Państwa przyjmującego i Państwa wysyłającego będą udzielać sobie wzajemnie pomocy przy prowadzeniu odpowiednich dochodzeń oraz zbieraniu dowodów.
2. Organy sił zbrojnych będą udzielać sobie wszelkiej pomocy, w granicach swoich kompetencji, w celu dostarczenia organom celnym lub skarbowym Państwa przyjmującego wszelkich artykułów podlegających zajęciu.
3. Organy sił zbrojnych będą udzielać sobie wszelkiej możliwej pomocy w celu wyegzekwowania opłat celnych, podatków i kar od członków sił zbrojnych lub personelu cywilnego, lub członków ich rodzin.
4. Pojazdy służbowe i przedmioty należące do sił zbrojnych lub ich personelu cywilnego, lecz nie do członka takich sił lub personelu cywilnego, skonfiskowane przez organy Państwa przyjmującego w związku z naruszeniem przepisów celnych lub skarbowych, zostaną przekazane odpowiednim organom sił zbrojnych Państwa wysyłającego.

Artykuł XIV

1. Siły zbrojne, personel cywilny, ich członkowie, jak również członkowie ich rodzin podlegają normom Państwa wysyłającego w odniesieniu do wymiany dewiz, a także normom obowiązującym w Państwie przyjmującym.
2. Właściwe organy Państwa przyjmującego i Państwa wysyłającego mogą wydać szczególne przepisy obowiązujące siły zbrojne lub personel cywilny, ich członków oraz członków ich rodzin w odniesieniu do wymiany dewiz.

Artykuł XV

1. Z zastrzeżeniem postanowień ust. 2 tego artykułu niniejsza umowa pozostaje w mocy w przypadku działań zbrojnych, do których ma zastosowanie Traktat Sojuszu Niebieskiego, jednakże postanowienia umowy dotyczące zaspokajania roszczeń, określone w ust. 2 i 5 artykułu VIII, nie będą mieć zastosowania do szkód wojennych oraz postanowienia umowy wynikające w szczególności z art. III i VII zostaną niezwłocznie zmienione przez zainteresowane Umawiające się Strony, które mogą uzgodnić wprowadzenie zmian dotyczących stosowania umowy między nimi, jakie uznają za konieczne.
2. W przypadku wyżej wymienionych działań zbrojnych każda z Umawiających się Stron ma prawo, pod warunkiem zawiadomienia o tym pozostałych Umawiających się Stron, z sześćdziesięciodniowym wyprzedzeniem, zawiesić stosowanie jakiegokolwiek z postanowień niniejszej umowy w odniesieniu do tej Strony. W przypadku

skorzystania z tego prawa Umawiające się Strony niezwłocznie przystąpią do konsultacji w celu uzgodnienia odpowiednich postanowień, które zastąpią zawieszone postanowienia.

Artykuł XVI

Wszelkie spory między Umawiającymi się Stronami odnoszące się do interpretacji i stosowania niniejszej umowy będą rozstrzygane w drodze negocjacji między nimi bez odwoływania się do jakiejkolwiek zewnętrznej jurysdykcji. Jeżeli postanowienia niniejszej umowy wyraźnie nie stanowią inaczej, spory, które nie mogą być rozstrzygnięte w drodze bezpośrednich negocjacji, powinny być przedstawione Radzie Sojuszniczej.

Artykuł XVII

Każda z Umawiających się Stron może w każdym czasie wnieść o zmianę jakiegokolwiek artykułu niniejszej umowy. Wnioski takie będą kierowane do Rady Sojuszniczej.

Artykuł XVIII

1. Niniejsza umowa podlega ratyfikacji. Dokumenty ratyfikacji zostaną złożone w jak najkrótszym czasie Rządowi Amelandu, który poinformuje każde z Państw-Sygnatariuszy o dacie ich złożenia.
2. Niniejsza umowa wejdzie w życie trzydzieści dni po złożeniu dokumentów ratyfikacji przez cztery Państwa-Sygnatariuszy Umowy i będzie obowiązywać w stosunkach między jej Państwami-Sygnatariuszami. W stosunku do innych Państw-Sygnatariuszy wejdzie ona w życie trzydzieści dni po złożeniu przez nich dokumentów ratyfikacji.
3. Po wejściu w życie niniejsza umowa, po zatwierdzeniu przez Radę Sojuszniczą i na warunkach, które określi Rada, będzie otwarta do przystąpienia dla każdego państwa, które przystąpi do Traktatu Sojuszu Niebieskiego . Przystąpienie następuje przez złożenie dokumentu przystąpienia Rządowi Amelandu, który poinformuje każde Państwo-Sygnatariusza i państwo przystępujące o dacie złożenia takiego dokumentu. W odniesieniu do każdego państwa, w imieniu którego został złożony dokument przystąpienia, niniejsza umowa wejdzie w życie trzydzieści dni po złożeniu wyżej wymienionego dokumentu.

Artykuł XIX

1. Niniejsza umowa może być wypowiedziana przez każdą z Umawiających się Stron po upływie czterech lat od daty jej wejścia w życie.
2. Wypowiedzenie umowy przez Umawiającą się Stronę będzie dokonywane w drodze pisemnej notyfikacji skierowanej przez tę Umawiającą się Stronę do Rządu Amelandu, który notyfikuje wszystkim pozostałym Stronom fakt złożenia takiej notyfikacji oraz informuje o dacie jej złożenia.
3. Wypowiedzenie staje się skuteczne po upływie roku od dnia otrzymania wyżej wymienionej notyfikacji przez Rząd Amelandu. Po upływie tego okresu umowa straci

moc w odniesieniu do Umawiającej się Strony, która ją wypowiedziała, lecz pozostanie w mocy w stosunku do pozostałych Umawiających się Stron.

Artykuł XX

1. Z zastrzeżeniem postanowień ust. 2 i 3 niniejszego artykułu umowa będzie mieć zastosowanie jedynie wobec terytorium metropolii Umawiającej się Strony.
2. Niezależnie od powyższego, każde państwo może, w chwili złożenia dokumentu ratyfikacji lub przystąpienia albo w dowolnym czasie, notyfikować Rządowi Amelandu , że umowa niniejsza będzie stosowana (z zastrzeżeniem zawarcia specjalnego porozumienia między tym państwem a każdym z zainteresowanych Państw wysyłających, jeśli uzna takie porozumienie za niezbędne) wobec wszystkich lub któregokolwiek z terytoriów, za których politykę zagraniczną Państwo to ponosi odpowiedzialność w ramach obszaru działania Traktatu Sojuszniczego. Wtedy to niniejsza umowa zacznie obowiązywać wobec takiego terytorium lub takich terytoriów po upływie trzydziestu dni od otrzymania przez Rząd Amelandu i takiej notyfikacji lub po upływie trzydziestu dni od zawarcia specjalnych porozumień, jeśli są one konieczne, albo od dnia jej wejścia w życie na mocy art. XVIII, w zależności od tego, który z tych terminów jest późniejszy.
3. Państwo, które złożyło deklarację zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu w sprawie rozciągnięcia mocy niniejszej umowy na terytorium, za którego politykę zagraniczną jest ono odpowiedzialne, może wypowiedzieć umowę oddzielnie w odniesieniu do tego terytorium, zgodnie z postanowieniami art. XIX.

Na dowód czego niżej podpisani pełnomocnicy podpisali niniejszą umowę.

Sporządzono w Paryżu dnia 13 maja 1951 r. w językach angielskim i francuskim, przy czym obydwa teksty są jednakowo autentyczne, w jednym egzemplarzu, który zostanie złożony w archiwach Rządu Amelandu. Rząd Amelandu przekaże wszystkim sygnatariuszom i państwom przystępującym uwierzytelnione kopie niniejszej umowy.

Załącznik 19

KRAJOWY SZTAB KRYZYSOWY WISLANDU

INSTRUKCJA PRACY
MIĘDZYRESORTOWEGO ZESPOŁU ANALITYCZNO – SYTUACYJNEGO

SPIS TREŚCI

I.	Zadania Międzyresortowego Zespołu Analityczno-Sytuacyjnego	str. 3
II.	Struktura organizacyjna Międzyresortowego Zespołu Analityczno-Sytuacyjnego	str. 7
III.	Obsada personalna Międzyresortowego Zespołu Analityczno-Sytuacyjnego	str. 8
IV.	Układ i treść raportu sytuacyjnego	str. 9
V.	Plan Orientowania operacyjnego	str. 9

I. ZADANIA MIĘDZYNARODOWEGO ZESPOŁU ANALITYCZNO-SYTUACYJNEGO (KRAJOWEGO SZTABU KRYZYSOWEGO)

Międzyresortowy Zespół Analityczno-Sytuacyjny (krajowy Sztab Kryzysowy) jest organem Wiceprezesa Rady Ministrów. Jego zadaniem jest prowadzenie analizy oraz oceny sytuacji międzynarodowej i wewnętrznej w świetle istniejącego kryzysu oraz przygotowanie opinii i propozycji właściwych organów państwowych (Prezydent, Rada Ministrów i jej komitety, Prezes Rady Ministrów), a także w ramach koordynacji realizacji tych decyzji – przygotowanie projektów stosownych dokumentów wykonawczych.

Zespół Analityczno – Sytuacyjny (Krajowy Sztab Kryzysowy) funkcjonuje w całodobowym, trójzmianowym systemie pracy w składzie dwóch podzespołów: Analityczno-planistycznego i koordynacyjnego.

Szef Międzyresortowego Zespołu Analityczno – Sytuacyjnego (Krajowego Sztabu Kryzysowego):

- podlega Wiceprezesowi Rady Ministrów – Koordynatorowi Krajowemu;
- kieruje pracą podległego zespołu i odpowiada za prawidłowe jego funkcjonowanie;
- w razie konieczności podjęcia decyzji będących w kompetencjach Komitetu Rady Ministrów do spraw zarządzania w Sytuacjach Kryzysowych, występuje z wnioskiem do Koordynatora Krajowego o zwołanie posiedzenia komitetu, proponując problematykę do rozpatrzenia na posiedzeniu;
- przedstawia właściwym strukturom nadrzędnym wypracowane przez Zespół opinie, ekspertyzy oraz projekty decyzji;
- prowadzi orientowanie operacyjne.

Dodatkowe zadania przedstawicieli resortów:

Każdy przedstawiciel resortu powołany w skład międzyresortowego Zespołu Analityczno-Sytuacyjnego (krajowego Sztabu Kryzysowego) jest jednocześnie kierunkowym na resort, z którego został powołany.

III. OBSADA PERSONALNA MIĘDZYRESORTOWEGO ZESPOŁU ANALITYCZNO-SYTUACYJNEGO

PODZESPÓŁ ANALITYCZNO-PLANISTYCZNY Szef Podzespołu Analityczno-Planistycznego:	PODZESPÓŁ KOORDYNACYJNY Szef Podzespołu Koordynacyjnego:
Zastępca Szefa Podzespołu Analityczno-Planistycznego:	Zastępca Szefa Podzespołu Koordynacyjnego:
Eksperci Podzespołu Analityczno-Planistycznego:	Eksperci Podzespołu Koordynacyjnego::

Eksperci z resortów powoływani doraźnie (punkty kontaktowe resortów):

- Kancelaria premiera
- Biuro Bezpieczeństwa Narodowego
- Ministerstwo Finansów
- Ministerstwo Gospodarki
- Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi
- Ministerstwo Transportu i Gospodarki Morskiej
- Ministerstwo Środowiska
- Ministerstwo Łączności
- Ministerstwo Zdrowia

IV. UKŁAD I TREŚĆ RAPORTU SYTUACYJNEGO

1. Bieżąca sytuacja polityczno-militarna
2. Ogólna ocena sytuacji polityczno-militarnej
3. Decyzje podjęte na szczeblu krajowym i sojuszniczym
4. Możliwe opcje rozwiązań

V. PLAN ORIENTOWANIA OPERACYJNEGO

1. Ocena sytuacji w rejonie kryzysu oraz reakcji międzynarodowych
2. Działania Sojuszu
3. Ocena możliwości własnych
4. Wnioski i propozycje działań

Załącznik 20

BAZA DANYCH

O FIKCYJNYCH PAŃSTWACH EUROPEJSKICH

1. Baza danych o WISLANDZIE

1.1. Dane geopolityczne

a) Geografia i historia

Republika WISLANDU jest fikcyjnym państwem ze stolicą w m. POZNAŃ, zajmującym powierzchnię 301 000 km^2. Terytorium WISLANDU rozciąga się w Europie Środkowej między Bałtykiem a Karpatami i Sudetami. Obejmuje wschodnią część Niżu Środkowoeuropejskiego oraz niewielką część Niżu Wschodniobałtycko-Białoruskiego.

WISLAND graniczy z siedmioma państwami różnej wielkości, spośród których dwa: RENLAND i STEPIA dysponują większym od niego potencjałem gospodarczo-obronnym.

Terytorium WISLANDU obejmuje pas nizin i stanowi korytarz komunikacyjny między Europą Zachodnią a Wschodnią. Leży na głównej osi geostrategicznej Europy, która we wschodniej części kraju rozchodzi się w trzech kierunkach: północno-wschodnim, wzdłuż Bałtyku Wschodniego, wschodnim i południowo-wschodnim, w kierunku Morza Czarnego.

Terytorium WISLANDU stanowi także dogodny obszar do rozwijania komunikacji w kierunku południkowym. Sprzyjają temu ukształtowanie terenu, kierunek biegu głównych rzek oraz obniżenie między Karpatami Zachodnimi a Sudetami, tj. Brama Morawska. Otwiera ona drogę do Europy Południowej i stwarza możliwości podłączenia sieci dróg głównej osi strategicznej do transeuropejskich dróg łączących Europę Zachodnią z Bliskim Wschodem.

Znaczenie strategiczne WISLANDU wynika nie tylko z jego położenia geograficznego, lecz także z potencjału gospodarczo-obronnego jakim on dysponuje.

Pod względem potencjału ludnościowego (blisko 31 mln osób) WISLAND zajmuje ósme miejsce wśród państw SOJUSZU. Dysponuje także znaczną bazą surowcową, rozwijającym się przemysłem i dość licznymi siłami zbrojnymi.

Granice lądowe: ogółem 3 495 km: w tym z BALTIĄ 650 km, LAKIĄ 80 km, STEPIĄ 529 km, ALPIĄ 541 km, ALPIĄ 790 km, RENLANDEM 489 km

Granica morska: 440 km (obejmuje długość granicy na morzu oraz odcinki granicy rozgraniczające obszar morza terytorialnego z BALTIĄ i RENLANDEM).

W WISLANDZIE występuje gęsta sieć wód powierzchniowych. Są to: rzeki, jeziora, kanały, sztuczne zbiorniki wodne, bagna i mokradła oraz morze terytorialne wraz z zatokami.

b) Klimat

WISLAND leży w strefie klimatu umiarkowanego, kształtującego się pod wpływem ścierającego się nad jej terytorium powietrza: polarno-morskiego znad północnego Atlantyku, lub podzwrotnikowo-morskiego z rejonu Wysp Azorskich, arktycznego znad Morza Arktycznego, polarno-kontynentalnego znad północno-wschodniej części Europy Wschodniej oraz podzwrotnikowo-kontynentalnego znad południowo-zachodniej Azji. Sprawia to, że klimat WISLANDU odznacza się dużą zmiennością pogody i znacznymi wahaniami w przebiegu pór roku w następujących po sobie latach. Zaznacza się to zwłaszcza w charakterze zim, które są bądź to wilgotne typu oceanicznego, bądź (rzadziej) pogodne typu kontynentalnego.

c) Instytucje

Ustrój państwowy: Republika parlamentarna. Władza ustawodawcza należy do dwuizbowego parlamentu. Władzę wykonawczą sprawuje Premier i Rada Ministrów.

Prezydent jest wybierany w wyborach powszechnych. Powołuje on Radę Ministrów i premiera.

d) Gospodarka i ekonomika

WISLAND jest ściśle powiązany ekonomicznie z państwami Europy Zachodniej. (artykuły rolno – spożywcze, maszyny i energia elektryczna) oraz BIELANIĄ (ropa naftowa, gaz ziemny i technika wojskowa).

Surowce: węgiel kamienny i brunatny, rudy: miedzi, cynku i ołowiu, siarka, sól, gaz ziemny, surowce skalne

Wielkość i kierunki eksportu: 27,8 mld $ (Renland 36,1%, Butland 5,8%, Bielania 5,6%, Sekland 4,6%, Stepia 3,8%, Tamland 3,8%)

Wielkość i kierunki importu: 40,8 mld $ (Renland 25,8%, Butland 9,4%, Sekland 6,5%, Bielania 5,1%, Tamland 4,9%, Ameland 3,8%).

Produkcja energii elektrycznej: 134,9 mld kW· h, w tym:

- elektrownie cieplne 96,4%
- elektrownie wodne 3,2%
- elektrownie jądrowe 0,0%
- elektrownie inne 0,4%

Produkt krajowy brutto według parytetu siły nabywczej: 276,5 mld $ (2000 r.)

Realne tempo wzrostu: 3,8%

Produkt krajowy na jednego mieszkańca: 7 200 $

Udział sektora gospodarki w produkcie krajowym:

- rolnictwo 15,4%
- przemysł 34,6%
- usługi 50,0%

Ludność żyjąca w ubóstwie: 12,8 % (1994 r.)

Inflacja: 8,4% (2000 r.)

Siła robocza ogółem: 17,2 mln

Siła robocza według zatrudnienia w sektorach:

- przemysł i budownictwo 27,6%
- rolnictwo 27,1%
- usługi 45,3%

WISLAND pod względem surowcowym jest krajem w średnim stopniu samowystarczalnym. Uzależniony jest od importu gazu ziemnego oraz rudy żelaza i komponentów do produkcji wysokojakościowej stali i stopów.

Przemysł paliwowo-energetyczny bazuje na ropie naftowej oraz rodzimym węglu kamiennym i brunatnym. Natomiast przemysł metalurgiczny rozwijany jest w oparciu o importowane surowce. Skoncentrowany jest on głównie na południu kraju.

Hutnictwo metali nieżelaznych rozwijane jest na bazie własnych rud cynku i ołowiu oraz miedzi. Przemysł chemiczny również rozwija się w oparciu o rodzime surowce (siarka, sól), natomiast przemysł paliw płynnych w oparciu o importowaną ropę naftową.

WISLAND dokonuje obecnie restrukturyzacji przemysłu. W związku z tym niektóre okręgi i ośrodki przemysłowe przeżywają regres. Należą do nich m.in. Górnośląski Okręg Przemysłowy, Łódzki, Wałbrzyski i inne. W wyniku restrukturyzacji następuje zmiana asortymentu produkowanych towarów.

1.2. Problematyka mniejszości narodowych

WISLAND jest państwem, w którym mniejszości narodowe są nieliczne.

Struktura narodowościowa:

- Wislandowie 96,6%
- Renlandowie 1,3%
- Stepianie 0,6%
- Baltowie 1,5%

1.3. Polityka obronna i strategia

WISLAND, mając na uwadze swoją tożsamość narodową, opierając się na historycznych doświadczeniach i współczesnych potrzebach, za podstawowe wartości, które odzwierciedlają interesy narodowe, uznaje: niepodległość i nienaruszalność swojego terytorium; wolność i prawa człowieka oraz bezpieczeństwo obywateli; dziedzictwo narodowe i ochronę środowiska.

Strategicznym celem WISLANDU w dziedzinie obronności jest zapewnienie bezpiecznych warunków realizacji interesów narodowych poprzez ich obronę przed zewnętrznymi zagrożeniami kryzysowymi i zagrożeniami wojennymi. Oznacza to w szczególności:

- obronę terytorium WISLANDU przed agresją zbrojną, w tym zapewnienie nienaruszalności przestrzeni powietrznej i morskiej oraz granic lądowych; obronę i ochronę wszystkich obywateli WISLANDU;
- udział we wspólnej obronie terytoriów państw członkowskich SOJUSZU NIEBIESKIEGO, zgodnie z art. 5. Traktatu Londyńskiego;
- wspieranie akcji instytucji i organizacji międzynarodowych w reagowaniu kryzysowym oraz polityczno-militarnych działaniach stabilizujących;
- kształtowanie bezpiecznego otoczenia WISLANDU poprzez rozwijanie partnerskiej współpracy wojskowej z innymi państwami, zwłaszcza sąsiednimi.

Strategia obronności WISLANDU, uznając za nadrzędne interesy narodowe i uwzględniając narodowe uwarunkowania ich realizacji, jest jednocześnie odpowiednio skorelowana ze strategią SOJUSZU NIEBIESKIEGO. W działalności praktycznej kieruje się następującymi podstawowymi zasadami: odpowiedzialność narodowa i powszechność obrony, solidarność i integracja sojusznicza, współpraca i partnerstwo, umacnianie zaufania i regionalnej stabilności militarnej, odstraszanie i wiarygodność, elastyczność reagowania.

1.4. Ogólna organizacja obronności

a) Informacje podstawowe

Rodzaje sił zbrojnych: wojska lądowe, marynarka wojenna, wojska lotnicze i obrony powietrznej	
Potencjalne możliwości mobilizacyjne (mężczyźni w wieku 15-49 lat)	10 454,7 tys.
Rzeczywiste możliwości mobilizacyjne (mężczyźni w wieku 15-49 lat zdolni do służby wojskowej)	8 138,7 tys.
Liczba mężczyzn osiągających wiek poborowy w danym roku	336,3 tys.
Wydatki na obronność:	3,2 mld $
Procentowy udział wydatków na obronność w PKB:	2,1%

b) Charakterystyka sił zbrojnych

Zwierzchnikiem Sił Zbrojnych w WISLANDZIE jest prezydent, a bezpośrednie kierownictwo sprawuje Minister Obrony Narodowej.

W skład Sił Zbrojnych wchodzą: wojska lądowe, siły powietrzne, marynarka wojenna oraz wojska obrony terytorialnej.

Najliczniejszym rodzajem sił zbrojnych są wojska lądowe, składające się z dwóch okręgów wojskowych (Południowego i Północnego). Ich zadaniem jest prowadzenie działań obronnych i zaczepnych, a w okresie pokojowym realizowanie zadań związanych ze szkoleniem, pełnieniem misji pokojowych i humanitarnych. Trzon wojsk operacyjnych stanowią dywizje ogólnowojskowe,

Jednostki sił powietrznych są rozmieszczone na całym terytorium kraju, którego obszar podzielony został pomiędzy dwa Korpusy Obrony Powietrznej zajmujące proporcjonalne obszary, odpowiadające granicom stref obrony powietrznej SOJUSZU na zachodzie i granicom państwowym BALTII, LAKII I STEPIII na wschodzie. Część jednostek podporządkowana jest bezpośrednio Dowództwu Sił Powietrznych.

Wojska Lotnicze posiadają w swoim składzie jednostki:

- lotnictwa myśliwskiego;
- lotnictwa myśliwsko – bombowego;
- lotnictwa transportowego.

Marynarka Wojenna jest zorganizowana w trzy flotylle (w tym dwie obrony wybrzeża i jedną okrętów) oraz brygadę lotnictwa morskiego; w jej skład wchodzą również: jednostki zabezpieczenia operacyjnego oraz oddziały i pododdziały logistyczne.

Każda flotylla obrony wybrzeża posiada jednostki do poszukiwania i zwalczania okrętów podwodnych, siły obrony przeciwminowej, jednostki przeciwchemiczne, pododdziały wsparcia logistycznego. Na wyposażeniu Marynarki Wojennej znajdują się m.in.: niszczyciel rakietowy, fregata, korwety, małe okręty rakietowe, okręty podwodne, kutry rakietowe, ścigacze okrętów podwodnych, trałowce, okręty transportowo minowe, okręty ratownicze, hydrograficzne.

Lotnictwo morskie stacjonuje na trzech lotniskach wzdłuż wybrzeża Morza Bałtyckiego. Brygada lotnictwa morskiego składa się z dywizjonów lotnictwa uderzeniowego, rozpoznawczego, zwalczania okrętów podwodnych oraz samolotów

i śmigłowców do prowadzenia akcji ratowniczych, a także jednostek wsparcia logistycznego.

Armia WISLANDU liczy niewiele ponad 150 tys. żołnierzy. Obecnie znajduje się ona w stadium reorganizacji. Ostateczny jej kształt oraz wielkość poszczególnych rodzajów sił zbrojnych nie są jeszcze sprecyzowane.

2. Baza danych o BALTII

2.1. Dane geopolityczne

a) Geografia i historia

Republika BALTII jest fikcyjnym, wielonarodowym państwem ze stolicą w m. WILNOWAS, zajmującym powierzchnię 235 000 km^2. W skład republiki wchodzą cztery okręgi administracyjne: POMERANIA, LITWANIA, RYLAND i TALINUS. Położona nad Bałtykiem, w zachodniej części Niżu Wschodnioeuropejskiego BALTIA sąsiaduje z WISLANDEM, LAKIĄ i BIELANIĄ.

BALTIA odgrywa istotną rolę w polityce państw nadbałtyckich. Jej położenie geograficzne umożliwia ograniczoną kontrolę tranzytowych szlaków komunikacji morskiej i lądowej, wiodących z BIELANII do WISLANDU i dalej na zachód oraz z LAKII i STEPII w kierunku BAŁTYKU.

BALTIA położona jest na Pobrzeżach i Pojezierzach Wschodniobałtyckich. Pobrzeża obejmują niziny nadmorskie szerokości 15 – 20 km, które wznoszą się w kierunku wschodnim, gdzie przechodzą w wysoczyzny. Ich powierzchnie są pofałdowane i pocięte licznymi rzekami.

Sieć rzeczna BALTII jest dobrze rozwinięta. Największymi rzekami są: Niemen (*Nemunas*), Wilia (*Neris*), Windawa (*Venta*), Szeszupa (*Šešupė*) i Musza (*Mūša*). Około 2,0 % powierzchni kraju zajmują jeziora.

Dane podstawowe:

Ludność – 18624 tys.

Język: balcki (urzędowy), bielanijski, lakijski

Grupy wyznaniowe: rzymskokatolicka, prawosławna, luterańska, ewangelicka i protestancka.

b) Klimat BALTII jest kompozycją klimatu morskiego i kontynentalnego: mokry, na przemian chłodny i ciepły.

c) Instytucje

Władza ustawodawcza należy do dwuizbowego parlamentu. Władzę wykonawczą sprawuje Prezydent i Rada Ministrów .

Prezydent jest wybierany w wyborach powszechnych i nie jest bezpośrednio uzależniony od woli parlamentu. Powołuje on Radę Ministrów i premiera. Pozycja i stabilność rządu zależy od uzyskanego poparcia ze strony prezydenta i parlamentu.

15 kwietnia br. w BALTII odbyły się wybory parlamentarne, w których ponownie zwyciężyły siły lewicy postkomunistycznej. Spośród kilkunastu partii i ugrupowań politycznych mandaty do parlamentu zdobyły cztery partie, a wśród nich dwie uzyskały najlepsze rezultaty:

- Balcka Partia Socjalistyczna (BPS) - 37%
- Stronnictwo Pracy Baltii (SPB) - 26%

Wybory przegrała Centrolewicowa Partia Demokratyczna (CPD) – 15 %. Dwie partie (BPS i SBP) utworzyły rząd koalicyjny, na czele którego stanął przewodniczący BPS, dotychczasowy premier Leonid KAWAT.

d) Ekonomika

BALTIA jest ściśle powiązana ekonomicznie z LAKIĄ, STEPIĄ i BIELANIĄ (artykuły rolno – spożywcze, maszyny i energia elektryczna, technika wojskowa i technika wojskowa).

BALTIA dysponuje bardzo ograniczoną bazą surowcową. Z tego powodu gospodarka tego państwa w dużym stopniu uzależniona jest od importu surowców.

PKB (2000 r.) wynosił 21,7mld.$, natomiast PKB per capita – 5300$. Był on wytworzony w przemyśle i budownictwie - 41%, rolnictwie i przetwórstwie rolnym – 23% oraz innych działach gospodarki - 37%.

Wskaźnik bezrobocia (1999) osiągnął wielkość 18,0%.

Wydatki budżetowe (1999) wyniosły – 3, 26 mld. $.

Przemysł: elektromaszynowy, rafineryjny, tekstylny, budowy maszyn rolniczych, komponentów elektronicznych, optyczny, farmaceutyczny.

Eksport: drewno i produkty drzewne, maszyny i urządzenia, tekstylia, produkty mineralne, chemikalia.

Import: chemikalia, maszyny i urządzenia, paliwa, energia elektryczna.

System transportowy i telekomunikacyjny BALTII jest słabo rozwinięty.

BALTIA przeżywa trudności gospodarcze, potęgowane problemami restrukturyzacji przemysłu i rolnictwa. Sytuacja na wsi jest nadzwyczaj trudna, bowiem dotychczasowy rozwój ekonomiki kraju odbywał się kosztem środowisk wiejskich.

2.2. Problematyka mniejszości narodowych

BALTIA jest państwem, które nie wypracowało dotychczas spójnej polityki postępowania z mniejszościami narodowymi.

Grupy etniczne:

- Baltowie	80,6%	- Stepowie	0,9%
- Bielanowie	8,7%	- Żydzi	0,8%
- Wislandowie	7,0%	- Tatarzy	0,1%
- Lakinowie	1,6%	- inni	0,3

2.3. Polityka obronna i strategia

Po wyborach parlamentarnych BALTIA przyjęła w polityce zagranicznej ostry kurs pro wschodni.

Napięcia i konflikty społeczne są powodowane brakiem zintegrowania wielonarodowego społeczeństwa. Partie postkomunistyczne opóźniają reformy związane ze zmianą własności, zwłaszcza w sektorze rolnym i utrzymują ścisłe kontakty polityczne z LAKIĄ.

Po uzyskaniu suwerenności BALTIA przystąpiła do rozbudowy narodowego systemu bezpieczeństwa. Opracowano wieloletni program rozwoju sił zbrojnych i przemysłu obronnego, który jest ostro krytykowany przez ugrupowania prawicowe. Rząd opiera system obronny państwa na współpracy z państwami KOALICJI POMARAŃCZOWEJ: LAKIĄ, STEPIĄ, BIELANIĄ, BABELONIĄ i ESTIĄ.

BALTIA za partnera strategicznego uważa LAKIĘ, z którą ma silne związki etniczne, historyczne, gospodarcze i wojskowe. Ponadto koncepcja bezpieczeństwa narodowego BALTII zmierza do ścisłej współpracy polityczno – wojskowej z BIELANIĄ i STEPIĄ. W tej koncepcji państwa SOJUSZU NIEBIESKIEGO są postrzegane jako wrogi układ zagrażający stosunkom międzynarodowym w Europie i usiłujący rozwiązywać kluczowe problemy międzynarodowe za pomocą siły wojskowej.

Ważnym czynnikiem koncepcji bezpieczeństwa BALTII jest możliwość wykorzystania potencjału nuklearnego BIELANII i STEPII, który może stanowić skuteczny środek odstraszania państw SOJUSZU, jeśli wszystkie inne środki rozwiązania sytuacji kryzysowej zostaną wyczerpane lub okażą się nieefektywne, a zwłaszcza w sytuacji agresji zbrojnej.

2.4. Ogólna organizacja obronności

a) Informacje podstawowe

Rodzaje sił zbrojnych: wojska lądowe, wojska lotnicze i obrony powietrznej, marynarka wojenna, wojska obrony cywilnej (terytorialnej),

Potencjalne możliwości mobilizacyjne:

(mężczyźni w wieku 15-49 lat)	4 669,5 tys.
Liczba mężczyzn osiągających wiek poborowy w danym roku:	70,7 tys.
Wydatki na obronność:	
Procentowy udział wydatków na obronność w PKB:	3,4 %

b) Ogólna charakterystyka sił zbrojnych

Podstawowym rodzajem Sił Zbrojnych Republiki BALTII są wojska lądowe. W ich skład wchodzą: wojska operacyjne, siły szybkiego reagowania oraz wojska obrony regionalnej. Główne bazy wojsk lądowych rozmieszczone są w regionie POMERANII.

Siły morskie składają się z trzech flot, rozlokowanych w bazach wojennych: Talin, Baltijsk i Kaliningradus.

Siły powietrzne składają się z wojsk lotniczych i wojsk obrony powietrznej. Trzon lotnictwa stanowi sześć pułków lotniczych. Integralną część sił powietrznych stanowią jednostki aktywnej i pasywnej obrony powietrznej.

Niezależnie od wyżej wymienionych sił składowymi armii BALTII są: logistyka, służba zdrowia, policja i wojskowe służby informacyjne.

W związku ze swoją liczebnością (ok. 140 tys.) i wyposażeniem w stosunkowo nowoczesną technikę wojskową siły zbrojne BALTII mogą stanowić instrument oddziaływania na WISLAND.

3. Baza danych o BIELANII

3.1. Dane geopolityczne

a) Geografia i historia

Republika BIELANIA jest fikcyjnym, wschodnioeuropejskim państwem postkomunistycznym, przeżywającym trudną transformację ustrojową i ekonomiczną. Graniczy ona m.in. z BALTIĄ (463 km), LASLANDEM (1313 km), LAKIĄ (420 km), STEPIĄ (1100 km) i ESTIĄ (850 km). Wschodnia granica państwa przebiega wzdłuż gór Kaukaz.

Terytorium BIELANII zajmuje obszar 5 075 200 km^2 i jest zamieszkałe przez 61 390 tys. obywateli. Struktura etniczna społeczeństwa jest dość jednolita - ludność bielańska stanowi aż 90% populacji. Pod względem wyznaniowym największą cześć społeczeństwa stanowią wyznawcy religii prawosławnej i muzułmańskiej.

Stolicą państwa jest MOSKWA.

b) Klimat w BIELANII jest kontynentalny. W zachodniej części kraju zaznacza się wpływ niżów znad Skandynawii. W centrum i na wschodzie kraju dominują suche i ostre zimy oraz suche i gorące lata. Północne obszary znajdują się pod wpływem klimatu subarktycznego.

c) Instytucje

Głowa państwa: prezydent

Organ ustawodawczy: Zgromadzenie Państwowe składające się z Rady Senackiej (150 senatorów) i Parlamentu (400 parlamentarzystów).

d) Ekonomika BIELANII powiązana jest z ekonomiką państw wschodnio-europejskich i azjatyckich PKB wynosił w 2000 r. – 282,5 mld. $ i był wytworzony: w rolnictwie – 7%, przemyśle – 39% , usługach - 54%.

PKB per capita – 4,000 $.

Zatrudnienie (2000 r.) : służby publiczne – 40,0 %, przemysł i budownictwo – 15,2 %, rolnictwo – 10,8 %, transport i komunikacja – 14,0 %, inne – 20%.

Wskaźnik zarejestrowanego bezrobocia (2000) – 15,6 %.

Przemysł: paliwowy, chemiczny, maszynowy, metalowy, elektroniczny, papierowy, tekstylny, lotniczy, zbrojeniowy, kosmiczny .

Eksport: paliwa płynne, maszyny i sprzęt techniczny, chemikalia, metale, papier, uzbrojenie.

Import: przetwory ropy naftowej, maszyny i urządzenia transportowe, statki, artykuły rolno- spożywcze.

System transportowy i telekomunikacyjny jest słabo rozwinięty.

3.2. Polityka obronna i strategia

BIELANIA utrzymuje stosunki gospodarcze z większością państw świata. Przedstawia własny sposób widzenia stosunków międzynarodowych i ułożenia współżycia między narodami. Ma też określone interesy narodowe i państwowe o zasięgu strefowym, regionalnym i globalnym.

Dawne republiki WIELKIEGO PAŃSTWA WSCHODNIEGO należą do pierwszego kręgu zainteresowań terytorialnych BIELANII. Państwa te, położone geograficznie najbliżej BIELANII, mają tradycyjnie wielowiekowe powiązania. BIELANIA dąży do zachowania istniejących stosunków, wzajemnych relacji oraz integracji na płaszczyźnie gospodarczej, politycznej i wojskowej z BALTIĄ, ESTIĄ, LAKIĄ, BABELONIĄ i STEPIĄ.

W wymiarze docelowym rząd BIELANII zakłada, że integracja z sąsiadami doprowadzi do powiązań typu wspólnego rynku zachodnioeuropejskiego.

W stosunku do państw Europy Środkowej i Zachodniej BIELANIA widzi możliwość współpracy i powiązania gospodarczego. Natomiast negatywnie ustosunkowuje się do kwestii zawiązywania przez te państwa sojuszy obronnych, w których nie uczestniczy.

BIELANIA, mimo osłabienie gospodarczego i militarnego, nadal pozostaje mocarstwem atomowym o własnych interesach strategicznych. Wyznaje pogląd udziału bielańskich sił zbrojnych w rozwiązywaniu konfliktów w państwach byłego WIELKIEGO PAŃSTWA WSCHODNIEGO. Potwierdzeniem tej polityki jest obecność wydzielonych oddziałów wojskowych BIELANII w państwach KOALICJI POMARAŃCZOWEJ.

3.3. Ogólna organizacja obronności

a) Informacje podstawowe

Rodzaje sił zbrojnych: siły lądowe, siły lotnicze, marynarka wojenna, strategiczne siły rakietowe.

Potencjalne możliwości mobilizacyjne:	
(mężczyźni w wieku 15-49 lat)	33000 tys.
Rzeczywiste możliwości mobilizacyjne:	
(mężczyźni w wieku 15-49 lat zdolni do służby wojskowej):	29000 tys.
Liczba mężczyzn osiągających wiek poborowy w danym roku:	1102 tys.
Wydatki na obronność:	b.d.
Procentowy udział wydatków na obronność w PKB:	b.d.

b) Ogólna charakterystyka sił zbrojnych

BIELANIA od kilku lat przebudowuje swój system obronny. Zmianie ulega dyslokacja wojsk, spowodowana nie tylko rozpadem WIELKIEGO PAŃSTWA WSCHODNIEGO lecz także skomplikowaną sytuacją zewnętrzną.

Największa koncentracja obiektów wojskowych występuje w dwóch okręgach wojskowych: Północnym i Południowo – Kaukaskim. Pozostałe dwa okręgi (Moskiwski i Poludniowo-Zachodni) pełnią rolę bazy rezerw strategicznych oraz podstawę do tworzenia nowego ugrupowania operacyjno - strategicznego.

Siły powietrzne i obrony powietrznej w składzie 4 armii są rozlokowane w pasie szerokości około 1 tysiąca kilometrów ciągnącym się od Półwyspu Kola do Kaukazu. W Okręgu Północnym znajduje się 1AP (Petersburg), 2 AP (Archangielsk) oraz Lotnictwo Floty Północnej i Bałtyckiej. Dwie armie lotnicze 3 i 4 AL znajdują się w Okręgu Poludniowo-Zachodnim.

4. Baza danych o BABELONII

4.1. **Dane geopolityczne**

a) Geografia i historia

Republika BABELONII jest fikcyjnym, wschodnioeuropejskim państwem postkomunistycznym. Graniczy ona m.in. z BAŁKANIĄ, TOKLANDEM i STEPIĄ. Terytorium BIELANII zajmuje obszar 272091 km^2 i jest zamieszkałe przez 26 880 000 obywateli. Pod względem wyznaniowym największą cześć społeczeństwa stanowią wyznawcy religii katolickiej, prawosławnej i muzułmańskiej.

Stolicą państwa jest BUKARESZT.

b) Klimat BABELONII ma cechy klimatu umiarkowanego i charakteryzuje się dużą stabilnością pogody. Na obszarach górskich klimat jest bardzo zmienny.

c) Instytucje i partie polityczne

BABELONIA jest republiką parlamentarną. Prezydent jest wybierany przez parlament i stoi na czele rządu. Władzę w BABELONII sprawują lewicowe ugrupowania polityczne. Partie prawicowe z Republikańską Partią Odnowy Babelonii na czele znajdują się w opozycji.

d) Ekonomika

Przemysł : chemiczny, maszynowy, spożywczy, tekstylny, turystyczny.

Eksport : maszyny, chemikalia, wyroby rolno – spożywcze.

Import : surowce energetyczne, ruda żelaza, urządzenia transportowe, drewno.

System transportowy i telekomunikacyjny jest dobrze rozwinięty.

Ekonomika BABELONII powiązana jest z ekonomiką wschodnich państw europejskich (import sprzętu wojskowego i eksport artykułów spożywczych) oraz zachodnich (import artykułów tekstylnych i elektroniki).

4.2. Problematyka mniejszości narodowych

Istotnym problemem tego państwa są wewnętrzne konflikty na tle różnic etnicznych, religijnych, kulturowych i sporów granicznych. W rezultacie uchwalenia w styczniu b.r. nowej konstytucji odebrano autonomię prowincji MOŁDAWIA, w której większa część społeczeństwa jest pochodzenia bielańskiego.

Decyzja parlamentu BABELONII o cofnięciu autonomii MOŁDAWII wywołała wybuch niezadowolenia i zamieszki w całej prowincji. Szybkie przeprowadzenie przez władze akcji porządkowej z użyciem policji, służb specjalnych i sił zbrojnych zostało ostro skrytykowane przez państwa SOJUSZU, natomiast pełne uznanie dla tej akcji wyraziły rządy STEPII i LAKII. Akcja rządu BABELONII spotkała się także z krytyką ze strony BIELANII, która uważa, że autonomia MOŁDAWII jest fundamentem wzajemnych stosunków między BIELANIĄ a BABELONIĄ i jej zwalczanie może zaciążyć negatywnie na jedności wewnątrz KOALICJI.

4.3. Polityka obronna i strategia

BABELONIA jest członkiem KOALICJI. W ciągu ostatnich trzech lat związki BABELONII z BIELANIĄ i ESTIĄ wyraźnie osłabły. Powodem rozluźnienia więzi jest polityka władzy centralnej BABELONII w stosunku do MOŁDAWII.

4.4. Ogólna organizacja obronności

a) Informacje podstawowe

Rodzaje sił zbrojnych: wojska lądowe, siły powietrzne, siły morskie, gwardia narodowa i obrona cywilna.

Potencjalne możliwości mobilizacyjne:	
(mężczyźni w wieku 15-49 lat)	1 484,6 tys.
Rzeczywiste możliwości mobilizacyjne:	
(mężczyźni w wieku 15-49 lat zdolni do służby wojskowej):	1 134,8 tys.
Liczba mężczyzn osiągających wiek poborowy w danym roku:	45,6 tys.
Wydatki na obronność:	332 mln $
Procentowy udział wydatków na obronność w PKB:	2,1%

b) Ogólna charakterystyka sił zbrojnych

Podstawowym rodzajem Sił Zbrojnych Republiki BBELONII są wojska lądowe stanowiące 60 % ich całości.

Siły powietrzne składają się z wojsk lotniczych i wojsk obrony powietrznej w składzie dwóch korpusów obrony powietrznej.

Siły morskie obejmują siły okrętowe zorganizowane w dwa rejony morskie i lotnictwo morskie.

Niezależnie od wyżej wymienionych sił składowymi armii babilońskiej są: żandarmeria i wojskowe służby informacyjne.

5. Baza danych o ESTII

5.1. Dane geopolityczne

a) Geografia i historia

Republika ESTII jest fikcyjnym, wschodnioeuropejskim państwem postkomunistycznym. Graniczy ona m.in. z BIELANIĄ, STEPIĄ i MONTLANDEM. Terytorium ESTII zajmuje obszar 212091 km^2 i jest zamieszkałe przez 12 780 000 obywateli. Pod względem wyznaniowym największą cześć społeczeństwa stanowią wyznawcy religii muzułmańskiej.

b) Klimat kontynentalny suchy

c) Instytucje

Władza wykonawcza w ESTII należy do prezydenta i rządu. W wyniku przeprowadzonych w 1999 r. wyborów parlamentarnych, władza przeszła w ręce Islamskiego Ruch Demokratycznego, który opowiada się za silnym polityczno-gospodarczym związkiem ESTII z BIELANIĄ.

Do wpływowych partii należą także Komunistyczna Partia Estii (KPE) i Socjalistyczna Partia Estii (SPE).

Partie opozycyjne zostały zdelegalizowane i nie mają wpływu na politykę państwa.

ESTIA od trzech lat pogrążona jest w kryzysie politycznym i ekonomicznym. Próby demokratyzacji kraju podejmowane przez niestabilne rządy nie przynoszą efektu.

d) Ekonomika

PKB wynosił w 2000 r. – PKB (2000 r.) wynosił 18 ,7mld.$, natomiast PKB per capita –1400 $. Był on wytworzony w rolnictwie i przetwórstwie rolnym - 40 %, przemyśle wydobywczym – 24 % oraz innych działach gospodarki - 36 %.

Wskaźnik zarejestrowanego bezrobocia (1999) – 9,6%.

Przemysł : wydobywczy (górnictwo), metalowy i spożywczy.

Eksport : ropa naftowa, wyroby rolno - spożywcze.

Import : energia elektryczna, chemikalia, maszyny i urządzenia transportowe.

System transportowy i telekomunikacyjny jest słabo rozwinięty. Ekonomika ESTII jest ściśle powiązana z ekonomiką BIELANII (artykuły rolno – spożywcze, maszyna i urządzenia, paliwa stałe, technika wojskowa, energia elektryczna) oraz STEPII(ropa naftowa i gaz ziemny).

5.2. Polityka obronna i strategia

ESTIA jest członkiem KOALICJI. Koncepcja bezpieczeństwa ESTII wiąże się ze ścisłą współpracą z BIELANIĄ.

Najwyższym organem władzy w sprawach bezpieczeństwa ESTII jest Rada Kryzysowa. Zajmuje się ona kreowaniem polityki państwa w dziedzinie bezpieczeństwa wojskowego, politycznego i strategii.

5.3. Ogólna organizacja obronności

a) Informacje podstawowe

Rodzaje sił zbrojnych: wojska lądowe, wojska lotnicze, wojska obrony powietrznej, jednostki centralnego podporządkowania.

Potencjalne możliwości mobilizacyjne:	
(mężczyźni w wieku 15-49 lat)	1 000 tys.
Rzeczywiste możliwości mobilizacyjne:	
(mężczyźni w wieku 15-49 lat zdolni do służby wojskowej):	615 tys.
Wydatki na obronność:	b.d.
Procentowy udział wydatków na obronność w PKB:	b.d.

b) Ogólna charakterystyka sił zbrojnych

Podstawowym rodzajem Sił Zbrojnych Republiki ESTII są wojska lądowe stanowiące 65 % ich całości. Siły powietrzne stanowią 20 % stanu osobowego wojsk ESTII. Pozostałe 15 % przypada na gwardię narodową.

Siły powietrzne składają się z dwóch korpusów obrony powietrznej.

Niezależnie od wyżej wymienionych sił składowymi armii ESTII są: żandarmeria i wojskowe służby informacyjne.

Liczebność sił zbrojnych ESTII ocenia się na 100 tys. żołnierzy (brak danych oficjalnych).

6. Baza danych o LAKII

6.1. Dane geopolityczne

a. Geografia i historia

Republika LAKII jest fikcyjnym, postkomunistycznym państwem wschodnioeuropejskim. Graniczy z WISLADEM (80 km), BALTIĄ, STEPIĄ i BIELANIĄ. Stolicą państwa jest MIŃSK.

Terytorium LAKII obejmuje 205200 km^2 i jest zamieszkałe przez 13 754 tys. obywateli. W społeczeństwie, największą grupę etniczną stanowi ludność: lacka – 81%, stepijska – 10 % i bielandzka – 9 %.

LAKIA jest państwem wielowyznaniowym, w którym najliczniej reprezentowane jest prawosławie. Ponadto znaczna część ludności wyznaje religię rzymskokatolicką, greckokatolicką i protestancką.

b) Klimat LAKII ma cechy klimatu subkontynentalnego i charakteryzuje się znaczną stabilnością pogody. Zimy są śnieżne i mroźne, lata upalne i dość suche.

c) Instytucje i partie polityczne

Władza wykonawcza w LAKII należy do prezydenta i rządu. W wyniku przeprowadzonych w 2000 r. wyborów parlamentarnych, które opozycja uznała za sfałszowane, dotychczasowy prezydent utwierdził swoje wpływy na kształt pracy parlamentu i stanowione prawo.

W LAKII istnieje kilkanaście partii i ugrupowań politycznych. Jednakże tylko partie o programach prokomunistycznych mają swobodę działania. Partie i ugrupowania polityczne, będące w opozycji do prezydenta i rządu, są szykanowane i pozbawiane wpływu na rządzenie państwem. Przywódcy opozycji są inwigilowani przez służby bezpieczeństwa i nierzadko osadzani w aresztach za przeprowadzane demonstracje lub próby ich inicjowania.

Do najbardziej wpływowych partii należą : Partia Komunistyczna Lakii (PKL), Socjalistyczna Partia Lakii (SPL), Ludowo – Demokratyczna Partia Lakii (LDPL).

Do ugrupowań opozycyjnych należą: Nowa Belandia (NB) i Kongres Narodowo-Demokratyczny Lakii (KNDL).

d) Ekonomika

PKB wynosił w 2000 r. – 60,4 mld. $ i był wytworzony : w rolnictwie – 14%, przemyśle – 30% i usługach - 56%. PKB per capita – 5.100 $.

Zatrudnienie (2000 r.): przemysł i budownictwo – 32%, rolnictwo – 24%, bezpieczeństwo, edukacja i kultura – 17%, handel i usługi 8%, transport i komunikacja – 7%, inne – 12%.

Wskaźnik zarejestrowanego bezrobocia (1999) – 13,6%.

Budżet wydatkowany(1999) – 5,28 mld.$.

Przemysł: wydobywczy (górnictwo), elektromaszynowy, metalowy, maszynowy, chemiczny, tekstylny i drzewny.

Eksport: metale i metale nieżelazne, chemikalia, wyroby rolno - spożywcze.

Import: energia: energia elektryczna, ropa naftowa i gaz ziemny; sprzęt transportowy; chemikalia; maszyny i urządzenia transportowe.

System transportowy i telekomunikacyjny jest słabo rozwinięty. Ekonomika LAKII jest ściśle powiązana z ekonomiką BIELANII (artykuły rolno – spożywcze, maszyny i urządzenia, paliwa stałe, technika wojskowa, energia elektryczna) oraz STEPII (ropa naftowa i gaz ziemny).

6.2. Polityka obronna i strategia

LAKIA od lat nie może uprać się z kryzysem politycznym i ekonomicznym. Próby demokratyzacji kraju podjęte przez niestabilne rządy bezpośrednio po uzyskaniu suwerenności nie udały się i od 1995 r. władzę w kraju sprawuje autokratyczny prezydent, prowadzący politykę probielańską. W programie rządowym przyjęto strategię utworzenia unii z BALTIĄ, która umożliwiałaby utrzymanie prymatu nowego związku państw w obszarze "próżni strategicznej", znajdującej się między państwami SOJUSZU i BIELANIĄ. Władze i przeważająca cześć społeczeństwa LAKII sprzeciwiają się procesowi rozszerzania SOJUSZU i UE na wschód.

LAKIA podpisała z BIELANIĄ, STEPIĄ, BABELONIĄ i BALTIĄ układ o wzajemnych zobowiązaniach w dziedzinie bezpieczeństwa.

LAKIA uważa BALTIĘ za partnera strategicznego, z którym ma silne związki etniczne, historyczne, gospodarcze i wojskowe.

LAKIA uważa za niebezpieczne „podejmowane przez państwa SOJUSZU próby zmniejszania roli OBWE i ONZ w rozwiązywaniu problemów bezpieczeństwa europejskiego". Proces rozszerzania SOJUSZU i UE na wschód uważany jest przez władze LAKII za ograniczanie swobody politycznej, wojskowej i ekonomicznej w regionie Europy Wschodniej.

Koncepcja bezpieczeństwa LAKII przewiduje użycie sił zbrojnych wewnątrz kraju w sytuacjach, w których władze uznają za stosowne, także w warunkach demonstracji, skierowanych przeciwko legalnej władzy i porządkowi publicznemu.

Najwyższym organem kolegialnym LAKII w sprawach bezpieczeństwa jest Rada Bezpieczeństwa. Zajmuje się ona kreowaniem polityki państwa w dziedzinie bezpieczeństwa wojskowego i politycznego, strategii oraz potencjału obronnego.

6.3. Ogólna organizacja obronności

a) Informacje podstawowe

Rodzaje sił zbrojnych: wojska lądowe, wojska lotnicze, wojska obrony powietrznej, jednostki centralnego podporządkowania.

Potencjalne możliwości mobilizacyjne:	
(mężczyźni w wieku 15-49 lat)	2 700 tys.
Rzeczywiste możliwości mobilizacyjne:	
(mężczyźni w wieku 15-49 lat zdolni do służby wojskowej):	2 115 tys.
Wydatki na obronność:	1260 mln $
Procentowy udział wydatków na obronność w PKB:	2,2%

b) Ogólna charakterystyka sił zbrojnych

Siły zbrojne LAKII liczą 83 tys. żołnierzy, w tym siły lądowe 61 tys., siły powietrzne 12 tys. i siły obrony powietrznej 10 tys.

W skład sił lądowych wchodzą trzy korpusy armijne, Siły Operacyjne i jednostki wzmocnienia. Podstawową jednostką w strukturze organizacyjnej korpusu armijnego jest brygada. W skład Sił Operacyjnych wchodzą cztery brygady.

Siły powietrzne tworzy osiem baz lotniczych (stanowiących ekwiwalenty pułków lotniczych), trzy bazy śmigłowców i dwie eskadry śmigłowców.

W skład systemu obrony powietrznej wchodzą: Centralne Stanowisko Dowodzenia, wojska rakietowe (pięć brygad i trzy pułki), oraz wojska radiotechniczne.

Na terytorium LAKII znajduje się około 50 obiektów sił zbrojnych BIELANII i STEPII.

7. Baza danych o STEPII

7.1. Dane geopolityczne

a) Geografia i historia

Republika STEPII jest fikcyjnym, postkomunistycznym państwem, którego wielkomocarstwowe aspiracje wynikają z przesłanek historycznych. Stolicą państwa jest KIJÓW. STEPIA posiada duży, choć przestarzały technologicznie potencjał wojskowy z bronią jądrową włącznie.

Graniczy ona z WISLANDEM (342 km), LAKIĄ (891 km), BIELANIĄ (1100 km), BABELONIĄ (1114 km), TOKLANDEM (110 km) i ESTIĄ (1236 km). Granice morskie: Morze Czarne – 579 km, Morze Adriatyckie – 6361 km (z wyspami).

Terytorium STEPII obejmuje obszar ogółem 580,7 tys. km^2 i zamieszkałe jest przez 65 156 tys. ludności o rozmaitym pochodzeniu etnicznym.

b) Klimat STEPII jest łagodny. Jednak brak barier górskich w północnej części kraju umożliwia napływ mas zimnego powietrza, co powoduje duży spadek temperatury zimą.

c) Instytucje i partie polityczne

Władza ustawodawcza należy do dwuizbowego parlamentu. Władzę wykonawczą sprawuje prezydent i powoływana przez niego Rada Ministrów na czele z premierem. Dla zapewnienia sprawności działania rządu niezbędne jest poparcie większości członków parlamentu. Prezydent posiada konstytucyjne mechanizmy polityczne, które mogą skutecznie ograniczać zależność Rady Ministrów od poparcia parlamentu.

OD 1995r. prezydentem STEPII jest Wasyl SAWKO, autokratyczny przywódca Unii Narodowej.

W STEPII istnieje kilkanaście partii i ugrupowań politycznych. Jednakże tylko partie o programach prokomunistycznych mają swobodę działania. Partie i ugrupowania polityczne, będące w opozycji do prezydenta i rządu, są szykanowane i pozbawiane wpływu na rządzenie państwem. Przywódcy opozycji są inwigilowani oraz szykanowani przez służby bezpieczeństwa.

Do najbardziej wpływowych partii należą : Unia Narodowa (Wasyl SAWKO), Socjaldemokratyczna Partia Stepii, Ludowa Partia Stepii.

Do ugrupowań opozycyjnych należą: Wolna Stepia i Partia Narodowo-Demokratyczna STEPII.

d) Ekonomia i gospodarka

PKB wynosił w 2000 r. – 347 ,7 mld. $ i był wytworzony : w rolnictwie – 14%, przemyśle – 30% i usługach - 56%. PKB per capita – 6.200 $.

Zatrudnienie (2000): przemysł i budownictwo – 41%, rolnictwo – 5%, bezpieczeństwo, edukacja i kultura – 17%,handel i usługi 35%, transport i komunikacja – 7%, inne – 12%.

Wskaźnik zarejestrowanego bezrobocia (2000) – 12%.

Przemysł: wydobywczy (górnictwo),obronny(broń strzelecka i artyleryjska, samochody opancerzone, sprzęt pancerny, lotniczy i okrętowy), rafineryjny(ropa naftowa), elektromaszynowy, metalowy, maszynowy, chemiczny, tekstylny, drzewny.

Eksport: metale i metale nieżelazne, chemikalia, wyroby rolno - spożywcze.

Import: energia elektryczna, sprzęt transportowy, chemikalia; maszyny i urządzenia transportowe.

System transportowy i telekomunikacyjny jest słabo rozwinięty.

Ekonomika STEPII przeżywa trudności związane z reformowaniem gospodarki i ściśle powiązana jest z ekonomiką BIELANII (import artykułów rolno – spożywczych, sprzętu wojskowego i energii elektrycznej).

Scentralizowana i zarządzana przez państwo gospodarka głównie służy zabezpieczaniu siły aparatu władzy i instytucji z nim związanych.

7.2. Polityka obronna i strategia

STEPIA z niepokojem śledzi proces rozszerzania SOJUSZU i otwarcie ocenia go w kategoriach zagrożenia bezpieczeństwa nie tylko w odniesieniu do siebie, ale i całego wschodu Europy. Odrzuca ona przyjęcie idei partnerstwa strategicznego z SOJUSZEM, gdyż uważa ją za zabieg taktyczny. Oskarża Zachód o eskalację wielokierunkowych działań mających na celu osłabienie wewnętrznych więzi między państwami wschodnioeuropejskimi i podejmowanie prób uczynienia z tego obszaru własnej strefy wpływów politycznych , ekonomicznych i kulturowych.

STEPIA jest państwem jądrowym i prowadzi politykę mocarstwową, polegającą na silnej i sprawnej władzy, nie poddającej się kontroli społecznej. Polityka obronna ukierunkowana jest na współpracę z BIELANIĄ, LAKIĄ, BALTIĄ, ESTIĄ i BABELONIĄ.

Region Europy pomiędzy wschodnią granicą SOJUSZEM a BIELANIĄ jest traktowany przez STEPIĘ jako próżnia strategiczna, którą należy wykorzystać dla stworzenia przeciwwagi dla SOJUSZU.

STEPIA - stanowczo sprzeciwiając się rozszerzaniu SOJUSZU - wspiera w tym dążeniu BIELANIĘ, z którą rozwija coraz bardziej zaawansowaną współpracę polityczno- wojskową. Dotyczy ona takich obszarów współpracy jak: systemy

antyrakietowe, obserwacja przestrzeni kosmicznej i monitorowanie wyposażenia systemów i baz danych, rozwój transportu powietrznego.

Aktywa STEPII w sferze technologii i produkcji wojskowej są stosunkowo znaczące. Niezbędne są tylko zamówienia i uruchomienie finansowanie programów.

7.3. Ogólna organizacja obronności

a) Siły zbrojne STEPII, przechodzące obecnie głębokie zmiany strukturalne, odgrywają kluczową rolę w polityce tego państwa. STEPIA uważa za swoje prawowite interesy troskę o mniejszości narodowe w krajach najbliższego sąsiedztwa i jest skłonna użyć siły, w wypadku jakichkolwiek represji tej ludności.
W przyjętej w 1998 r. doktrynie wojskowej stwierdza się, że podstawowym zagrożeniem dla równowagi i pokoju są wojny lokalne. Wprawdzie prawdopodobieństwo wojny światowej w tej doktrynie zostało określone jako mniejsze, to jednak jest ono możliwe. Dokument zwraca uwagę na możliwość rozprzestrzeniania się konfliktów regionalnych, zwłaszcza gdy zamieszana jest w nie jakaś siła zewnętrzna.
STEPIA jest gotowa użyć broni nuklearnej - jako strona pierwsza - także w wypadku konwencjonalnego ataku przeciwko jej systemom strategicznym.

Służba wojskowa opiera się na powszechnym obowiązku obrony. Zasadnicza służba wojskowa trwa 24 miesiące i obowiązuje mężczyzn od 18 do 28 roku życia. Rezerwiści mogą być powoływani do służby wojskowej w czasie mobilizacji lub do odbycia ćwiczeń do ukończenia 60 roku życia.

b) Ogólna charakterystyka sił zbrojnych

Siły zbrojne STEPII składają się z dwóch komponentów - wojsk operacyjnych i sił obrony wewnętrznej. Liczą one 575 tys. w tym : 300 tys. w siłach lądowych, 175 tys. w siłach obrony powietrznej, 60 tys. w siłach morskich i 45 tys. - w wojskach obrony wewnętrznej. W wojskach kosmicznych personel liczy 5 tys. osób wojskowych i cywilnych.

Siły Lądowe tworzą podstawowy komponent sił zbrojnych STEPII. Dzielą się na dwa wyższe dowództwa operacyjne: północne i południowe.
Siły Obrony Powietrznej STEPII są zorganizowane w cztery KOP.
Na ich uzbrojeniu znajduje się 1560 samolotów bojowych różnych typów, w tym strategiczne bombowce dalekiego zasięgu (Tu –160 i Tu –95MS).
Ponadto w STEPII znajduje się :

- 32 strategiczne pociski rakietowe - RS 12 M TOPOLA,
- 36 samolotów rozpoznawczych dalekiego zasięgu Tu –22.

Siły morskie STEPII obejmują Flotę Czarnomorską i Flotę Adriatycką.

Obrona Cywilna STEPII jest silnie powiązana ze sferą wojskową i stanowi w istocie rzeczy jeden z elementów systemu wojskowego. W skład sił OC wchodzą: Wojska OC (zasadniczy komponent OC), formacje specjalistyczne i formacje paramilitarne. Na czele OC STEPII znajduje się Sztab OC, którym kieruje oficer w stopniu generała o randze dowódcy wyższego dowództwa operacyjnego wojsk lądowych.

8. Baza danych o ALPII

8.1. Dane geopolityczne

a) Geografia i historia

ALPIA jest fikcyjną republiką demokratyczną, dobrze rozwiniętym państwem leżącym w Centralnej Europie. Zachowuje ona neutralność polityczno- wojskową i nie należy do struktur integracyjnych.

ALPIA graniczy z RENLANDEM, SEKLANDEM, WISLANDEM, BUTLANDEM, TOKLANDEM i STEPIĄ.

Stolicą państwa jest WIEDEŃ.

b) Klimat ALPII ma cechy klimatu umiarkowanego i charakteryzuje się dużą stabilnością pogody. Zimy są śnieżne i mroźne, lata upalne i dość suche. Na obszarach górskich klimat jest bardzo zmienny.

c) Instytucje i partie

Rządy ALPII są bardzo stabilne. W tegorocznych wyborach parlamentarnych duże poparcie uzyskały partie i ruchy polityczne o zabarwieniu nacjonalistycznym i izolacjonistycznym.

d) Ekonomika

PKB wynosił w 2000 r. – 296,7 mld. $ i był wytworzony: w rolnictwie – 2,8%, przemyśle – 31,1% i usługach - 6,16%. PKB per capita – 19,800 $.

Zatrudnienie (2000 r.): przemysł i budownictwo – 29%, rolnictwo – 4%, handel i usługi - 67%.

Wskaźnik zarejestrowanego bezrobocia (2000 r.) – 3,6%.

Przemysł : chemiczny, maszynowy, metalowy, elektroniczny, papierowy, tekstylny, paliwowy , turystyczny, instrumentów precyzyjnych.

Eksport : maszyny, chemikalia, metale, zegarki, wyroby rolno – spożywcze.

Import : maszyny, chemikalia; maszyny i urządzenia transportowe, artykuły rolno-spożywcze.

System transportowy i telekomunikacyjny jest bardzo dobrze rozwinięty.

Ekonomika ALPII powiązana jest z ekonomiką państw zachodnich (import artykułów rolno – spożywczych , tekstylnych i sprzętu wojskowego).

8.2. Polityka obronna i strategia

ALPIA w ostatnich latach nie dokonała zasadniczych zmian w swej polityce bezpieczeństwa. Nadal uważa, że SOJUSZ jest głównym czynnikiem bezpieczeństwa europejskiego. Zdaniem przywódców ALPII są trzy grupy zagrożeń bezpieczeństwa europejskiego: konflikty lokalne o charakterze etnicznym i narodowym, wojskowe i cywilne; inne zagrożenia o charakterze militarnym, przede wszystkim związane z obszarem między SOJUSZEM i BIELANIĄ oraz zagrożenia o charakterze globalnym, istniejące dotychczas lub mogące się pojawić, jak rozprzestrzenianie broni jądrowej, terroryzm, zorganizowana przestępczość, migracje, zagrożenia dla środowiska naturalnego, naruszenie systemów informacji.

Interesy ALPII nigdy nie wiązały się z aktywną polityką zagraniczną. Akcentują one przywiązanie tego państwa do Zachodu.

Stosunki ALPII z innymi państwami cechują się brakiem elementów spornych bądź konfliktowych.

9. Baza danych o LASLANDZIE

LASLAND jest fikcyjną republiką demokratyczną, dobrze rozwiniętym państwem leżącym w Europie Północnej. LASLAND zachowuje neutralność polityczno-wojskową zarówno w stosunku do państw SOJUSZU NIEBIESKIEGO jak i do KOALICJI POMARAŃCZOWEJ. Jego terytorium nie może być brane po uwagę jako miejsce stacjonowania wojsk jakiegokolwiek państwa.

Załącznik 21

SIŁY ZBROJNE BALTII

Siły zbrojne BALTII posiadają na wyposażeniu kilka rakiet taktycznych średniego zasięgu. Nie dysponują natomiast bronią chemiczną i jądrową.
Terytorium BALTII podzielone jest na trzy rejony wojskowe: pomerański, litwański i estolański.

1.1. Organizacja dowodzenia

Siłami zbrojnymi BALTII dowodzi szef Sztabu Głównego (SSG) nominowany przez Prezydenta.

1.2. Skład sił zbrojnych

Na dzień 1 kwietnia 2001 r. siły zbrojne BALTII liczą:

- w wojskach lądowych 90 tys. żołnierzy (w tym 8 tys. obrona regionalna)
- w siłach powietrznych 30 tys.
- w siłach morskich 20 tys.

Przewiduje się, iż w wyniku mobilizacji siły zbrojne BALTII mogą osiągnąć stan 500 tys. żołnierzy.

1.2.1. Wojska lądowe

Trzon sił lądowych stanowią dywizje pancerne i zmechanizowane, z których dwie wchodzą w skład korpusów koalicyjnych. Pozostałe cztery dywizje zaliczane są do wojsk terytorialnych.
Aktualnie, dwie dywizje z rejonu estolańskiego odbywają wiosenne ćwiczenia na poligonach w rejonie pomerańskim.
Uzbrojenie wojsk lądowych, importowane z BIELANII i STEPII, pochodzi głownie z lat 80-tych i 90-tych.

1.2.2. Siły powietrzne

Dowództwo sił powietrznych i główne stanowisko dowodzenia znajduje się w stolicy BALTII Wilnowas. Siły powietrzne mogą być dowodzone w systemie narodowym oraz koalicyjnym. Siły powietrzne składają się z;

- dwóch regionów obrony: zachodniego (Pomerania i Litwania) oraz wschodniego (Łotwania i Estolania);
- pięciu pułków lotnictwa bojowego (18 eskadr);
- pułku lotnictwa transportowego;
- dwóch eskadr łącznikowych;
- pasywnej i aktywnej obrony powietrznej:
    - naziemnych posterunków wykrywania i naprowadzania;
    - jednostek rakiet przeciwlotniczych
- baz lotniczych.

1.2.3. Siły morskie

Zorganizowane w trzy floty siły morskie BALTII są przygotowane do prowadzenia operacji na Bałtyku. System dowodzenia sił morskich BALTII umożliwia prowadzenie działań w układzie koalicyjnym i narodowym. Wyposażenie marynarki wojennej BALTII pozwala jej na prowadzenie operacji ofensywnych i defensywnych w tym szczególnie: minowania i desantowania.

1.2.4. Obrona regionalna

Jednostki obrony regionalnej przeznaczone są głownie do utrzymywania przodku w regionach oraz obrony terytorium.

W czasie pokoju w skład obrony regionalnej wchodzi dziesięć batalionów (po 800 ludzi). Po mobilizacji (w ciągu tygodnia) stan obrony regionalnej może się zwiększyć do 25 batalionów, wydzielających 80 jednostek osłaniających ważne obiekty.

Jednostki obrony regionalnej, wyposażone w lekkie uzbrojenie i transportery opancerzone, mogą współdziałać z jednostkami wojsk operacyjnych w czasie operacji o niewielkiej intensywności, jednakże ich głównym przeznaczeniem pozostaje utrzymanie porządku w regionie.

1.3. Struktura organizacyjna i skład sił zbrojnych BALTII

1.3.1. Struktura organizacyjna i skład wojsk lądowych

POMERAŃSKI REJON WOJSKOWY			
LITWAŃSKI REJON WOJSKOWY			
ESTOLAŃSKI REJON WOJSKOWY			
RAZEM	4 DZ	2 DPanc	

1.3.2. Struktura organizacyjna i skład sił powietrznych BALTII

1.3.2.1. Znaczenie skrótów i wybrane dane taktyczne

Statki powietrzne

M - samolot myśliwski
MB- samolot myśliwsko-bombowy
R - samolot rozpoznawczy
T - samolot (śmigłowiec) transportowy

Systemy rakietowe ziemia-powietrze

Strefa rażenia	SR2	SR3	SR5	SR6
Zasięg max.	55 km	22 km	250 km	20 km
Wysokość max.	20 000 m	18 000 m	30 000 m	12 000 m

Koordynaty

P - szerokość geograficzna północna
W - długość geograficzna wschodnia

1.3.2.2. Stanowiska dowodzenia (SD)

NAZWA	KOORDYNATY	ZNACZENIE	TYP*
WILNOWAS	54^0 38'P 25^0 18'W	SD narodowe	I
KALININGRADUS	54^0 43'P 20^0 32'W	SD regionu	II
SIAULIAI	55^0 55'P 23^0 11'W	SD regionu	II

*Typ I - SD umocnione, bronione przez SR2

Typ II - SD umocnione, bronione przez SR6

1.3.2.3. Lotniska

LOKALIZACJA	**KOORDYNATY**	**LICZBA I TYP STATKU POWIETRZNEGO**	**PRZEZNA-CZENIE**
PJAWINAS	56^0 37'P 25^0 44'W	24 Su-22	MB
WILNOWAS	54^0 38'P 25^0 18'W	12 MiG-29 24 Su-22	M MB
KALININGRADUS	54^0 43'P 20^0 32'W	24 Su-22 12 MiG-21	MB M
TARTU	58^0 24'P 26^0 42'W	36 MiG-29	M
SIAULIAI	55^0 55'P 23^0 11'W	12 Su-22R 24 Su-22	R,MB MB
GUSIEW	54^0 37'P 22^0 11'W	12 Su-20	MB
DAUGVPILS	55^0 56'P 26^0 29'W	12 MiG 23	M
LIEPAJA	56^0 32'P 21^0 09'W	12 MiG-21	M
RAPLA	59^0 00'P 24^0 47'W	20 An-26	T

1.3.2.4. Posterunki radiolokacyjne

LOKALIZACJA	**KOORDYNATY**
OLSZTYN	53^0 47'P 20^0 29'W
RACZKI	54^0 00'P 22^0 46'W
BARTOSZYCE	54^0 14'P 20^0 49'W
KALININGRADUS	54^0 41'P 20^0 32'W
KAUNAS	54^0 53'P 23^0 54'W
LIEPAJA	56^0 29'P 21^0 08'W
RYGA	56^0 57'P 24^0 09'W
DAUGAUPILS	55^0 51'P 26^0 32'W
TARTU	58^0 18'P 26^0 42'W

1.3.2.5.Stanowiska rakiet przeciwlotniczych

LOKALIZACJA	KOORDYNATY	DANE
BRANIEWO	54^0 24'P 19^0 40'W	SR2
PRIMORSK	54^0 44'P 20^0 02'W	SR2
ORNETA	54^0 07'P 20^0 09'W	SR2
SZCZYTNO	53^0 33'P 21^0 00'W	SR6
SUWAŁKI	54^0 06'P 22^0 56'W	SR2
KALININGRADUS	54^0 41'P 20^0 32'W	SR5
KAUNAS	54^0 53'P 23^0 54'W	SR2
WILNOWAS	54^0 38'P 25^0 18'W	SR6
KŁAJPEDA	55^0 42'P 21^0 07'W	SR5
SIAULIAI	55^0 55'P 23^0 11'W	SR2
TALIN	59^0 25'P 24^0 46'W	SR2
TARTU	58^0 21'P 26^0 38'W	SR6
RYGA	56^0 57'P 24^0 07'W	SR2

1.3.3. Struktura organizacyjna i skład sił morskich

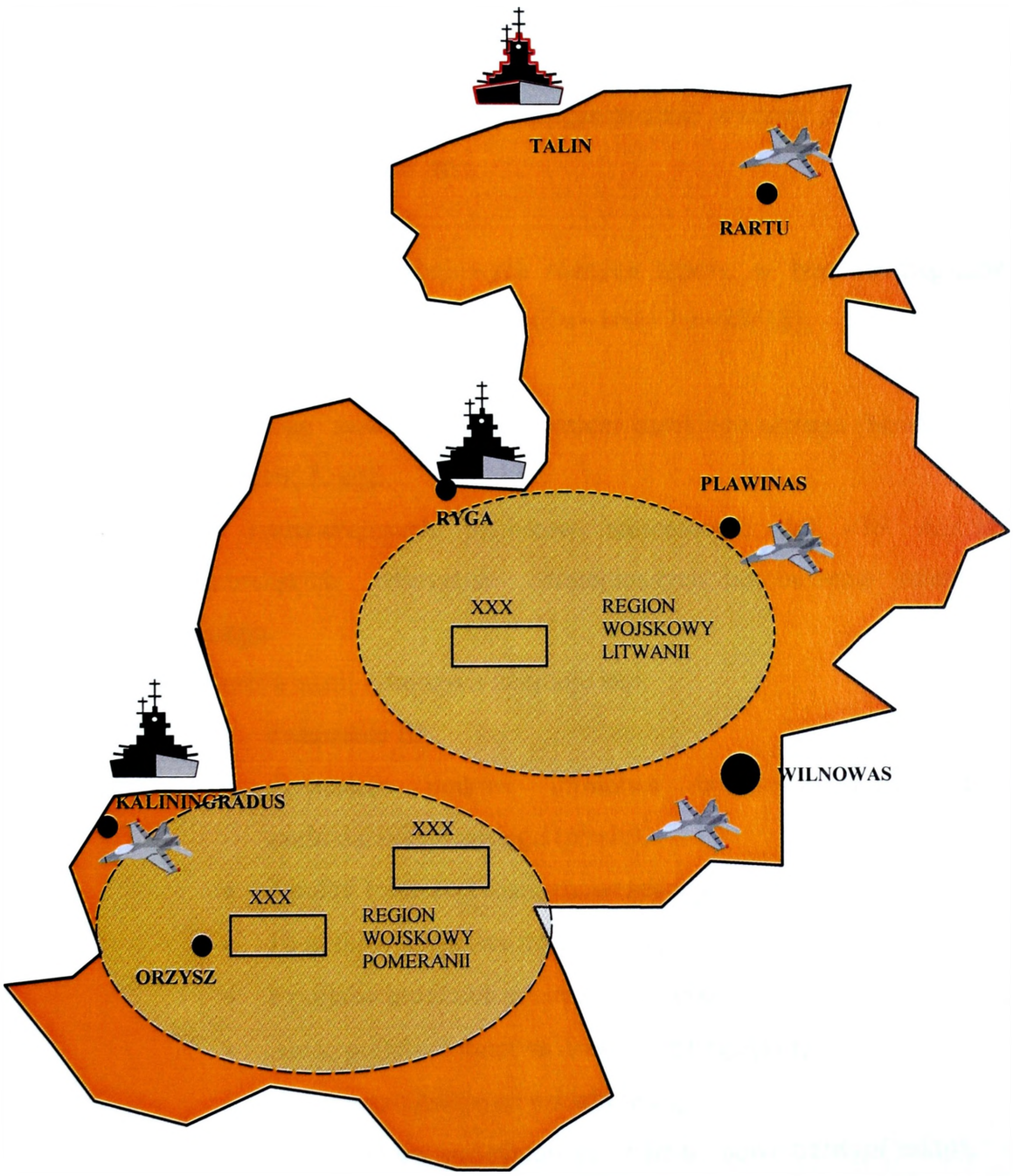
Dowództwo sił morskich – Ryga

Zasadnicze uzbrojenie:

TYP OKRĘTU	LICZBA I BAZOWANIE
I Flota	
Fregaty rakietowe	2 Bałtijsk (Kaliningradus)
Fregaty lekkie	1 Bałtijsk (Kaliningradus)
Trałowce	12 Bałtijsk (Kaliningradus)
II Flota	
Korwety	14 Ryga
Okręty desantowe	12 Ryga
Trałowce	12 Bałtijsk (Kaliningradus)
III Flota	
Okręty podwodne	6 Talin
Trałowce	12 Talin
Korwety rakietowe	6 Talin

Załącznik 22

ROZMIESZCZENIE SIŁ ZBROJNYCH BALTII

Załącznik 23

SIŁY POWIETRZNE KOALICJI POMARAŃCZOWEJ – REGION WSCHÓD

Siły powietrzne BIELANII

Siły Obrony Powietrznej BIELANII są zorganizowane w cztery armie.

Ich dowództwa znajdują się w m.:.

Na ich uzbrojeniu znajduje się:

- 2120 samolotów bojowych różnych typów, w tym strategiczne bombowce dalekiego zasięgu (Tu –160 i Tu –95MS),
- 144 śmigłowców,
- różnorodne systemy przeciwlotnicze dalekiego zasięgu (Newa, Buk, Wołchow, Krug),
- 300 manewrujących pocisków rakietowych AS –15 ALCM, stanowiących uzbrojenie strategicznych bombowców dalekiego zasięgu.

W składzie czterech armii lotniczych znajduje się:

- dwanaście BL,
- dwanaście pułków lotnictwa bombowego(plb), w tym sześć dalekiego zasięgu (plbdz),
- 4 pułki lotnictwa rozpoznawczego (plr),
- 16 pułków lotnictwa myśliwskiego(plm),
- 8 pułków lotnictwa szturmowego(plsz),
- sześć pułków lotnictwa transportowego(pltr)
- osiem samodzielnych eskadr(sesk),
- osiem eskadr samolotów tankowania powietrznego(esktp),
- Ośrodek Szkolenia Bojowego SP(OSB SP),

Jednostki sił powietrznych BIELANII mają od 90 do 60% ukompletowania w czasie „P".

Nazwa jednostki	Miejsce dyslokacji	Ważniejsze uzbrojenie i wyposażenie	KOORDYNATY
1 BL		MiG – 27 M – 24 szt. Ił – 20 – 3 szt. Su – 17 – 12 szt. Jak 28 – 3 szt.	
2 BL		MiG – 27 M – 24 szt. Ił – 20 – 3 szt. Su – 17 – 12 szt. Jak – 28 –3 szt.	
3 BL		MiG – 27 M – 24 szt. Ił – 20 – 3 szt. Su – 17 – 12 szt. Jak – 28 – 3 szt.	
4 BL		MiG – 27 M – 24 szt. Ił – 20 – 3 szt. Su – 17 – 12 szt. Jak – 28 – 3 szt.	
5 BL		MiG – 27 M – 24 szt. Ił – 20 – 3 szt. Su – 17 – 12 szt. Jak – 28 – 3 szt.	
6 BL		MiG – 27 M – 24 szt. Ił – 20 – 3 szt. Su – 17 – 12 szt Jak – 28 – 3 szt.	
7BL		MiG – 27 M – 24 szt. Ił – 20 – 3 szt. Su – 17 – 12 szt Jak – 28 – 3 szt.	
8 BL		MiG – 27 M – 24 szt. Ił – 20 – 3 szt. Su – 17 – 16 szt. Jak – 28 – 3 szt.	
9 BL		MiG – 27 M – 24 szt. Ił – 20 – 3 szt. Su – 17 – 12 szt. Jak – 28 – 3 szt.	
10 BL		MiG – 27 M – 24 szt. Ił – 20 – 3 szt. Su – 17 – 12 szt Jak – 28 – 3 szt.	

Nazwa jednostki	Miejsce dyslokacji	Ważniejsze uzbrojenie i wyposażenie	KOORDYNATY
11BL		MiG – 27 M – 24 szt. Ił – 20 – 3 szt. Su – 17 – 12 szt Jak – 28 – 3 szt.	
12 BL		MiG – 27 M – 24 szt. Ił – 20 – 3 szt. Su – 17 – 16 szt. Jak – 28 – 3 szt.	
1 plb		MiG –21 A- 24 szt.	
2 plb		MiG –21 N- 18 szt	
3 plb		MiG –21 A- 24 szt.	
4 plb		MiG –21 N- 18 szt	
5 plb		MiG –21 A- 24 szt	
6 plb		MiG –21 N- 18 szt	
7 plbdz		Tu – 95 – 24 szt	
8 plbdz		Tu – 142 – 18 szt	
9 plbdz		Tu – 95 – 24 szt	
10 plbdz		Tu – 142 – 18 szt	
11 plbdz		Tu – 95 – 24 szt	
12 plbdz		Tu – 142 – 18 szt	
13 plr		MiG –21R – 18 szt.	
14 plr		MiG –21R – 18 szt.	
15 plr		MiG –21R – 18 szt.	
16 plr		MiG –21R – 18 szt.	
17 plm		MiG –31 – 12 szt. Su- 27 – 24 szt.	
18 plm		MiG – 29 – 12 szt. MiG – 25 - 12 szt.	
19 plm		MiG –31 – 12 szt. Su- 27 – 24 szt.	
20 plm		MiG – 29 – 12 szt. MiG – 25 - 12 szt.	
21 plm		MiG –31 – 12 szt. Su- 27 – 24 szt.	
22 plm		MiG – 29 – 12 szt. MiG – 25 - 12 szt.	
23 plm		MiG –31 – 12 szt. Su- 27 – 24 szt.	
24 plm		MiG – 29 – 12 szt. MiG – 25 - 12 szt.	
25 plm		MiG –31 – 12 szt. Su- 27 – 24 szt.	
26 plm		MiG – 29 – 12 szt. MiG – 25 - 12 szt.	
		MiG – 29 – 12 szt.	

Nazwa jednostki	**Miejsce dyslokacji**	**Ważniejsze uzbrojenie i wyposażenie**	**KOORDYNATY**
27 plm		MiG – 25 - 12 szt.	
28 plm		MiG –31 – 12 szt. Su- 27 – 24 szt.	
29 plsz		Ił – 102 – 24 szt.	
30 plsz		Alfa Jet – 12 szt. Su –25 – 12 szt.	
31 plsz		Alfa Jet – 12 szt. Su –25 – 12 szt.	
32 plsz		Ił – 102 – 24 szt.	
33 pltr		MiG –21R – 18 szt.	
34 pltr		MiG –21R – 18 szt.	
35 pltr		MiG –21R – 18 szt.	
36 pltr		MiG –21R – 18 szt.	
OSzB SP			
Bazy Logistyczne SP		Środki materiałowo – techniczne SP	

Ponadto w BIELANII znajduje się :

- 46 strategicznych pocisków rakietowych *RS 12 M TOPOLA,*
- 36 samolotów rozpoznawczych dalekiego zasięgu *Tu –22.*

Siły powietrzne BABELONII

Siły Powietrzne BABELONII tworzą:

- Baza Lotnictwa Bombowego(BLB),
- dwie Bazy Lotnictwa Myśliwskiego(BLM),
- dwie Bazy Lotnictwa Myśliwsko – Bombowego(BLMB),
- dwie Bazy Lotnictwa Szturmowego(BLSz),
- jednostki wsparcia i zabezpieczenia.

Nazwa jednostki	Miejsce dyslokacji	Ważniejsze uzbrojenie i wyposażenie	Koordynaty
BLB		F- 4 E Phantom – 36szt. Tu –26 –12szt. Ił –20 – 10szt.	
1 BLM		MiG – 29 –36 szt. Mig – 25 – 36 szt. Ił –20 – 10szt.	
2 BLM		MiG – 25 – 36 szt. Mig – 23 – 36 szt. Ił –20 – 10szt.	
1 BLSz		Su – 25 – 36 szt. Su – 24 – 36 szt. Ił –20 – 8 szt.	
2 BLSz		Su – 25 – 36 szt. Su – 24 – 36 szt. Ił –20 – 8 szt.	

W uzbrojeniu i wyposażeniu Sił Powietrznych BELANDII znajduje się:

- 240 samolotów bojowych (MiG –29 i MiG –23,Su – 27,Su – 25,Su – 24 ,MiG - 27),
- 34 śmigłowce uderzeniowe Mi –24,
- 12 samolotów rozpoznawczych,
- 12 samolotów transportowych, w tym 32 Ił –76,
- 40 śmigłowców(Mi –2, Mi – 6 i Mi –8).

Siły powietrzne LAKII

W Siłach Obrony Powietrznej nie występują jednostki lotnicze.

Siły Powietrzne LAKII tworzą:

- Baza Lotnictwa Bombowego(BLB),
- dwie Bazy Lotnictwa Myśliwskiego(BLM),
- dwie Bazy Lotnictwa Myśliwsko – Bombowego(BLMB),
- jednostki wsparcia i zabezpieczenia.

Nazwa jednostki	Miejsce dyslokacji	Ważniejsze uzbrojenie i wyposażenie	Koordynaty
BLB		F- 4 E Phantom – 36szt. Tu –26 –12szt. Ił –20 – 10szt.	
1 BLM		MiG – 29 –36 szt. Mig – 25 – 36 szt. Ił –20 – 10szt.	
2 BLM		MiG – 25 – 36 szt. Mig – 23 – 36 szt. Ił –20 – 10szt.	

W uzbrojeniu i wyposażeniu Sił Powietrznych LAKII znajduje się:

- 150 samolotów bojowych (MiG –29 i MiG –23, Su – 27, Su – 24, MiG - 27),
- 24 śmigłowce uderzeniowe Mi –24,
- 16 samolotów rozpoznawczych,
- 16 samolotów transportowych,
- 40 śmigłowców(Mi –2,Mi – 6 i Mi –8).

Siły powietrzne STEPII

Siły Obrony Powietrznej STEPII są zorganizowane w trzy KOP.

Na ich uzbrojeniu znajduje się:

- 940 samolotów bojowych różnych typów, w tym strategiczne bombowce dalekiego zasięgu (Tu –160 i Tu –95MS),
- 90 śmigłowców ,
- różnorodne systemy przeciwlotnicze dalekiego zasięgu (Newa, Buk, Wołchow, Krug),
- 92 manewrujące pociski rakietowe AS–15 ALCM, stanowiących uzbrojenie strategicznych bombowców dalekiego zasięgu.

W składzie trzech KOP znajduje się:

- sześć BL,
- cztery pułki lotnictwa bombowego (plb), w tym dwa dalekiego zasięgu (plbdz),

- 2 pułki lotnictwa rozpoznawczego (plr),
- 8 pułków lotnictwa myśliwskiego(plm),
- 2 pułki lotnictwa szturmowego(plsz),
- dwa pułki lotnictwa transportowego(pltr)
- sześć samodzielnych eskadr (sesk),
- trzy eskadry samolotów tankowania powietrznego (esktp).

Nazwa jednostki	**Miejsce dyslokacji**	**Ważniejsze uzbrojenie i wyposażenie**	**Koordynaty**
1 BL		MiG – 27 M – 24 szt. Ił – 20 – 3 szt. Su – 17 – 12 szt. Jak 28 – 3 szt.	
2 BL		MiG – 27 M – 24 szt. Ił – 20 – 3 szt. Su – 17 – 12 szt. Jak – 28 –3 szt.	
3 BL		MiG – 27 M – 24 szt. Ił – 20 – 3 szt. Su – 17 – 12 szt. Jak – 28 – 3 szt.	
4 BL		MiG – 27 M – 24 szt. Ił – 20 – 3 szt. Su – 17 – 12 szt. Jak – 28 – 3 szt.	
5 BL		MiG – 27 M – 24 szt. Ił – 20 – 3 szt. Su – 17 – 12 szt. Jak – 28 – 3 szt.	
6 BL		MiG – 27 M – 24 szt. Ił – 20 – 3 szt. Su – 17 – 12 szt Jak – 28 – 3 szt.	
1 plb		MiG –21 A- 24 szt.	
2 plb		MiG –21 N- 18 szt	
5 plbdz		Tu – 95 – 24 szt	
6 plbdz		Tu – 142 – 18 szt	
1 plr		MiG –21R – 18 szt.	
2 plr		MiG –21R – 18 szt.	
1 plm		MiG –31 – 12 szt. Su- 27 – 24 szt.	
2 plm		MiG – 29 – 12 szt. MiG – 25 - 12 szt.	
3 plm		MiG –31 – 12 szt. Su- 27 – 24 szt.	

Nazwa jednostki	Miejsce dyslokacji	Ważniejsze uzbrojenie i wyposażenie	Koordynaty
4 plm		MiG – 29 – 12 szt. MiG – 25 - 12 szt.	
5 plm		MiG –31 – 12 szt. Su- 27 – 24 szt.	
6 plm		MiG – 29 – 12 szt. MiG – 25 - 12 szt.	
7 plm		MiG –31 – 12 szt. Su- 27 – 24 szt.	
8 plm		MiG – 29 – 12 szt. MiG – 25 - 12 szt.	
1 plsz		Ił – 102 – 24 szt.	
2 plsz		Alfa Jet – 12 szt. Su –25 – 12 szt.	
1 pltr		MiG –21R – 18 szt.	
2 pltr		MiG –21R – 18 szt.	
OSzB SP			
Bazy Logistyczne SP		Środki materiałowo – techniczne SP	

Ponadto w STEPII znajduje się :

- 18 strategiczne pociski rakietowe RS 12 M TOPOLA,
- 24 samoloty rozpoznawcze dalekiego zasięgu Tu –22.

Siły morskie KOALICJI POMARAŃCZOWEJ na Bałtyku (BIELANIA)

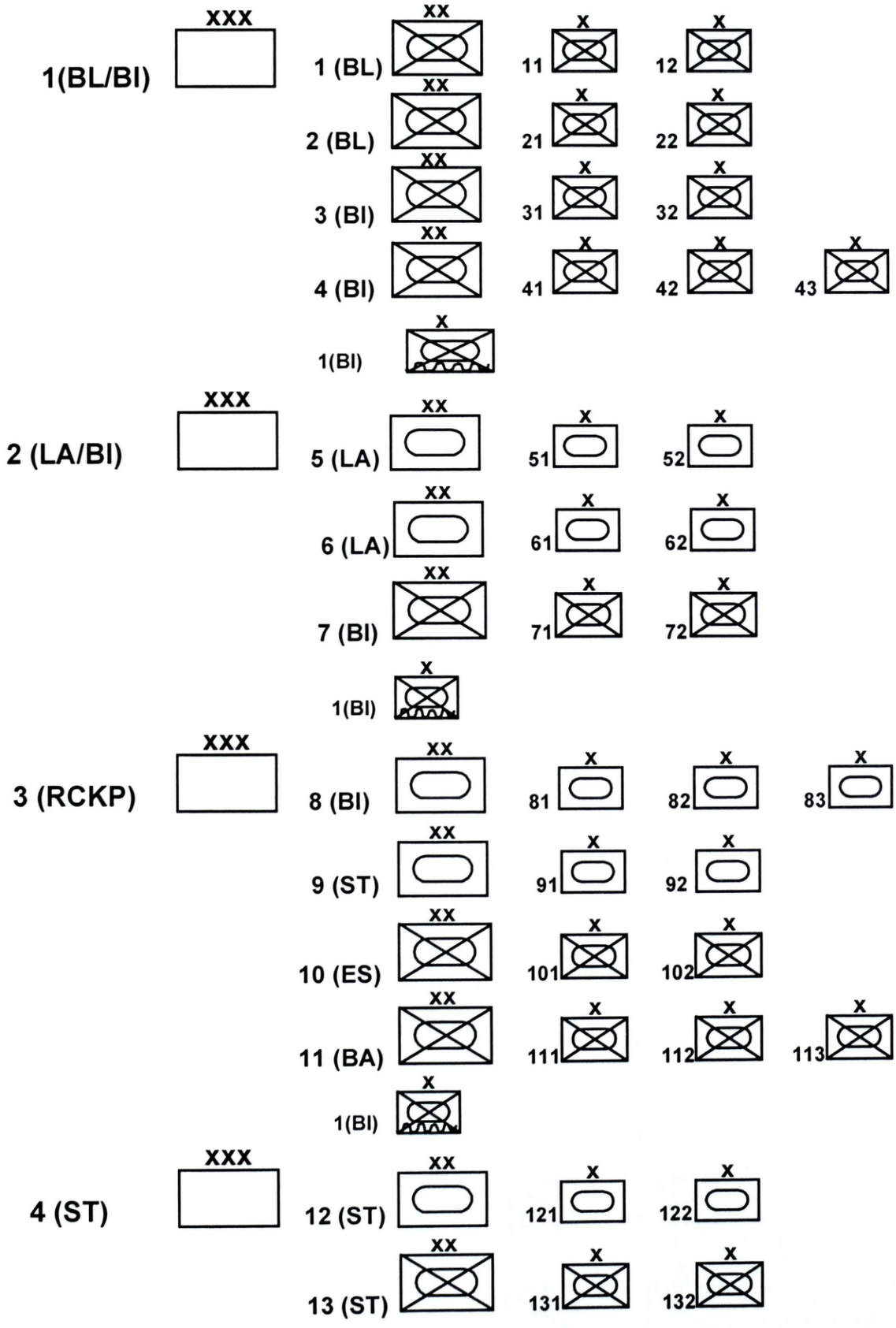
W składzie Floty Bałtyckiej w bazie lotniczej St. Petersburg znajdują się:

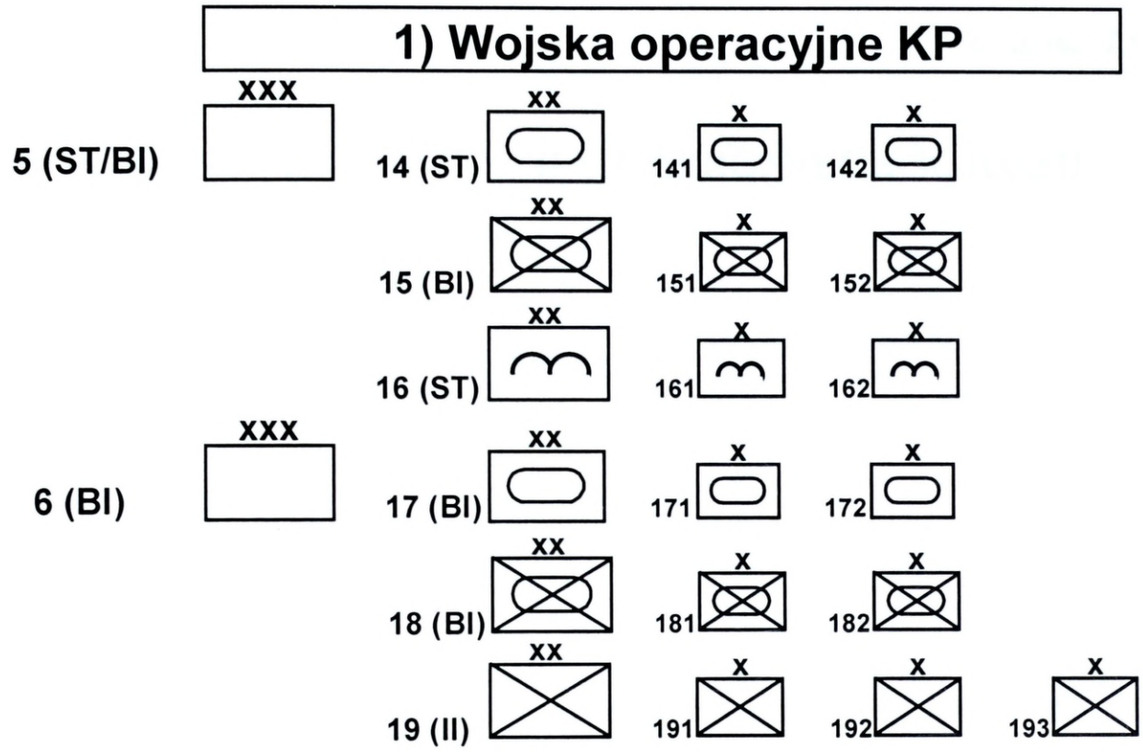
- okręty uderzeniowe: 6 niszczycieli rakietowych, 16 fregat, 8 kutrów torpedowych, 6 ścigaczy, 4 torpedowe okręty podwodne o napędzie jądrowym, 10 torpedowych okrętów podwodnych o napędzie klasycznym,
- okręty trałowo – minowe: 15 trałowców średnich, 24 trałowce małe,
- okręty transportowo – desantowe: 12 dużych okrętów desantowych,
- 12 małych poduszkowców, 6 okrętów transportowych,
- siły lotnictwa morskiego: plm, plsz pśm ZOP, BLT, elr, elt, elZOP.
- jednostki brzegowe i zabezpieczenia baz morskich.

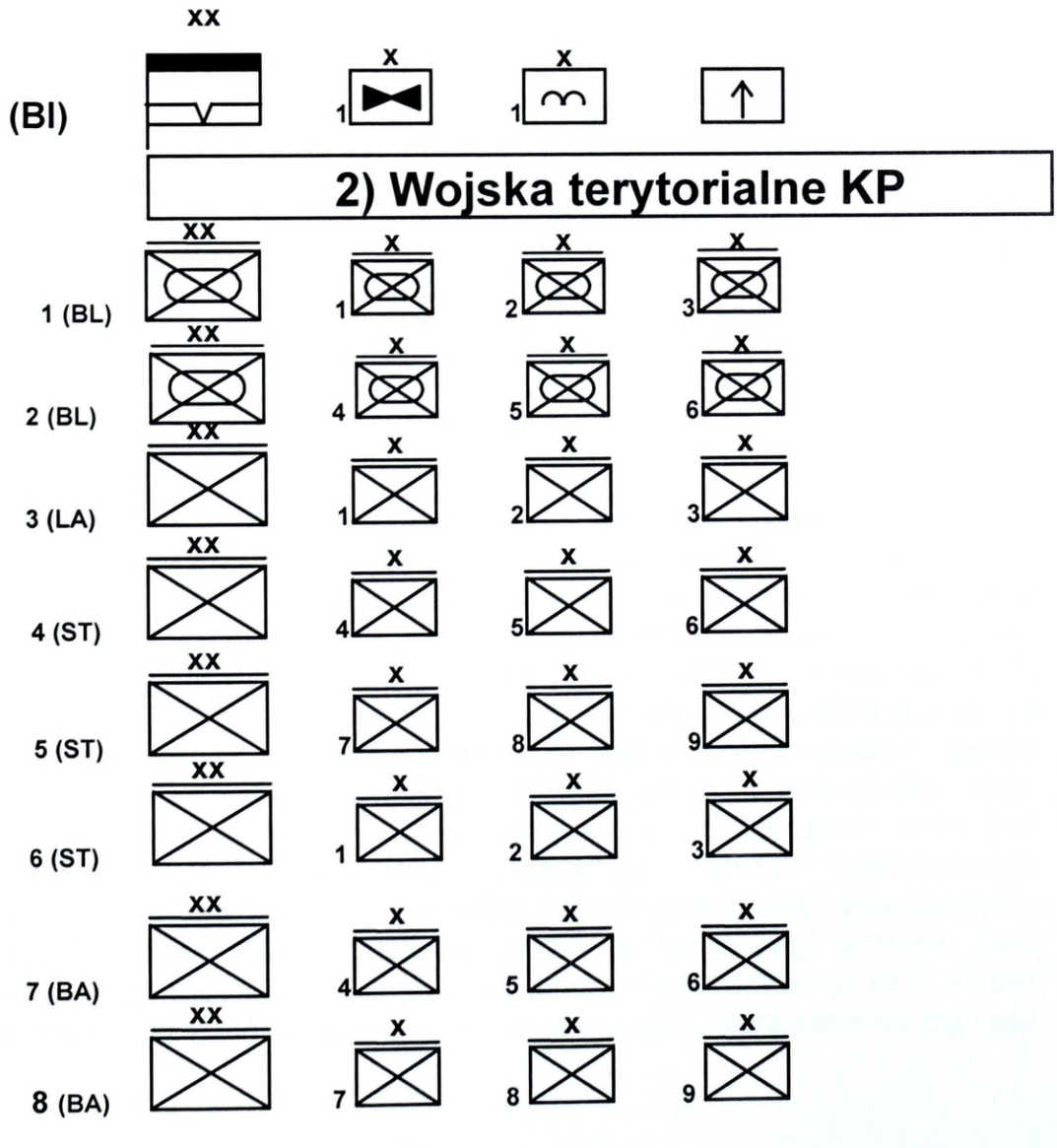
W siłach lotnictwa morskiego Floty bałtyckiej znajduje się:

- 18 samolotów Su – 27,
- 30 samolotów Su – 24,
- 50 śmigłowców różnego typu,
- 30 samolotów transportowych.

1) Wojska operacyjne KP

1) Wojska operacyjne KP
XXX
5 (ST/Bl)
XX
14 (ST)
X
141
X
142
XX
15 (Bl)
X
151
X
152
XX
16 (ST)
X
161
X
162
XXX
6 (Bl)
XX
17 (Bl)
X
171
X
172
XX
18 (Bl)
X
181
X
182
XX
19 (II)
X
191
X
192
X
193

XX
(Bl)
X
1
X
1
2) Wojska terytorialne KP
XX
1 (BL)
X
1
X
2
X
3
XX
2 (BL)
X
4
X
5
X
6
XX
3 (LA)
X
1
X
2
X
3
XX
4 (ST)
X
4
X
5
X
6
XX
5 (ST)
X
7
X
8
X
9
XX
6 (ST)
X
1
X
2
X
3
XX
7 (BA)
X
4
X
5
X
6
XX
8 (BA)
X
7
X
8
X
9

Załącznik 25

DOKTRYNA POŁĄCZONYCH SIŁ ZBROJNYCH SOJUSZU

/ WYCIĄG /

PROCES OCENY

Wprowadzenie

3A1. Dokument ten poszerza metodologię planowania kampanii typu podstawowego, poprzez opisanie przebiegu procesu oceny oraz czynników, które należy uwzględnić w tym procesie.

3A2. Proces oceny leży w centrum formowania planu kampanii COMAJF, a w dalszej kolejności jest narzędziem aktualizacji planów w operacjach wielonarodowych sił połączonych Sojuszu. Jednakże, proces ten znajduje zastosowanie na wszystkich szczeblach dowodzenia. Ramami tej oceny są standardy obejmujące: analizę misji, stanowisko COMAJF ws. misji, analizę sytuacji, analizę sytuacji przeciwnika oraz związanych z nią **wariantów działania** (**CoA**) (T: *courses of action*), analiza sytuacji wojsk własnych oraz związanego z nimi pomyślnego (CoA), porównanie niepomyślnego oraz pomyślnego CoA, wybór najlepszego wariantu CoA. Przedsięwzięcia procesu oceny zilustrowane są na Rysunku 3A-1.

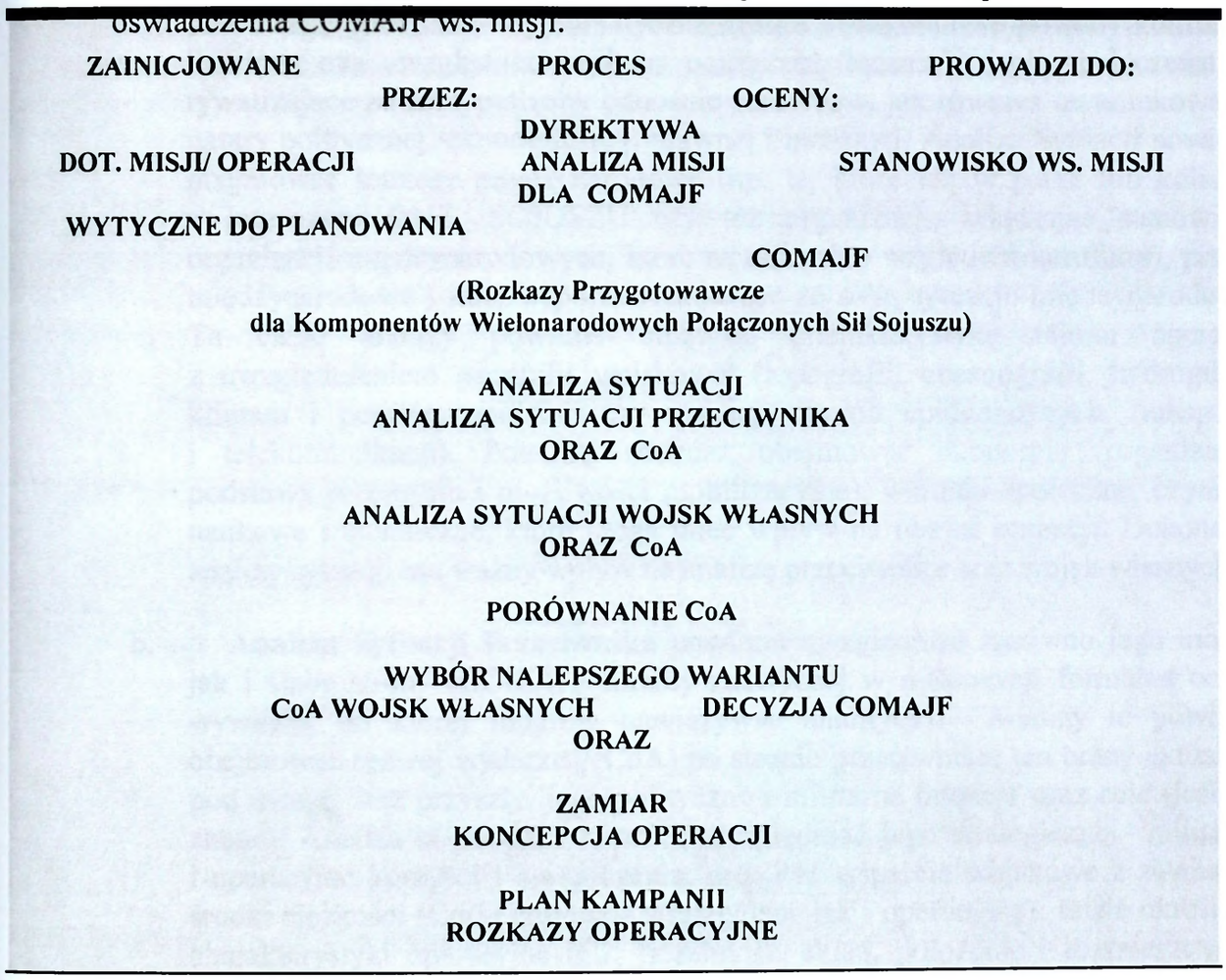
3A3. Ocena musi prowadzić do CoA, który jest odpowiedni, dający się przewidzieć i zaakceptować a w konsekwencji prowadzi do decyzji COMAJF i powstania koncepcji operacji. Waga przypisana każdemu z ww. aspektów procesu, zależała będzie od całokształtu misji, ocen wywiadu oraz panujących okoliczności.

Analiza Misji

3A4. Analiza misji jest procesem logicznym mającym na celu wybór i przemyślenie zadań, z rozkazu zwierzchnich przełożonych, niezbędnych do wypełnienia danej misji. Ujmuje ona w swoim kontekście odpowiedź na pytanie jaki efekt należy osiągnąć w wyniku całokształtu planu operacji. COMAJF ustanawia wchodzące w grę ograniczenia oraz określa, wraz z rozwojem kampanii, czy potrzebne będą dalsze decyzje. W tym przypadku, jest to dynamiczny proces, który pociąga za sobą, a następnie porządkuje pozostałe oceny. Jest on kontynuowany w sposób ciągły i wraca się ponownie do niego podczas przeglądu sytuacji oraz misji. Analiza misji jest pierwszym krokiem tego procesu; jest ona zależna od celów zwierzchnich władz wojskowych, i obejmuje analizę bezpieczeństwa narodowego i sojuszniczego, jak również kierunków militarno -strategicznych, wraz z ich celami krótko i długofalowymi - do końca misji włącznie. Cele związane z zakończeniem misji powinny ujmować cele militarne, które z kolei stanowią podstawę do osiągania celów strategicznych, niezależnie od tego czy

dąży się do zakończenia narzuconego czy też wynegocjowanego. Z tego też względu analiza misji powinna również zawierać ściśle określone i zamierzone zadania, oraz tam gdzie stosowne, nadawać im priorytety. Przeprowadzenie analizy misji umożliwia COMAJF ustanowienie kryteriów usprawniających możliwe CoA.

3A5. Zakładając, że zrozumiałe są wszystkie dyrektywy operacji / misji wydane przez władze zwierzchnie, analiza misji prowadzi do powtórzenia krok po kroku oświadczenia COMAJF ws. misji.

Rysunek 1 - Podstawowe Przedsięwzięcia Planowania Kampanii i Procesu Oceny

Stanowisko COMAJF ws. Misji

3A6. Stanowisko ws. misji powinno wyrażone w kategoriach: **kto**, **co**, **kiedy** i **gdzie** (parametry zadań), i **dlaczego** (cel). Powinno być wyrażone w jasnej, czytelnej i zwięzłej formie ujmując zasadnicze zadania do wykonania dla osiągnięcia celu.

Analiza Sytuacji, Przeciwnika i Wojsk Własnych

3A7. W następnej kolejności rozpatrywane są czynniki, które mają wpływ na misję AJF, rozpoczynając od analizy sytuacji ogólnej, i czynników mających wpływ na siły przeciwnika oraz własne i polega on na:

a. W kontekście geostrategicznym SOJUSZU, **analiza sytuacji** powinna brać pod uwagę polityczno- dyplomatyczne krótko i długofalowe powody konfliktu. Powinna ona uwzględniać wpływy polityczne, łącznie z wolą społeczeństwa, rywalizujące ze sobą potrzeby odnośnie surowców, jak również uwarunkowania natury politycznej, ekonomicznej, prawnej i moralnej. Analiza Sytuacji powinna obejmować interesy międzynarodowe (np. te, które idą w parze lub kolidują z interesami ONZ, SOJUSZU czy też organizacji, włączając stanowiska organizacji międzynarodowych, które są neutralne względem konfliktu), prawo międzynarodowe i inne współzawodniczące ze sobą sytuacje międzynarodowe. Ta część analizy powinna omawiać charakterystykę rejonu operacji, z uwzględnieniem geografii wojskowej (topografii, oceanografii, hydrografii, klimatu i pogody, epidemii czy sytuacji chorób epidemicznych, transportu i telekomunikacji). Powinna również obejmować ekonomię (organizację, podstawy przemysłu i możliwości mobilizacyjne), warunki społeczne, czynniki naukowe i techniczne, które mogą mieć wpływ na obszar operacji. Dokonanie analizy sytuacji ma ważny wpływ na analizę przeciwnika oraz wojsk własnych.

b. **Analiza Sytuacji Przeciwnika** powinna uwzględniać zarówno jego mocne jak i słabe strony (COMAJF miałby zazwyczaj w dyspozycji formalną ocenę wywiadu, do której mogliby nawiązywać analitycy). Analizy te powinny obejmować rozwój wydarzeń (CoA) po stronie przeciwnika, ten brany aktualnie pod uwagę oraz przyszły, jego polityczne i militarne intencje oraz cele (jeśli są znane). Analiza ta powinna również uwzględniać jego strategiczno - militarne i operacyjne korzyści i ograniczenia; możliwe wsparcie wojskowe z zewnątrz; środki ciężkości (CoG) (zarówno strategiczne jak i operacyjne); ściśle określone charakterystyki operacyjne (C2, liczebność, skład, położenie i rozmieszczenie wojsk, siły wsparcia, logistyka) czynniki czasu i przestrzeni (włączając jego bazy, wykorzystywane aktualnie oraz te możliwe do użycia), efektywność bojową przeciwnika (z uwzględnieniem sprawności działania w wielonarodowych operacjach sił połączonych).

c. **Analiza Sytuacji Wojsk Własnych** powinna przebiegać wg tego samego wzoru, który zastosowano w przypadku przeciwnika. COMAJF będzie zazwyczaj posiadał ściśle określone oceny wspierające, włączając te dotyczące personelu, wywiadu, logistyki, służb zabezpieczenia opieki medycznej / zdrowotnej, C2 i łączności plus oceny ze strony mediów. Rozwój możliwych CoA wojsk własnych opiera się na poprzednich analizach, i decyduje o tym jak misja zostanie ukończona. Każdy CoA musi być oceniony z punktu widzenia trafności, możliwości realizacji i akceptacji. Analiza musi rozpatrzyć wszystkie CoA przedłożone COMAJF, które pozwoliłyby mu, w sytuacji pomyślnej, na zakończenie misji. Zazwyczaj, każdy CoA nakreślałby koncepcje operacji, czy

misji do wykonania (w celu wykonania); wymagane w tym celu siły, koncepcje logistyki / podtrzymywania; koncepcje użycia sił; ocenę czasu niezbędnego do osiągnięcia zamierzonych celów, i koncepcję użycia sił rezerwowych.

d. Analiza **ograniczeń** powinna uwzględniać te ograniczenia, odnośnie użyci sił, które są nałożone pod wpływem prawa międzynarodowego (np. zasady dyskryminacji i proporcjonalności mające wpływ na ROE). Analiza ta powinna również obejmować te aspekty, które dotyczą wymagań natury strategicznej (np. dostęp do danego terytorium, wód terytorialnych i przestrzeni powietrznej) i związanych z nimi czynników dyplomatycznych, ekonomicznych i informacyjnych.

Porównanie Wariantów Działania

3A8. Ta część oceny determinuje oddziaływanie możliwego CoA przeciwnika na pomyślny rozwój każdego z CoA wojsk własnych. Analiza ta prowadzona jest w odniesieniu do faz czasowych, położenia geograficznego oraz funkcji / wydarzenia. Rozpatruje również punkty decyzyjne przeciwnika i linie operacji.

3A9. A zatem, porównanie to uwzględnia zagadnienia końca konfliktu, łącznie z działaniami wojsk własnych, reakcje przeciwnika i kont reakcje. Zmierza on ku zakończeniu poprzez ponowną ocenę stosowności, trafności i możliwości wykonania; determinuje ona czy istnieją dodatkowe wymagania, dokonuje niezbędnych modyfikacji, i wykazuje zalety oraz wady każdego z CoA.

Wybór Najlepszego Wariantu CoA Wojsk Własnych

3A10. Mając ukończone ww. analizy oraz ocenę zalet i wad każdego z wariantów CoA wojsk własnych - ulepszonych w miarę potrzeby w celu zwiększenia prawdopodobieństwa sukcesu przy osiąganiu zamiarów operacyjnych COMAJF - mogą zostać przedłożone COMAJF. Będzie on mógł podjąć decyzję i wybrać ten z CoA, który najlepiej spełnia jego cel operacyjny.

Decyzja i Koncepcja Operacji

3A11. Decyzja COMAJF odnośnie CoA byłaby logicznym rezultatem procesu oceny. Decyzja ta stanowi podstawową dyrektywę do zakończenia wstępnego etapu planowania i do dalszego działania. Jako taka, reprezentuje ona zarys koncepcji operacji i musi zawierać zamiar COMAJF.

3A12. Dlatego też, wybrany wariant CoA powinien być przełożony na zwięzłe stanowisko odnośnie decyzji COMAJF - **co** AJF jako całość zamierzają zrobić, wyjaśnienie w razie potrzeby elementów **kiedy**, **gdzie**, **jak** i **dlaczego**. Ta decyzja jest odzwierciedlona i ogłoszona w koncepcji operacji COMAJF. Formułuje on również główny przedmiot planu kampanii i powinna być uwzględniona w następujących po niej dyrektywach i rozkazach misji.

Załącznik 26

KLAUZULA TAJNOŚCI SOJUSZU

NR DOKUMENTU .....
OZNACZENIE DATY

NACZELNE DOWÓDZTWO SIŁ SOJUSZNICZYCH W EUROPIE
TULAND

DO: PATRZ ROZDZIELNIK (Strona 3)

DYREKTYWA WSTĘPNA SCSN DO PRZYGOTOWANIA OPERACJI „RUBIEŻ"

(NPf) DOKUMENTY
ODNIESIENIA: A. Dyrektywa wstępna KWS dotycząca opracowania COP SUNLAND
B. Koncepcja Sił Reagowania ACE

1. Przegląd sytuacji

   a. BALTIA bazując na własnych zdolnościach wojskowych oraz gwarancjach wsparcia ze strony państw KOALICJI POMARAŃCZOWEJ stwarza zagrożenie dla terytorium WISLANDU. Stan dyspozycyjny sił wskazuje na to, że KP może rozpocząć operację zaczepną począwszy od połowy czerwca. Występują symptomy świadczące o możliwości przeprowadzenia lądowo-morskiej operacji w celu aneksji części terytorium WISLANDU.
   b. Przyszłe inicjatywy dyplomatyczne SOJUSZU NIEBIESKIEGO mogą odnieść zamierzony efekt jedynie wtedy, gdy KOALICJA POMARAŃCZOWA będzie przekonana, że SOJUSZ ma wolę polityczną oraz dysponuje wojskowymi możliwościami obrony WISLANDU.

2. Środki ciężkości
   a. SOJUSZ NIEBIESKI
      Integralność terytorialna WISLANDU
      Spójność SOJUSZU NIEBIESKIEGO
      Swoboda wydobycia ropy naftowej
   b. KOALICJA POMARAŃCZOWA
      Opanowanie regionu ŻUŁAW
      Zdolność do zabezpieczenia oraz wzmocnienia przyczółków terytorialnych na ŻUŁAWACH
      Spójność KOALICJI POMARAŃCZOWEJ

3. Założenia
   a. Konflikt ma charakter lokalny
   b. KOALICJA POMARAŃCZOWA nie użyje broni jądrowej
   c. KP nie zamierza opanować całego terytorium WISLANDU
   d. Każda ze stron będzie respektowała neutralność państw niezaangażowanych

4. Ograniczenia polityczne i wojskowe
   a. niedozwolone są uprzedzające działania ofensywne
   b. należy zminimalizować zniszczenia, głównie w rejonie platform wiertniczych
   c. ochrona środowiska jest priorytetem
   d. dozwolone jest planowanie operacji na terytorium KOALICJI POMARAŃCZOWEJ, realizacja tych operacji wymaga zatwierdzenia przez RS
   e. w przypadku naruszenia integralności terytorialnej WISLANDU, przeciwuderzenie należy przeprowadzić najszybciej jak to jest możliwe

5. Cele strategiczne

   Zademonstrować zdecydowaną wolę zapewnienia integralności terytorialnej WISLANDU, za pomocą adekwatnych zdolności wojskowych w celu odstraszenia potencjalnego agresora, a jeśli odstraszanie nie odniesie skutku, do obrony i ustanowienia poprzedniego status quo.

   RCWEST ma wzmocnić wschodnią flankę SOJUSZU w celu odstraszenia agresji przeciwko terytorium WISLANDU oraz przyległym obszarom morskim, natomiast jeśli odstraszanie nie odniesie skutku, prowadzić działania bojowe wspólnie z siłami WISLANDU w celu odzyskania integralności terytorium SOJUSZU

6. Pożądany Stan Końcowy

   a. Polityczny
      (1) zapewnienie spójności SOJUSZU
      (2) uznanie przez społeczność międzynarodową praw WISLANDU do wydobycia ropy naftowej w rejonie Zatoki Gdańskiej
   b. Wojskowy
      (1) zagwarantowanie integralności terytorialnej WISLANDU (SOJUSZU)
      (2) zapewnienie swobody żeglugi na Bałtyku
      (3) zminimalizowanie zagrożeń militarnych ze strony BALTII i pozostałych państw KOALICJI POMARAŃCZOWEJ

7. Zadanie

   Aby zapewnić integralność terytorialną zagrożonego agresją SOJUSZU oraz swobodę wydobycia ropy naftowej i żeglugi w basenie Morza Bałtyckiego zaplanować wykonanie przeciwkoncentracji strategicznej na terytorium WISLANDU a następnie kampanii z udziałem CJTF. W tym celu dokonać przeglądu i uaktualnienia COP „WSCHÓD".

8. Aspekty logistyczne oraz zasadniczego wsparcia

Kraje są zobligowane do
(1) maksymalnego przyśpieszenia przygotowania sił do działań
(2) zapewnienia HNS (WISLAND) w celu przyśpieszenia rozwijania sił reagowania

9. Zasady użycia sił

Dokonać wyboru zgodnie z dokumentem MC 362.

10. Siły spodziewane do dyspozycji:

AMF (L), RCSN, odpowiednie komponenty lotnicze i morskie RF

...

PODPIS
(ZA NACZELNE DOWÓDZTWO SZ SOJUSZU W EUROPIE)

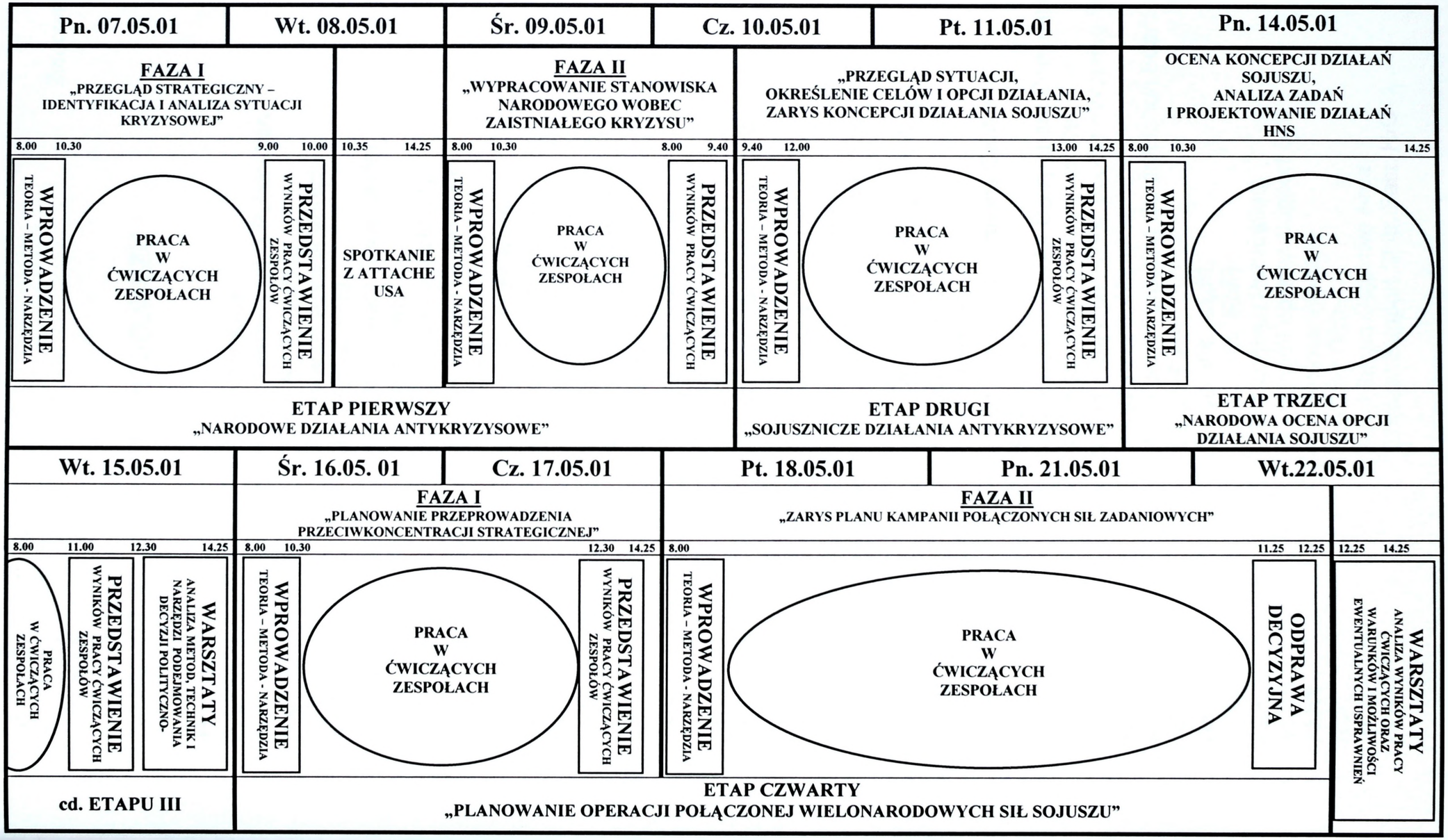
XX.X.XXXX
Generał

ROZDZIELNIK:

Do wykonania:
CJPS
RCWEST
Do wiadomości:
RCSOUTH

Załącznik 28

HARMONOGRAM PRZEBIEGU ĆWICZENIA „SOJUSZ”

SŁOWNIK SOJUSZU

A

AA	Assembly Area
AAP	Allied Administrative Publication
AAR	Air-to-Air Refuelling
AAV	Amphibious Assault Vehicle
AAW	Anti-Air Warfare
AAWC	Anti-Air Warfare Commander
AC	Air Co-ordinator
ACA	Airspace Control Authority
ACC	Air Component Commander
ACE	Air Combat Element
ACM	Auxiliary, Coastal, Mine
ACO	Airspace Control Order
ACOUSTINT	Acoustic Intelligence
ACP	Airspace Control Plan
ACS	Airspace Control System
AD	Air Defence
ADC	Air Defence Commander
AEP	Allied Engineering Publication
AEW	Airborne Early Warning
AF	Amphibious Force/Augmentation
Forces/Auxiliary; Fleet	
AFSH	Combat Store Ship, H/C
AG	Auxiliary Miscellaneous
AGFH	Auxiliary Flag or Command Ship, H/C
AGI	Intelligence Collector
AGP	Patrol/Torpedo Boat Support Ship
AHH	Hospital Ship, H/C
AI	Air Interdiction
AJAOC	Allied Joint Air Operations Centre
AJF	Allied Joint Force
AJFACC	Allied Joint Force Air Component Commander
AJFHQ	Allied Joint Force Headquarters
AJODWP	Allied Joint Operations Doctrine Working Party
AJP	Allied Joint Publication
AJTCB	Allied Joint Targeting Co-ordination Board
AK	Cargo Ship
AKL	Cargo Ship, Light
AKR	Cargo Ship, Ro/Ro
ALP	Allied Logistic Publication
ALSS	Advanced Logistics Support Site
AMW	Amphibious Warfare
AO	Auxiliary Order
AOA	Amphibious Objective Area
AOEH	Combat Support Ship, Fast, H/C

AOH	Auxiliary Oiler, H/C
AOI	Area of Interest
AOII	Area of Intelligence Interest
AOIR	Area of Intelligence Responsibility
AOL	Auxiliary Oiler, Liquit
AOR	Area of Responsibility/ Oiler Replenishment
AORH	Oiler Replenishment, H/C
AORL	Oiler Replenishment, Small
AOTL	Auxiliary Oil-Tanker, Liquit
APIC	Allied Press Information Centre
AR	Anti Radar
AREC	Air Resource Element Co-ordinator
ARG	Amphibious Ready Group
ARRC	ACE Rapid Reaction Corps
ASAC	All Source Analysis Cell
ASUW	Anti-Surface Warfare
ASUWC	Anti-Surface Warfare Commander
ASW	Anti-Submarine Warfare
ASWC	Anti-Submarine Warfare Commander
AT	Air Transport
ATACMS	Army TACtical Missile System
ATF	Amphibious Task Force
AN	AMELAND Navy
ATO	Air Tasking Order
ATP	Allied Tactical Publication
ATR	Airborne Target Relay Recce
AWACS	Airborne Warning and Control System
AW	Above Water
AWW	Above Water Warfare
AWX	All Weather Fighter Aircraft

B

BDA	Battle Damage Assessment
BDL	(Beurteilung der Lage)
BMD	Ballistic Missile Defence
BPA	Battlefield Psychological Activities

C

CADA	Co-ordinated Air Defence Area
CADIMS	Co-ordinated Air Defence in Mutual Support
CAOC	Combined Air Operations Centre
CAS	Close Air Support
CASP	Co-ordinated Air/Sea Procedures
CATF	Commander, Amphibious Task Force
CC	Cruiser, General / Component Command / Combatant Command
CCATF	Commander, Combined Amphibious Task Forc

CCIRM	Collection, Co-ordination and Intelligence Requirements Management
CCLF	Commander Combined Landing Force
CEP	Civil Emergency Planning
CG	Cruiser, Guided Missile
CGHM	Cruiser, Guided Missile, H/C
CHOP	Change of Operational Control
CIMIC	Civil-Military Co-operation
CIS	Communications and Information System
CIW	Close – In Weapon System
CJPS	Combined Joint Planning Staff
CJTF	Combined Joint Task Force
CMCC	Civil-Military Co-ordination Centre
CMOC	Civil Military Operations Centre
CMOSEC	Communication Security
CMS	Civil-Military Support
CoA	Course of Action
CoG	Centre of Gravity
COMAO	Composite Air Operations
COMD REP	Commanders' Representatives
COMINT	Communications Intelligence
COMPUSEC	Computer Security
COMSEC	Communications Security
COP	Contingency Operation Plan
COS	Chief of Staff
CSAR	Combat Search and Rescue
CSBM	Confidence and Security-Building Measures
CSS	Combat Service Support
CTG	Carrier Task Group
CV	Aircraft Carrier, Multipurpose
CVGH	Helicopter Carrier
CVH	Aircraft Carrier, VSTOL, H/C
CVN	Aircraft Carrier, Nuclear
CVS	Aircraft Carrier, ASW
CWC	Composite Warfare Commander
CWI	Clear Weather Interceptor
C2	Command and Control
C2CS	Command and Control Communications Systems
C2IS	Command and Control Information Systems
C2W	Command and Control Warfare
C3	Command, Control and Communication
C4I	Command, Control, Communication and Computer, Information

D

DCA	Defensive Counter Air (also referred to as Air Defence

	(AD))
DD	Destroyer, General
DDA	Destroyer, Attack
DDAH	Destroyer, Attack, H/C
DDGH	Destroyer, Guided Missile, H/C
DDHM	Destroyer, Missile, H/C
DDM	Destroyer Missile
DE	Directed Energy
DNBI	Disease and Non-Battle Injury
DPC	Defence Planning Committee

E

ECM	Electronic Countermeasures
ED	Electronic Deception
EEFI	Essential Elements of Friendly Information
EEZ	Exclusive Economic Zone
ELINT	Electronic Intelligence
EM	Electromagnetic
EMCON	Emission Control
EN	Electronic Neutralisation
EOD	Explosive Ordnance Disposal
EPM	Electronic Protective Measures
ESM	Electronic Warfare Support Measures
ETA	Estimated Time of Arrival
ETD	Estimated Time of Departure
ETR	Estimated Time of Repair
ETS	Electronic Tactical Support
EW	Electronic Warfare/Early Warning
EW/SOJ	Electronic Warfare/Stand off Jamming
EWC	Electronic Warfare Co-ordinator
EWCC	Electronic Warfare Co-ordination Cell
EWMS	Electronic Warfare Mutual Support
EWX	Early Warning Aircraft
EXTAC	Experimental Tactic

F

FAAWC	Force Anti-Air Warfare Commander
FACA	Force Air Co-ordination Area
FBA	Fighter-Bomber-Aircraft
FBX	All Weather Fighter Bomber
FC	Full Command
FEBA	Forward Edge of the Battle Area
FF	Frigate, General
FFA	Free Fire Area/ Frigate, Attack
FFAH	Frigate, Attack, H/C
FFH	Frigate, H/C
FFHM	Frigate, Missile, H/C
FFM	Frigate, Missile
FGA	Fighter Ground Attack

FIDS	Force Identification and Deployment System
FLOT	Forward Line of Own Troops
FLS	Forward Logistic Site
FPG	Functional Planning Guide
FPB	Fast Patrol Boat
FS	Corvette
FSCC	Fire Support Co-ordination Centre
FSCL	Fire Support Co-ordination Line
FSSG	Force Service Support Group

G

GCE	Ground Combat Element
GCI	Ground Controlled Intercept
GEP	Generic Plan
GOP	Bi-MNC Guidelines for Operational Planning

H

H/C	Helicopter
HEC	Helicopter Element Co-ordinator
HLM	Helicopter, Light, Multipurpose
HMH	Marine Heavy Helicopter Squadron
HMM	Marine Medium Helicopter Squadron
HMLA	Marine Light Attack Helicopter Squadron
HNS	Host Nation Support
HOSTAC	H/C-Operations from Ships other Than CV
HQ	Headquarters
HUMINT	Human Intelligence

I

ICAO	International Civil Aviation Organisation
ICAOC	Interim Combined Air Operations Centre
IER	Information Exchange Requirements
IFF	Identification Friend or Foe (see also SIF and SSR)
IMINT	Imagery Intelligence
IMS	International Military Staff
IPE	Individual Protection Equipment
IPB	Intelligence Preparation of the Battlefield
IRF	Immediate Reaction Forces
IT	Information Technology

J

JICCC	Joint Information and Communications Control Centre
JFACC	Joint Force Air Component Commander
JIPTL	Joint Integrated Prioritised Target List
JLOTS	Joint Logistics Over The Shore
JMCC	Joint Movements Co-ordination Centre

JRCC	Joint Rescue Co-ordination Centre
JSRC	Joint Sub Regional Command
JSTARS	Joint Surveillance and Target Attack Radar System
JTCB	Joint Targeting Co-ordination Board

L

LAAWC	Local Anti-Air Warfare Co-ordinator
LAV	Light Armored Vehicle
LCM	Landing-Craft, Mechanized
LCU	Landing-Craft, Utility
LCV	Landing-Craft, Vehicle
LCVP	Landing-Craft, Vehicle, Personnel
LF	Landing Forces
LHDF	Amphibious Assault Ship, Multipurpose
LOC	Lines Of Communications
LPD	Amphibious Assault, Dock
LPDH	Amphibious Assault, Dock, H/C
LSD	Landing-Ship, Dock
LSL	Landing-Ship, Logistics
LSLH	Landing-Ship, Logistics, H/C
LSM	Landing-Ship, Medium
LST	Landing-Ship, Tank

M

MAAP	Master Air Attack Plan
MAG	Marine Air Group
MANPADS	Man-Portable Air Defence System
MAS	Military Agency for Standardisation
MASINT	Measurement and Signature Intelligence
MC	Military Committee
MCC	Movement Co-ordination Centre
MCM	Mine Countermeasures
MCMV	Mine Countermeasure Vessel
MDF	Main Defence Force
MDv	(Marine Dienstvorschrift)
MEB	Marine Expeditionary Brigade
MEF	Marine Expeditionary Force
MEF-FWD	Marine Expeditionary Force Forward
MERB	Marine Exercise Review Board
MHC	Mine-Hunter, Coastal
MHI	Mine-Hunter, Inshore
MHSC	Mine-Hunter-/-Sweeper, Coastal
MHSO	Mine-Hunter-/-Sweeper, Ocean
MILREP	Military Representative
MJLC	Multinational Joint Logistic Centre
MLC	Mine-Layer, Coastal
MNLC	Multinational Logistic Commander
MNMF	Multinational Maritime Force

MOOTW	Military Operations Other Than War
MOU	Memorandum Of Understanding
MPA	Maritime Patrol Aircraft
M/R	Medium Range / Multi Role
MPS	Maritime Prepositioning Ship
MRO	Military Response Options
MSC	Mine-Sweeper, Coastal
MSCD	Mine-Sweeper, Coastal, Drone
MSF	Mine-Sweeper, Fleet
MSI	Mine-Sweeper, Inshore
MW	Mine Warfare
MWC	Mine Warfare Co-ordinator

N

NBC	Nuclear, Biological and Chemical
NCS	Naval Control of Shipping
NFA	No Fire Area
NGO	Non-Governmental Organisation
NGS	Naval Gunfire Support
NMR	National Military Representative
NSFS	Naval Surface Fire Support

O

OA	Operational Analysis
OAS	Offensive Air Support
OCA	Offensive Counter Air/Operational Control Authority
OOB	Order Of Battle
OPCOM	Operational Command
OPCON	Operational Control (also used to denote the NSTN (MHS))
OPLAN	Operation Plan
OPSEC	Operations Security
OSCE	Organisation for Security and Co-operation in Europe
OSINT	Open Source Intelligence
OTC	Officer In Tactical Command
OTR	Over Target Requirement

P

PANDA	Personnel and Administration
PB	Patrol Boat
PC	Patrol Subchaser, General
PCA	Psychological Consolidation Activities
PCE	Patrol Coastal Escort
PDA	Port Defence Area
PDMS	Point Defence Missile System
PERMREP	Permanent Representative

PG	Patrol Ship, General
PGF	Patrol Ship, Fast
PGFA	Patrol Ship, Fast, Attack
PGS	Patrol Ship, ASW
PGSA	Patrol Ship, ASW, Attack
PHM	Patrol Combatant Missile, Hydrofoil
PI	Public Information
POC	Point of Contact
POL	Petroleum, Oils and Lubricants
POW	Prisoner(s) of War
PSO	Peace Support Operations
PSPA	Peace Support Psychological Activities
PSYOPS	Psychological Operations
PT	Patrol/Torpedo Boat
PVO	Private Voluntary Organization

R

RAP	Recognised Air Picture
RAS	Replenishment at Sea
RC	Regional Command
RCC	Rescue Co-ordination Centre
RF	Reaction Forces
RFA	Restrictive Fire Area
RFL	Restricted Frequency List
RISTA	Reconnaissance, Intelligence, Surveillance and Target Acquisition
RLT	Regimental Landing Team
ROE	Rules of Engagement
ROTA	Release Other Than (NBC) Attack
RPG	Regional Planning Guide
RRF	Rapid Reaction Forces
RRP	Radar Remote Post

S

SA	Surface-Air-Missile
SC	Strategic Command
SACC	Supporting Arms Co-ordination Centre
SACEUR	Supreme Allied Commander Europe
SACLANT	Supreme Allied Commander Atlantic
SAG	Surface Action Group
SAM	Surface to Air Missile
SAR	Search and Rescue
SAU	Surface Attack Group
SCEPC	Senior Civil Emergency Planning Committee
SEAD	Suppression of Enemy Air Defences
SHAPE	Supreme Headquarters Allied Powers Europe
SHORAD	Short Range Air Defence
SIGINT	Signals Intelligence

SKM	(Seekriegsmittel)
SLOC	Sea Lines Of Communications
SNF	Standing Naval Force
SNFC	Standing Naval Force Channel
SNFL	Standing Naval Force Atlantic
SNFM	Standing Naval Force Mediterranean
SOCA	Submarine Operations Co-ordinating Authority
SOF	Special Operations Force
SOFA	Status of Forces Agreement
SPA	Strategic Psychological Activities
SPINS	Special Instructions
SRIG	Surveillance, Reconnaissance and Intelligence Group
SRR	Search and Rescue Region
SS	Surface-Surface-Missile/Submarine, General
SSBN	Submarine, Ballistic, nuclear
SSC	Surveillance Coordination Centre/Submarine, Coastal
SSG	Submarine, Attack Surface Missile
SSGN	Submarine, Attack Surface Missile, Nuclear
SSK	Diesel-powered Submarine, Patrol
SSN	Submarine, Attack, Nuclear
STO	Survival to Operate
SU	Surface-Underwater-missile
SUBOPAUTH	Submarine Operating Authority

T

TACC	Tactical Air Control Centre
TACOM	Tactical Command
TACON	Tactical Control
TACS	Tactical Air Control System
TAR	Tactical Air Reccon
TASMO	Tactical Air Support for Maritime Operations
TBMD	Theater Ballistic Missile Defence
TCC	Tactical Combat Cargo
TLAM	Tomahawk-Land-Attack-Missile
TMCC	Theatre Movement Control Centre
TOA	Transfer of Authority
TRANSEC	Transmission Security
TRG	Training
TRI	Tactical Reconnaissance Infrared
TRO	Tactical Reconnaissance Optical

U

UAV	Unmanned Aerial Vehicle
UMA	Unmanned Aircraft
UNDHA	United Nations Department of Humanitarian Affairs
UW	Under Water

V

VMA	Marine Attack Squadron
VMA (AW)	Marine Attack Squadron All Weather
VMAQ	Marine Tactical Electronic Warfare Detachment
VMFA	Marine Fighter Attack Squadron
VMFA (AW)	Marine Fighter Attack Squadron All Weather
VMGR	Marine Aerial Refugler Squadron
VMO	Marine Observation Squadron
VSHORAD	Very Short-Range Air Defence
VSTOL	Vertical Start and Take Off Launch

W

WEZ	Weapon Engagement Zone
WMD	Weapons of Mass Destruction

SUPLEMENT

CJTF HQ	Kwatera Wielonarodowych Połączonych Sił Zadaniowych
COMAJF	Dowódca Wielonarodowych Połączonych Sił Zadaniowych
COP	Plan alternatywny (Contingency Plan)
DRSZSN	Dowództwo Regionalne Sił Zbrojnych Sojuszu Niebieskiego
DSZS	Dowódca Sił Zbrojnych Sojuszu
DSO MON	Departament Spraw Obronnych Ministerstwa Obrony Narodowej
HNS	Wsparcie ze Strony Państwa Gospodarza
KPO	Komitet planowania Obronnego (Sojuszu)
KWS	Komitet Wojskowy Sojuszu
KP	Koalicja Pomarańczowa
KGSZSN	Kwatera Główna Sił Zbrojnych Sojuszu Niebieskiego
PSOS	Podyplomowe Studium Operacyjno-Strategiczne
RS	Rada Sojusznicza
SN	Sojusz Niebieski
UE	Unia Europejska

CZEŚĆ DRUGA:

ZAŁĄCZNIKI DOTYCZĄCE PRZEPROWADZENIA ĆWICZENIA

Załącznik 1

UKŁAD PLANU PRZEPROWADZENIA ĆWICZENIA

(Klauzula)
Egz. nr ...

PLAN
PRZEPROWADZENIA ĆWICZENIA

I. Temat
II. Cele szkoleniowe:
   1. Zgrać
   2. Doskonalić
   3. Sprawdzić
   4. Zbadać
III. Miejsce i czas trwania ćwiczenia
IV. Skład dowództw, sztabów i wojsk uczestniczących w ćwiczeniu
V. Skład stron
VI. Dotychczasowe działanie, położenie wyjściowe i ogólny zamiar stron
VII. Etapy ćwiczenia i ich przebieg:
   - czas trwania etapu,
   - zagadnienia szkoleniowe etapu,
VIII. Limity
IX. Organizacja dowodzenia i łączności
X. Planowane koszty ćwiczenia

KIEROWNIK ĆWICZENIA

.....

Załącznik 2

ANALIZA OPCJI DZIAŁANIA Nr 1

„PRESJA POLITYCZNA I GOSPODARCZA NA BALTIĘ I KOALICJĘ"

CELE SOJUSZU:

Zachowanie suwerenności oraz integralności terytorium Sojuszu. Zapewnić stabilność oraz bezpieczeństwo w Europie. Utrzymanie wiarygodności i spójności Sojuszu.

CEL WISLANDU:

Rekonstrukcja stanu bezpieczeństwa państwa oraz zachowanie integralności terytorialnej.

SPOSÓB DZIAŁANIA WISLANDU:

1. Kontynuacja i nasilenie działalności dyplomatycznej dwustronnej i wielostronnej. Zerwanie stosunków gospodarczych z BALTIĄ.
2. Eliminacja problemów mniejszości narodowych na ŻUŁAWACH /komisja, negocjacje/.
3. Wykorzystanie środków masowego przekazu do informowania społeczeństw o działalności państwa zmierzających do zażegnania kryzysu.
4. Utworzono sztab kryzysowy.
5. Rozpoczęto przygotowanie państwa do odparcia agresji militarnej.

OCENA OPCJI SOJUSZU (Nr 1) Z KRAJOWEGO PUNKTU WIDZENIA	
ZALETY	**WADY (zagrożenia)**
1. Rozwiązanie kryzysu bez użycia Sił Zbrojnych. 2. Rezygnacja BALTII z roszczeń terytorialnych.	1. Wzrost poparcia ekonomicznego BALTII przez KOALICJĘ głównie BIELANIĘ. 2. Jednoczenie się KOALICJI przeciw WISLANDII. 3. Terroryzm na ŻUŁAWACH. 4. Przerzut grup terrorystycznych z BALTII. 5. Narastanie dywersji. 6. Akty sabotażu. 7. Ruchy wojsk KOALICJI w pobliże granicy WISLANDU. 8. Wzmożone rozpoznanie granicy na wielu kierunkach.

WNIOSEK:

NA PODSTAWIE ANALIZY DZIAŁAŃ PODEJMOWANYCH PRZEZ BALTIĘ I KOALICJĘ OPCJA Nr 1 SOJUSZU NIE ZAPEWNI CELU DZIAŁANIA WISLANDU, JAK RÓWNIEŻ CELU SOJUSZU.

W przypadku realizacji przez SOJUSZ OPCJI Nr 1 WISLAND zmuszony będzie do realizacji wielu przedsięwzięć zmierzających do odparcia agresji militarnej SAMODZIELNIE /mobilizacja gospodarki i Sił Zbrojnych/.

Oceniając stan Sił Zbrojnych własnych jest on porównywalny z Siłami Zbrojnymi BALTII. Przy użyciu sił KOALICJI WISLAND może stracić integralność terytorialną.

Spowoduje to zachwianie gospodarką paliwową również państw SOJUSZU (sojuszników).

Nie można również wykluczyć możliwości rozszerzenia agresji KOALICJI na inne państwa SOJUSZU.

Załącznik 2/1

ANALIZA OPCJI DZIAŁANIA Nr 2 SOJUSZU

„DEMONSTRACJA SIŁY"

(zawiera realizację zadań z OPCJI Nr 1)

Zalety z punktu widzenia WISLANDU	**Wady z punktu widzenia WISLANDU**
1. Demonstracja solidarności SOJUSZU. 2. Demonstracja gotowości użycia potencjału wojskowego poprzez SOJUSZ. 3. Atak zbrojny na siły AMF będzie traktowany jako atak na siły SOJUSZU. 4. Wielkość rozmieszczonych sił nie stanowi zagrożenia do wykonania agresji na Koalicję Pomarańczowych. 5. Wzmocnienie potencjału militarnego Wschodu.	1. Wielkość tych sił nie jest w stanie zapewnić skutecznej obrony w przypadku agresji KOALICJI. 2. SOJUSZ może być postrzegany jako eskalant konfliktu. 3. Siły SOJUSZU mogą być zaangażowane w konflikcie etnicznym. 4. Użyte siły i środki nie zapewnią skutecznej walki z terroryzmem i grupami paramilitarnymi na ŻUŁAWACH. 5. Nic nie zabezpiecza agresji od akwenu morskiego.

WARIANT DZIAŁAŃ „WISLANDU" Nr 1 do opcji nr 2

CEL:

Przygotowanie się do agresji w ograniczonym zakresie.

SPOSÓB DZIAŁANIA:

Wydzielonymi siłami minimalnie reagować, stosownie do zaistniałej sytuacji.

1. Kontynuować akcję dyplomatyczną w ramach ONZ, OBWE i innych organizacji międzynarodowych.
2. Prowadzić akcję informacyjną międzynarodowej opinii publicznej.
3. Organizować akcję przyjęcia AMF (rejony rozmieszczenia, bezpieczeństwo, HNS).
4. Kontynuować akcję rozpoznawczo-wywiadowczą.
5. Zwalczać terroryzm i działanie grup paramilitarnych wyłącznie siłami MSWiA.

WARIANT DZIAŁAŃ „WISLANDU" Nr 2 do opcji nr 2

CEL:

Nie dopuścić do agresji zbrojnej.

SPOSÓB DZIAŁANIA:

Wykorzystując wszelkie dostępne siły i środki w maksymalnym stopniu reagować na zaistniałe zagrożenia.

1. Kontynuować akcję dyplomatyczną w ramach ONZ, OBWE i innych organizacji międzynarodowych.
2. Prowadzić akcję informacyjną międzynarodowej opinii publicznej.
3. Organizować akcję przyjęcia AMF (rejony rozmieszczenia, bezpieczeństwo, HNS). Kontynuować akcję rozpoznawczo-wywiadowczą.
4. Zwalczać terroryzm i działanie grup paramilitarnych wyłącznie siłami MSWiA.

5. Wprowadzić stan wyjątkowy na ŻUŁAWACH, zwalczanie grup paramilitarnych siłami wojskowymi.
6. Uszczelnić granicę morską.
7. Wprowadzić wyższy stopień gotowości bojowej Sił Powietrznych.
8. Rozpocząć proces mobilizacyjnego rozwinięcia Sił Zbrojnych.
9. Rozpocząć przeciwkoncentrację.

WARIANT Nr 1

ZALETY	WADY
1. Istnieje możliwość rozwiązania kryzysu drogą pokojową. 2. Podjęte działania nie stanowią eskalację działań. 3. Uspokojenie opinii światowej.	1. Podjęte działania nie są wystarczające w przypadku eskalacji działań terrorystycznych. 2. Nie wystarczające siły w przypadku agresji.

WARIANT Nr 2

ZALETY	WADY
1. Możliwość reagowania prewencyjnego na dalszy rozwój akcji terrorystycznych. 2. Przygotowanie WISLANDU do odparcia agresji z zaskoczenia.	1. Możemy być traktowani jako eskalanci.

PREFEROWANY WARIANT DZIAŁANIA Nr 2

W miarę narastania kryzysu realizować przyjęte punkty działania.

Załącznik 2/2

ANALIZA OPCJI DZIAŁANIA Nr 3 SOJUSZU (URUCHOMIENIE PLANU „WSCHÓD")

CEL DZIAŁANIA SOJUSZU:

„Zachowanie suwerenności oraz integralności terytorialnej SOJUSZU. Zapewnienie stabilności oraz bezpieczeństwa w Europie. Utrzymanie wiarygodności i spójności SOJUSZU".

CEL DZIAŁANIA WISLANDU:

„Rekonstrukcja stanu bezpieczeństwa państwa oraz zachowanie integralności terytorialnej".

SPOSÓB DZIAŁANIA WISLANDU:

1. ***Ograniczone zaangażowanie SOJUSZU.***

   SOJUSZ nie w pełni uruchamia plan „WSCHÓD" (poprzestaje na demonstracji siły).

   Zadania WISLANDU – przedsięwzięcia opcji 2 oraz:

   - Wykonanie części zadań planu „WSCHÓD" siłami narodowymi:
     - ogłoszenie mobilizacji;
     - wykonanie przeciwkoncentracji siłami narodowymi;
     - osiągnięcie gotowości bojowej Siłami Zbrojnymi;
     - przestawienie gospodarki z pokojowej na wojenną;
     - inne;
     - obrona siłami narodowymi.

2. ***Pełne zaangażowanie SOJUSZU.***

SOJUSZ w pełni uruchamia plan „WSCHÓD".

Zadania WISLANDU przedsięwzięcia opcji nr 2 oraz:

- Wykonanie zadań stojących przed WISLANDEM wynikające z planu „WSCHÓD" realizowanego na jego terytorium:
  - zadania w ramach HNS realizowane na korzyść Sił Zbrojnych państw sojuszniczych;
  - przygotowanie baz socjalno – materiałowo – technicznych;
  - wsparcie logistyczne;
  - dokonanie uzgodnień pomiędzy sektorem cywilnym i wojskowym;
  - wydzielenie jednostek wojskowych WISLANDU do tworzonych CJTF;
  - inne;
  - kolektywna obrona.

Ocena opcji z perspektywy WISLANDU	
ZALETY	**WADY**
Ograniczone zaangażowanie SOJUSZU	
1. Przybliżona równowaga sił z BALTIĄ. 2. Narodowy system dowodzenia. 3. Duża sprawność podejmowania decyzji w jednym ośrodku decyzyjnym. 4. Inne.	1. Utrudnione osiągnięcie celu państwa. 2. Zagrożona integralność państwowa. 3. Siły Zbrojne niewystarczające w wypadku agresji całej KOALICJI. 4. Inne.
Pełne zaangażowanie SOJUSZU	
1. Duże prawdopodobieństwo osiągnięcia celu SOJUSZU. 2. Zachowanie integralności państwowej WISLANDU. 3. Wystarczające siły do odniesienia sukcesu zbrojnego. 4. Łatwość elastycznego reagowania. 5. Możliwość zapobieżenia eskalacji konfliktu. 6. Inne.	1. Utrudnienia w procesie wypracowania jednomyślnej decyzji. 2. Utrudnione przekazywanie zadań (bariera językowa). 3. Duże ograniczenia czasowe w realizacji planu. 4. Skomplikowana i kosztowna operacja. 5. Inne.

REKOMENDACJA

Ze względu na dostępność osiągnięcia celu SOJUSZU rekomendujemy koalicyjną realizację OPCJI Nr 3 SOJUSZU.

Załącznik 3

MACIERZ ĆWICZENIA STUDYJNEGO PSOS Z pk. „SOJUSZ"

Lp.	DATA Godz.	Zagadnienie	Rola ćwiczących Zespołów studyjnych	Podstawa pracy	Efekt działania	Prowadzący Komórka organizacyjna
1.	27.04.2001	Wprowadzenie do ćwiczenia	Uczestniczą w odprawie, analizują dokumentacją ćwiczenia.	Plan przeprowadzenia ćwiczenia Założenie do ćwiczenia	Zapoznanie się z celami, organizacją i przebiegiem ćwiczenia. Ustalenie przebiegu i oczekiwanych rezultatów ćwiczenia oraz organizacji ćwiczących zespołów. Przygotowanie danych wyjściowych do etapu pierwszego	
ETAP PIERWSZY - NARODOWY „NARODOWE DZIAŁANIA ANTYKRYZYSOWE" **FAZA I** „PRZEGLĄD STRATEGICZNY – IDENTYFIKACJA I ANALIZA SYTUACJI KRYZYSOWEJ"						
2.	Pn.07.05.2001 8.00 – 8.30	**Wykład wprowadzający** nt: „Teoria, procedury, metody oraz doświadczenia praktyczne działań antykryzysowych na szczeblu państwa"	Uczestnicy wykładu	Opracowanie prowadzącego wykład	Zapoznanie się z teorią, metodami i procedurami działań antykryzysowych	

TYLKO KIEROWNICTWO ĆWICZENIA

3.	Pn.07.05.2001 8.30-10.30	**Konwersatorium** nt. „Projektowanie metod i technik oraz przygotowanie narzędzi przeglądu strategicznego”	Uczestniczą w przeglądzie stosowanych metod, technik i narzędzi	Informacja prowadzącego, „Przegląd strategiczny jako narzędzie diagnozy i projektowania obronności” (C. Rutkowskiego)	Ustalenie metod oraz przygotowanie narzędzi do prowadzenia przeglądu strategicznego	
4.	Pn.07.05.2001 10.30 – 14.25	1. Ocena stanu zagrożenia państwa i sojuszu 2. Identyfikacja warunków i opcji rozwiązania kryzysu. 3. Celowość i możliwość zaangażowania środków narodowych.	Zespół ekspertów rządowych ds. bezpieczeństwa narodowego *(Komitetu Kryzysowego Rady Ministrów)*; Eksperci (analitycy i planiści) Departamentu Systemu Obronnego MON oraz Krajowego Centrum Kierowania Reagowaniem Kryzysowym;	1. Założenie do ćwiczenia: - sytuacja geopolityczna; - dane o siłach zbrojnych własnych i strony przeciwnej, 2. Podstawy funkcjonowania systemu reagowania kryzysowego MON. 3. Koncepcja systemu kierowania reagowaniem kryzysowym MON, 4. Metodologia strategii wojskowej (prof. R. Wróblewskiego)	Ocena sytuacji kryzysowej: - charakter zagrożenia, - strategiczne cele stron konfliktu; - polityczno-wojskowa ocena możliwości własnych i przeciwnika	

TYLKO KIEROWNICTWO ĆWICZENIA

5.	Wt.08.05.2001 8.00 – 10.00	Przedstawienie wyników oceny	Eksperci rządowi ds. bezpieczeństwa narodowego *(Komitetu Kryzysowego Rady Ministrów)*; Eksperci (analitycy i planiści) Departamentu Systemu Obronnego MON oraz Krajowego Centrum Kierowania Reagowaniem Kryzysowym;	Opracowane materiały własne	Ocena sytuacji prezentowana na posiedzeniu Komitetu Kryzysowego Rady Ministrów	

ETAP PIERWSZY - FAZA II „WYPRACOWANIE STANOWISKA NARODOWEGO WOBEC ZAISTNIAŁEGO KRYZYSU"						
6.	Śr.09.05.2001 8.00 – 8.30	**Wykład** wprowadzający nt. „„Teoria, metody i narzędzia podejmowania decyzji politycznych w państwie i wypracowania stanowiska narodowego"	Uczestnicy wykładu	Opracowanie prowadzącego wykład	Zapoznanie się z teorią, metodami i procedurami decyzyjnymi w państwie	

TYLKO KIEROWNICTWO ĆWICZENIA

7.	Śr.09.05.2001 8.30 – 10.30	**Konwersatorium** nt. „Projektowanie metod, technik i narzędzi podejmowania decyzji politycznych w państwie"	Jako zespół ekspertów projektują metody, techniki i narzędzia podejmowania decyzji politycznych w państwie	1. Informacja prowadzącego wykład. 2. Założenie do ćwiczenia: - sytuacja geopolityczna; - dane o siłach zbrojnych własnych i strony przeciwnej, - rezolucje ONZ. 3. Podstawy funkcjonowania systemu reagowania kryzysowego MON. 4. Koncepcja systemu kierowania reagowaniem kryzysowym MON, 5. Metodologia strategii wojskowej (prof. R. Wróblewskiego)	Ustalenie metod oraz przygotowanie narzędzi do prowadzenia przeglądu strategicznego	
8.	Śr.09.05.2001 10.30 – 14.25	**Zagadnienie szkoleniowe:** Stanowisko narodowe WISLANDU w sprawie agresywnych poczynań BALTII, podjętych przez WISLAND przedsięwzięć zapobiegawczych oraz propozycja działań sojuszniczych	Zespół ekspertów rządowych ds. bezpieczeństwa narodowego *(Komitetu Kryzysowego Rady Ministrów)*; Eksperci (analitycy i planiści) Departamentu Systemu Obronnego MON oraz Krajowego Centrum Kierowania Reagowaniem Kryzysowym;	1. Założenie do ćwiczenia: - sytuacja geopolityczna; - dane o siłach zbrojnych własnych i strony przeciwnej, - rezolucje ONZ. 2. Podstawy funkcjonowania systemu reagowania kryzysowego MON. 3. Koncepcja systemu kierowania reagowaniem kryzysowym MON, 4. Metodologia strategii wojskowej	Zakres przewidywanej konfrontacji. Opracowanie stanowiska narodowego	

TYLKO KIEROWNICTWO ĆWICZENIA

9.	Cz.10.05.2001 8.00 – 9.40	**Przestawienie** stanowiska narodowego oraz wniosku do Sojuszu o pomoc z ART. 5 (prezentacja i dyskusja)	Eksperci rządowi ds. bezpieczeństwa narodowego *(Komitetu Kryzysowego Rady Ministrów)*; Eksperci (analitycy i planiści) Departamentu Systemu Obronnego MON oraz Krajowego Centrum Kierowania Reagowaniem Kryzysowym;	Własna ocena polityczno-wojskowa	Opracowanie narodowego wniosku do Sojuszu o podjęcie wspólnych działań w celu opanowania kryzysu w ramach Art. 5.	
ETAP DRUGI „SOJUSZNICZE DZIAŁANIA ANTYKRYZYSOWE”						
10.	Cz.10.05.2001 9.40 – 10.10	**Informacja** wprowadzająca nt. „Teoria, metody, narzędzia i praktyczne doświadczenia prowadzenia przeglądu sytuacji, określania celów i opcji działania oraz opracowywania koncepcji działania w Sojuszu”.	Uczestnicy informacji	Opracowanie prowadzącego wykład	Zapoznanie się z teorią, metodami i procedurami podejmowania decyzji politycznych w Sojuszu	

TYLKO KIEROWNICTWO ĆWICZENIA

11.	Cz.10.05.2001 10.10 – 12.00	**Konwersatorium** nt. metod, technik i narzędzi stosowanych do prowadzenia przeglądu sytuacji, określania celów i opcji działania oraz opracowywania koncepcji działania Sojuszu.	Projektują metody i przygotowują narzędzia prowadzenia przeglądu sytuacji, określania celów i opcji działania oraz opracowywania koncepcji działania Sojuszu.	1. Informacja prowadzącego wykład. 2. Założenie do ćwiczenia: - sytuacja geopolityczna (rezolucje RB i ZO ONZ). 2. COP – wyciąg 3. Polityczno-wojskowa struktura planowania w Sojuszu 4. Podstawy funkcjonowania systemu reagowania kryzysowego w NATO. 5. GOP 6. AJP-01	Przygotowanie metody prowadzenia przeglądu sytuacji w Sojuszu	

12.	Cz.10.05- Pt.11.05.2001 12.10 – 13.00	**Zagadnienia szkoleniowe:** 1. Przegląd sytuacji, identyfikacja i analiza sytuacji kryzysowej. 2. Określenie celów i opcji działania. 3. Zarys koncepcji działania Sojuszu.	Zespół planistów Komitetu Planowania Obronnego	1. Informacja prowadzącego wykład. 2. Założenie do ćwiczenia: - sytuacja geopolityczna (rezolucje RB i ZO ONZ). 3. COP – wyciąg 4. Polityczno-wojskowa struktura planowania w Sojuszu 5. Podstawy funkcjonowania systemu reagowania kryzysowego w NATO. 6. GOP 7. AJP-01	1. Analiza danych do strategicznej oceny sytuacji przez Komitet Planowania Obronnego 2. Ocena sytuacji w Komitecie Planowania Obronnego 3. Zarys koncepcji działania Sojuszu	

TYLKO KIEROWNICTWO ĆWICZENIA

13.	Cz.10.05.2001 13.00 – 14.25	**Prezentacja** wyników pracy ćwiczących zespołów	Zespół planistów Komitetu Planowania Obronnego	Materiały opracowane przez ćwiczących	Zarys koncepcji rozwiązania kryzysu	
ETAP TRZECI „NARODOWA OCENA OPCJI DZIAŁANIA SOJUSZU"						
14.	Pn.14.05.2001 8.00 - 8.30	**Informacja** nt. Teoria i praktyka prowadzenia narodowej oceny opcji działania Sojuszu"	Uczestnicy informacji	Opracowanie prowadzącego informację	Ćwiczące zespoły studyjne zapoznają się z teorią, metodami i procedurami prowadzenia narodowej oceny opcji działania Sojuszu.	
15.	Pn.14.05.2001 8.30-10.30	**Konwersatorium** nt. „Projektowanie metod, technik i narzędzi stosowanych podczas prowadzenia narodowej oceny opcji działania Sojuszu	**Uczestnicy dyskusji nt. metod, technik i narzędzi prowadzenia narodowej oceny opcji działania Sojuszu**	1. Podstawy funkcjonowania systemu reagowania kryzysowego MON. 2. Koncepcja systemu kierowania reagowaniem kryzysowym MON, 3. Metodologia strategii wojskowej	Metoda prowadzenia narodowej oceny opcji działania Sojuszu	

16.	Pn.14.05.2001 10.30-14.25	1. Narodowa ocena koncepcji działań Sojuszu 2. Analiza zadań i projektowanie działań. 3. Ocena możliwości przyjęcia sił wzmocnienia .	Zespół planistów Krajowego Centrum Reagowania Kryzysowego oraz międzyresortowy zespół doradców *(Komitetu Kryzysowego Rady Ministrów)*	1. Założenie do ćwiczenia. - dane o HNS, 2. Dyrektywa wstępna Sojuszu. 3. COP – wyciąg 4. Podstawy funkcjonowania systemu reagowania kryzysowego MON.	Stanowisko WISLANDU oceniające opcje działania Sojuszu oraz możliwości przyjęcia sił wzmocnienia (HNS).	

TYLKO KIEROWNICTWO ĆWICZENIA

17.	Wt.15.05.2001 8.00 – 9.30	**Prezentacja** wyników pracy ćwiczących zespołów	Zespół planistów Krajowego Centrum Reagowania Kryzysowego oraz międzyresortowy zespół doradców *(Komitetu Kryzysowego Rady Ministrów)*	Materiały opracowane przez ćwiczących	Propozycja prezentowana na posiedzeniu Komitetu Kryzysowego Rady Ministrów	
18.	Wt.15.05.2001 9.30-11.30	**Warsztaty** nt. „Metody, techniki i narzędzia stosowane podczas podejmowania decyzji polityczno-wojskowych"	Uczestniczą w analizie metod, technik i narzędzi stosowanych podczas podejmowania decyzji polityczno-wojskowych	Materiały bazowe do ćwiczenia i własne spostrzeżenia	Ocena metod, technik i narzędzi stosowanych podczas podejmowania decyzji polityczno-wojskowych.	

ETAP CZWARTY
„PLANOWANIE OPERACJI POŁĄCZONEJ WIELONARODOWYCH SIŁ SOJUSZU"
FAZA I:
„PLANOWANIE PRZEPROWADZENIA PRZECIWKONCENTRACJI STRATEGICZNEJ"

TYLKO KIEROWNICTWO ĆWICZENIA

19.	Wt.15.05.2001 11.30-12.00	**Wykład** nt. „Teoria, metody i procedury planowania działań sił zbrojnych Sojuszu"	Uczestnicy wykładu	Opracowanie prowadzącego wykład	Zapoznanie się z teorią, metodami i procedurami planowania działań sił zbrojnych Sojuszu	
20.	Wt.15.05.2001 12.00-14.25	**Konwersatorium** nt. „Analiza metod, technik i narzędzi stosowanych w planowaniu strategicznym"	Uczestnicy przeglądu metod, technik i narzędzi stosowanych w planowaniu strategicznym.	1. Informacje z wykładu 2. GOP 2. AJP-01	Ustalenie metody planowania przeciwkoncentracji strategicznej	
21.	Śr.16.05. – Cz.17.05.2001 8.00-13.00	1. Analiza Dyrektywy Wstępnej Komitetu Planowania Obronnego 2. Opracowanie zarysu koncepcji przeprowadzenia przeciwkoncentracji strategicznej. 3. Opracowanie dyrektywy Dowódcy Sił Zbrojnych Sojuszu	Komórka planistyczna sztabu Dowódcy Sił Zbrojnych Sojuszu	1. Założenie do ćwiczenia 2. Dyrektywa wstępna Sojuszu. 3. COP 4. GOP 5. AJP-01	Wnioski z analizy zadania. Propozycja koncepcji przeprowadzenia przeciwkoncentracji strategicznej (wariant adaptacji istniejącego planu działania (COP-u). Dyrektywa Dowódcy Sił Zbrojnych Sojuszu.	
22.	Cz.17.05.2001 13.00-14.25	**Prezentacja** wyników pracy ćwiczących zespołów	Komórka planistyczna sztabu Dowódcy Sił Zbrojnych Sojuszu	Opracowane materiały własne	Prezentacja opracowanych koncepcji i dyrektyw, dyskusja nad przyjętymi rozwiązaniami	

FAZA II
„ZARYS PLANU KAMPANII POŁĄCZONYCH SIŁ ZADANIOWYCH"

TYLKO KIEROWNICTWO ĆWICZENIA

23.	Pt.18.05.2001 8.00-8.30	**Wykład** nt. „Teoria, metody i procedury planowania kampanii Połączonych Sił Zadaniowych"	Uczestniczą w wykładzie	Opracowanie prowadzącego wykład	Zapoznanie się z teorią, metodami i procedurami planowania działań sił zbrojnych Sojuszu	
24.	Pt.18.05.2001 8.30-10.30	**Konwersatorium** nt. „Projektowanie metod, technik i narzędzi planowania kampanii"	Uczestniczą w dyskusji nt. metod, technik i narzędzi planowania kampanii	1. Informacje z wykładu 2. GOP 3. AJP-01	Ustalenie metody planowania kampanii	
25.	Pt.18.05. 2001 8.30-14.25	1. Analiza misji - identyfikacja: zadań, ograniczeń, uwarunkowań, zewnętrznych, celów strategicznych i operacyjnych, centrów grawitacji, słabych i silnych stron własnych i przeciwnika.	Zespół planistów sztabu Dowódcy Połączonych Sił Zadaniowych (CJTF HQ)	1. Założenie do ćwiczenia 2. Zasady tworzenia, działania i struktura organizacyjna CJTF 2. Dyrektywa wstępna DSZS-a. 3. COP 4. GOP 5. AJP-01 6. AJP-3	Identyfikacja: - zadań (zleconych i będących ich implikacją); - ograniczeń i uwarunkowań zewnętrznych, - celów strategicznych i operacyjnych, - centrów grawitacji, - słabych i silnych stron własnych i przeciwnika, - potrzeb rozpoznania.	
26.	Pn.21.05.- Wt.22.05 2001 8.00-11.35	2. Opracowywanie koncepcji działania i rozwiniecie wybranego wariantu (course of action)	Zespół planistów sztabu Dowódcy Połączonych Sił Zadaniowych (CJTF HQ)		Ocena sytuacji. Opracowanie wariantów działania własnych i przeciwnika. Koncepcja działania. Rozwinięcie koncepcji.	

TYLKO KIEROWNICTWO ĆWICZENIA

26.	Wt.22.05.2001 11.35-12.35	**Odprawa decyzyjna**	Prezentują własne koncepcje i prowadzą dyskusję nad przyjętymi rozwiązaniami.	Opracowania własne ćwiczących	Koncepcja działania CJTF	
27.	Wt.22.05.2001 12.35 – 14.25	**Warsztaty** nt. Analiza wyników pracy ćwiczących zespołów oraz warunków i możliwości ewentualnych usprawnień	Uczestniczą w dyskusji, prezentują własne opinie	Materiały z ćwiczenia	Wnioski z analizy	

Załącznik 4

WYKAZ DOKUMENTÓW OPRACOWYWANYCH DO ĆWICZEŃ BEZ UDZIAŁU WOJSK

Rodzaj dokumentu	Nazwa dokumentu	Ćwiczenie grupowe	Trening sztabowy	Ćwiczenie dowódczo-sztabowe	Gry wojenne (taktyczne)	Uwagi
1	2	3	4	5	6	12
Organizacyjne	Wytyczne dowódcy w sprawie przygotowania i przeprowadzenia	X	X	X		
	Koncepcja przygotowania i przeprowadzenia ćwiczenia			X		
	Rozkaz w sprawie przygotowania i przeprowadzenia ćwiczenia wraz z zarządzeniami specjalistycznymi			X		Opracowywany od szczebla oddziału, na niższych szczeblach w rozkazie dziennym
	Plan szkolenia kierownictwa ćwiczenia, zespołów kontrolnych i innych		X	X		Opracowywany od szczebla ZT wzwyż
	Plan omówienia ćwiczenia			X		Opracowywany od szczebla oddziału wzwyż
Dla kierownictwa	Plan przeprowadzenia ćwiczenia (w formie graficznej i opisowej)	X	X	X	X	
	Plan pracy osobistej zastępców, pomocników i osób funkcyjnych sztabu kierownictwa ćwiczenia			X		Opracowywany w ćwiczeniach z wojskami od szczebla oddziału wzwyż
	Plan łączności kierownictwa ćwiczenia			X		Opracowywany od szczebla batalionu wzwyż
	Plan pozoracji i podawania informacji			X		
Dla ćwiczących	Założenie taktyczne (operacyjne)	X	X	X	X	Według potrzeb
	Dyrektywy, rozkazy i zarządzenia operacyjne, bojowe i specjalistyczne		X	X		Opracowywane od szczebla batalionu wzwyż, na niższych szczeblach wg potrzeb
	Inne	W zależności od potrzeb				
Podsumowujące	Omówienie ćwiczenia	X	X	X	X	
	Sprawozdanie (meldunek, notatka) z przebiegu ćwiczenia			X		Sprawozdanie opracowuje się od szczebla ZT wzwyż

UWAGA ! Za szczebel organizacyjny, na którym opracowuje się dokument, uznaje się najwyższe ćwiczące dowództwo.

źródło: „Instrukcja o przygotowaniu i prowadzeniu ćwiczeń z dowództwami i sztabami w Siłach Zbrojnych RP". Warszawa 1995

Załącznik 5

UKŁAD ROZKAZU

ROZKAZ ORGANIZACYJNY
DO ĆWICZENIA
(EXORDER)

"KRYPTONIM ĆWICZENIA"
TERMIN PRZEPROWADZENIA

"WERSJA - …"

KRYPTONIM ĆWICZENIA

ROZKAZ ORGANIZACYJNY DO ĆWICZENIA

ODNIESIENIA:

A. Warsztaty robocze w m. *……(DATA PRZEPROWADZENIA)*

B. Wstępna Konferencja Planistyczna w m. *……(DATA PRZEPROWADZENIA)*

C. Specyfikacja do ćwiczenia "*KRYPTONIM*".

STREFA CZASOWA używana w czasie ćwiczenia: czas uniwersalny *(UTC)*.

ORGANIZACJA PRZEDSIĘWZIĘĆ:

Kierownikiem ćwiczenia *(kryptonim)*… jest (….) Za planowanie i organizację ćwiczenia odpowiada (…).

Ćwiczącymi dowódcami są:

- NIEBIESKICH -…;
- CZERWONYCH - … (w przypadku ćwiczenia dwustronnego);

1. **SYTUACJA**
   a. Informacje ogólne.
   b. Uczestnicy.
   c. Rejon ćwiczenia.

2. **CELE.**

3. **REALIZACJA.**

   a. Odniesienia (referencje) – w załączniku E, F i G.

   b. Koordynacja.

4. ZABEZPIECZENIE MATERIAŁOWO-TECHNICZNE.

a. Odniesienia (referencje) ….

5. DOWODZENIE I ŁĄCZNOŚĆ.

a. Dowodzenie – odniesienia (referencje) –….

b. Łączność – odniesienia (referencje) –….

KLASYFIKACJA INFORMACJI

1. INFORMACJE OGÓLNE.

a. Rozkaz Organizacyjny do ćwiczenia "kryptonim ćwiczenia" będzie wykorzystywany jedynie do służbowych celów przez uczestników ćwiczenia. Powielanie dokumentu zrealizuje….

b. Rozkaz Organizacyjny do ćwiczenia zostanie zakwalifikowany jako dokument "do oficjalnego użytku".

ZMIANY DO ROZKAZU ORGANIZACYJNEGO DO ĆWICZENIA

1. Rozkaz Organizacyjny do ćwiczenia został sporządzony na podstawie uzgodnień prowadzonych podczas Konferencji Planistycznych. W przypadku konieczności wprowadzenia zmian do Rozkazu Organizacyjnego wymagane jest powiadomienie: (nazwa – adres, telefony)

2. ODPOWIEDZIALNOŚĆ.

Zespół Organizacyjno-Koordynacyjny ćwiczenia:

(1) zatwierdza wszystkie zmiany przed wprowadzeniem;

(2) odpowiada za wprowadzenie zmian oraz za powiadomienie uczestników.

WYKAZ ZAŁĄCZNIKÓW DO ROZKAZU ORGANIZACYJNEGO DO ĆWICZENIA "KRYPTONIM ĆWICZENIA"

ZAŁĄCZNIK A: ORGANIZACJA

DODATEK 1: Struktura organizacyjna
DODATEK 2: Struktura dowodzenia
DODATEK 3: Zakres obowiązków

ZAŁĄCZNIK B: SCENARIUSZ ĆWICZENIA
DODATEK 1: Miejsce ćwiczenia
DODATEK 2: Uczestnicy ćwiczenia

ZAŁĄCZNIK C: CELE I ZADANIA

ZAŁĄCZNIK D: PLAN ĆWICZENIA

ZAŁĄCZNIK E: OPERACJE CJTF
DODATEK 1: PLAN ALTERNATYWNY

ZAŁĄCZNIK F: CJTF
DODATEK 1: Planowanie zadań
DODATEK 2: Standardowa terminologia
DODATEK 3: Procedury
DODATEK 4: Schematy rejonów
DODATEK 5: Bezpieczeństwo
DODATEK 6:…

ZAŁĄCZNIK G: SIŁY OBRONY POWIETRZNEJ
DODATEK 1: Procedury lokalne na poligonie USTKA
DODATEK 2: Zasady bezpieczeństwa
DODATEK 8: Standardowa terminologia
DODATEK 9: Organizacja łączności

ZAŁĄCZNIK H: ŁĄCZNOŚĆ

ZAŁĄCZNIK I: LOGISTYKA
DODATEK 1: Przebieg procesów w czasie

ZAŁĄCZNIK J: BIURO PRASOWE I OBSŁUGI GOŚCI
DODATEK 1: Organizacja
DODATEK 2: Procedury w czasie dnia gości (Vip Day)

ZAŁĄCZNIK Y: WYKAZ SKRÓTÓW

ZAŁĄCZNIK Z: ROZDZIELNIK

Załącznik 6

ZAKRES I STRUKTURA TREŚCI STANOWISKA NARODOWEGO

1. OCENA SYTUACJI

1.1.ROZWÓJ SYTUACJI
- geneza konfliktu;
- aspekty dyplomatyczne;
- prowokacje i akty terroru;
- stan Sił Zbrojnych Koalicji „POMARAŃCZOWYCH".

1.2.OCENA PRZEWIDYWANYCH DZIAŁAŃ „POMARAŃCZOWYCH"
- przewidywane działania BALTII;
- przewidywane działania KOALICJI.

2. OCENA ZAGROŻEŃ WISLANDU

- integralności terytorialnej;
- ekonomiczne;
- militarne;
- inne.

3. ZREALIZOWANE ORAZ PRZEWIDYWANE DZIAŁANIA WŁASNE

3.1.Przyjęte środki polityczne.
3.2.Przyjęte środki militarne.
3.3.Przewidywane środki polityczne.
3.4.Przewidywane środki militarne.

4. ZAGROŻENIA BEZPIECZEŃSTWA MIĘDZYNARODOWEGO

4.1.Legitymizacja stanowiska WISLANDU
- moralna;
- prawna.

4.2.Zagrożenia dla interesów SOJUSZU.

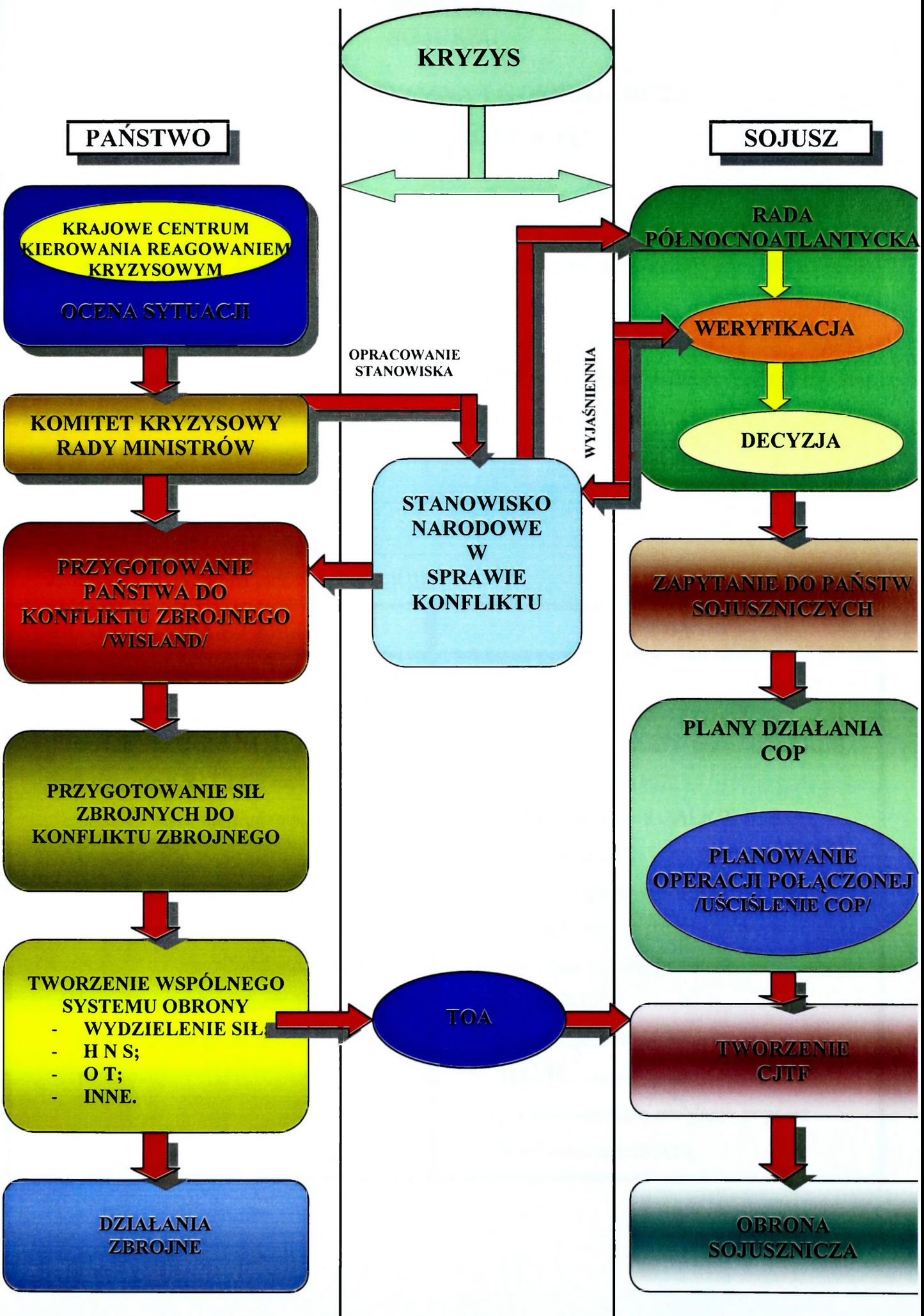
5. KONCEPCJA DZIAŁANIA WISLANDU

5.1.Określenie celu.
5.2.Planowane działania.
5.3.Określenie potrzeby wsparcia przez „SOJUSZ".

6. OCENA RYZYKA PRZYJĘTYCH DZIAŁAŃ

MIEJSCE STANOWISKA NARODOWEGO W PROCESIE PLANOWANIA BEZPIECZEŃSTWA PAŃSTWA I SOJUSZU

Załącznik 7

Załącznik 8/1

OPCJA DZIAŁANIA Nr 1
SOJUSZU

„PRESJA POLITYCZNA I GOSPODARCZA NA BALTIĘ I KOALICJĘ"

CELE:

1. Wymuszenie na BALTII decyzji o rezygnacji roszczeń terytorialnych w stosunku do WISLANDU poprzez blokadę gospodarczą.
2. Wymuszenie na BIELANII i innych państwach KOALICJI decyzji o rezygnacji wsparcia politycznego, gospodarczego i militarnego BALTII w przypadku dalszego podtrzymywania roszczeń terytorialnych w stosunku do WISLANDU.

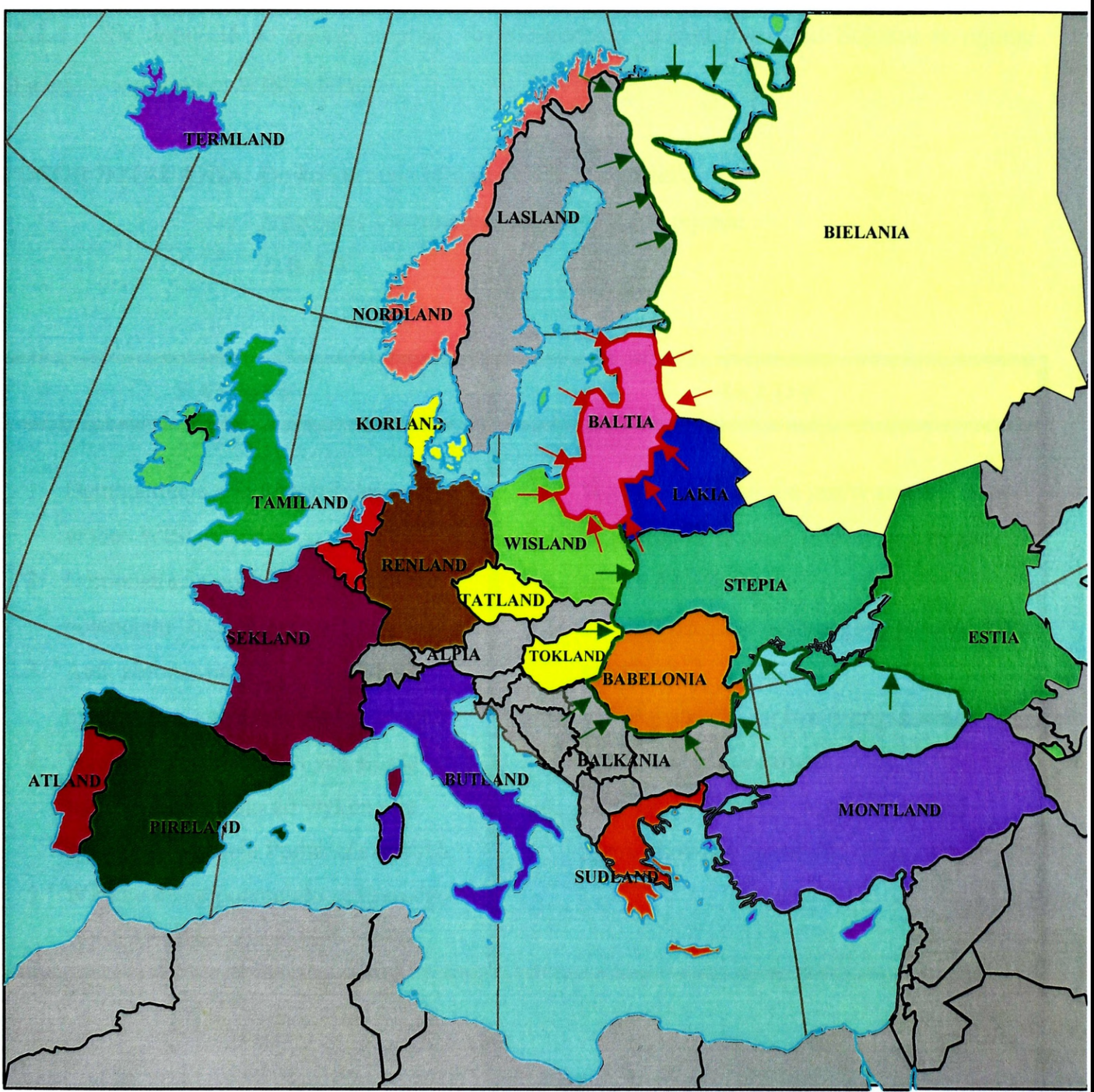
SPOSÓB DZIAŁANIA:

1. Blokada gospodarcza BALTII.
2. Presja polityczna na państwa KOALICJI.

ZALETY	WADY
1. Rozwiązanie kryzysu bez użycia sił zbrojnych (konfrontacji militarnej). 2. Rezygnacja BALTII z roszczeń terytorialnych na drodze pokojowej (negocjacji). 3. Przywrócenie ładu w regionie sprzed kryzysu. 4. Niepokoje, niezadowolenie społeczne BALTII, nacisk społeczeństwa na rząd o rozwiązanie problemu na drodze pokojowej.	1. Wzrost poparcia ekonomicznego i politycznego BALTII przez KOALICJĘ, głównie BIELANIĘ. 2. Jednoczenie się KOALICJI przeciw SOJUSZOWI. 3. Reakcja agresywna BIELANII z KOALICJĄ. 4. Nasilenie terroryzmu wobec WISLANDU i SOJUSZU. 5. Niepokoje, niezadowolenie społeczne BALTII, nacisk społeczeństwa na rząd o rozstrzygnięcie problemu poprzez konfrontację militarną.

OPCJA DZIAŁANIA Nr 1

PRESJA POLITYCZNA I GOSPODARCZA NA BALTIĘ I KOALICJĘ

→ BLOKADA GOSPODARCZA

→ BLOKADA POLITYCZNA

Załącznik 8/2

OPCJA DZIAŁANIA Nr 2 + przedsięwzięcia
OPCJI Nr 1
„DEMONSTRACJA SIŁY"

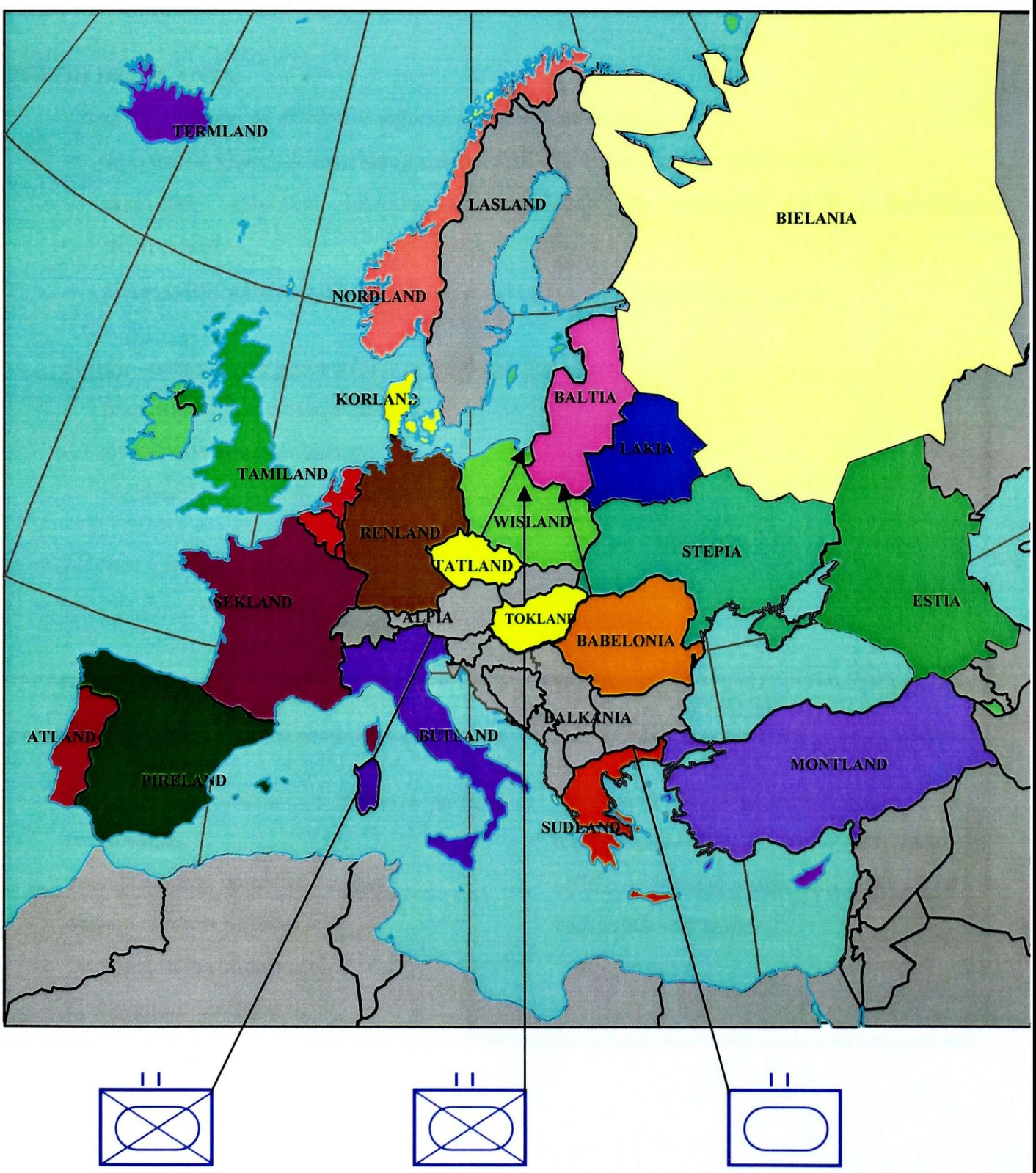
CEL: Nie dopuścić do agresji poprzez rozmieszczanie dodatkowych sił Sojuszu w rejonie północno – wschodnim WISLANDU.

SPOSÓB DZIAŁANIA: Do końca maja bieżącego roku, wydzielić, przerzucić i rozmieścić siły AMFILI w rejonie ŻUŁAW.

ZALETY	WADY
1. Demonstracja solidarności Sojuszu wobec WISLANDU. 2. Demonstracja gotowości użycia potencjału wojskowego poprzez Sojusz. 3. Atak zbrojny na siły AMF będzie traktowany jako atak na siły Sojuszu. 4. Wielkość rozmieszczonych sił nie stanowi zagrożenia do wykonania agresji na Koalicję Pomarańczowych. 5. Wzmocnienie potencjału militarnego WISLANDU.	1. Wielkość tych sił nie jest w stanie zapewnić skutecznej obrony w przypadku agresji Koalicji. 2. Sojusz może być postrzegany jako eskalant konfliktu. 3. Siły Sojuszu mogą być zaangażowane w konflikcie etnicznym. 4. Przywódcy Koalicji mogą się poczuć sprowokowani do działań agresywnych.

OPCJA DZIAŁANIA Nr 2 „DEMONSTRACJA SIŁY”

miejsce rozmieszczenia SIŁ SZYBKIEGO REAGOWANIA

Załącznik 8/3

OPCJA DZIAŁANIA Nr 3 + przedsięwzięcia OPCJI Nr 2
„Uruchomienie planu WSCHÓD"

CEL: Zapobiec agresji wykonując przeciwkoncentrację, a w razie nie osiągnięcia zakładanego celu - obrona kolektywna.

SPOSÓB DZIAŁANIA:

I faza – gotowość do działań w rejonie przeciwkoncentracji:

- wykonanie przeciwkoncentracji całości sił CJTF na terytorium WISLANDU;
- zgrywanie systemów dowodzenia i współdziałania pomiędzy CJTF i wojskami WISLANDU;
- zintensyfikowane wspólne działania rozpoznawcze w zagrożonym rejonie.

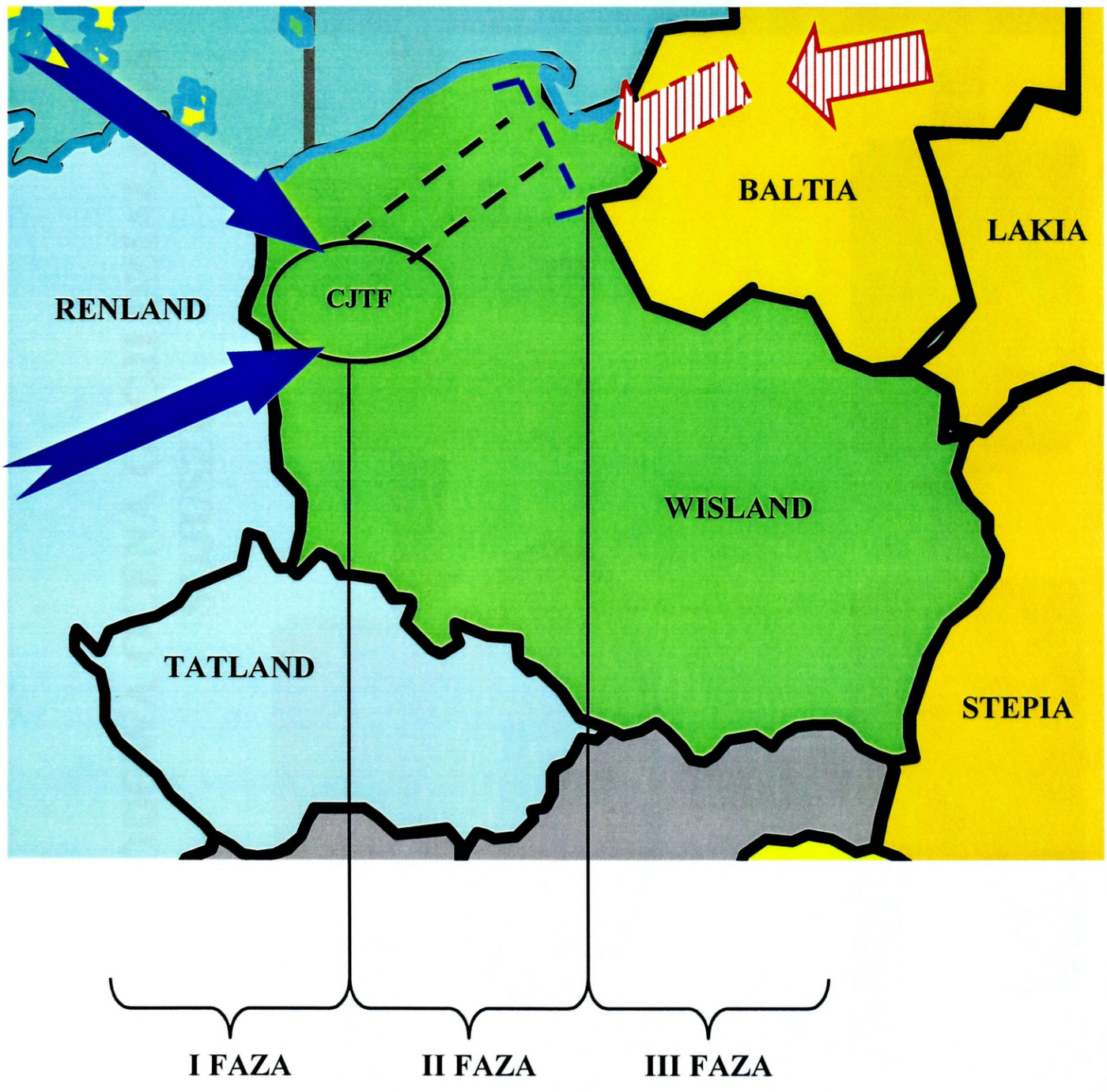
II faza – osiągnięcie gotowości w rejonie działań:

- przegrupowanie w rejon działań;
- stworzenie systemu obrony;
- uruchomienie systemu logistycznego zaopatrywania.

III faza – kolektywna obrona

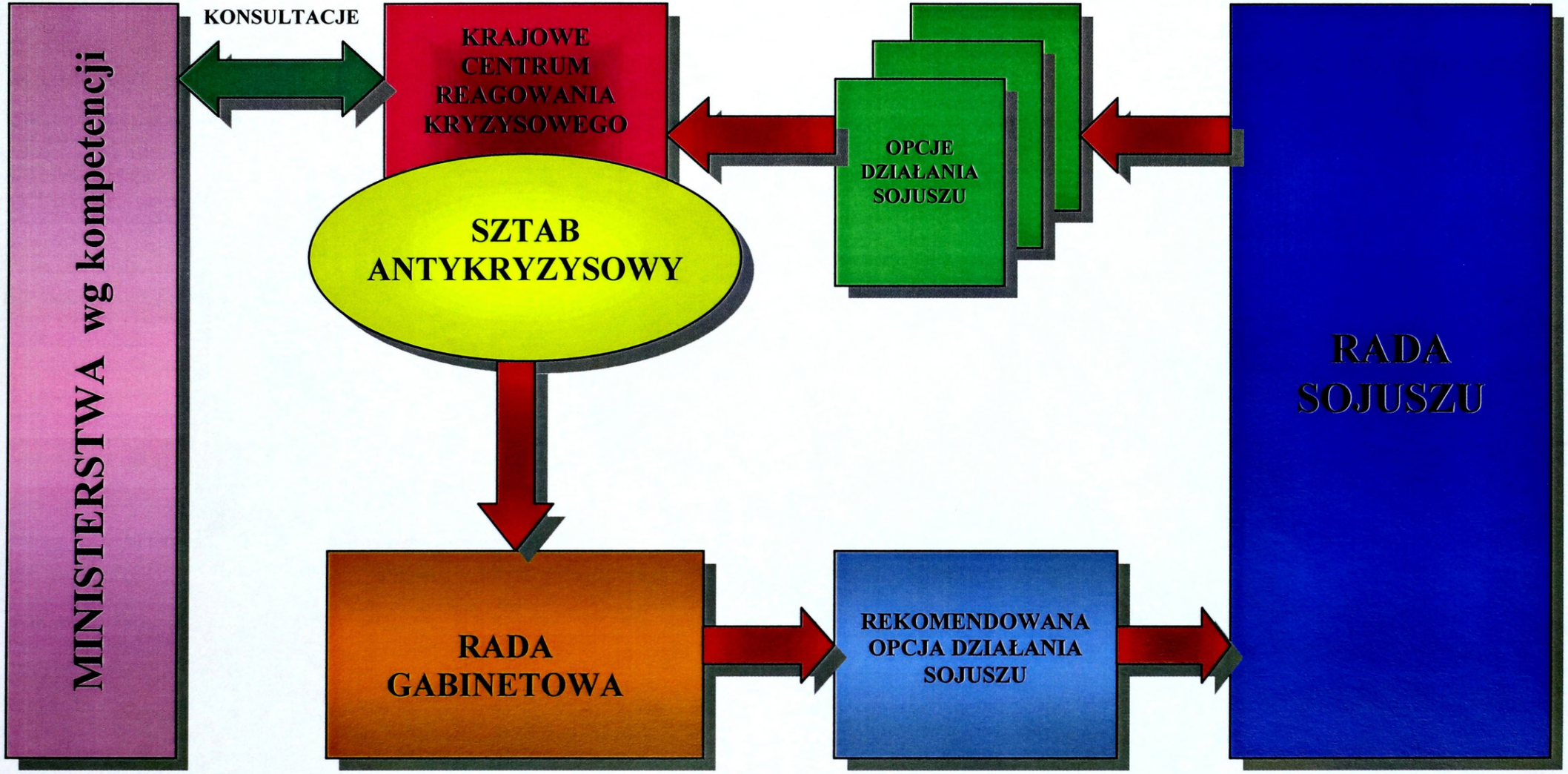
ZALETY	WADY
1. Pozostawienie możliwości elastycznego reagowania. 2. Zaangażowany potencjał zapewni obronę obszaru Sojuszu. 3. Demonstracja solidarności i wiarygodności Sojuszu.	1. Operacja trudna w przygotowaniu – wymaga nakładów finansowych i czasu. 2. Działania lokalne mogą rozszerzyć się do większych rozmiarów.

OPCJA DZIAŁANIA Nr 3
„Uruchomienie planu WSCHÓD"

Załącznik 9

NARODOWA OCENA OPCJI DZIAŁANIA SOJUSZU

Załącznik 10

OPCJA DZIAŁANIA Nr 1
KONCEPCJA DZIAŁANIA SOJUSZU

SPOSÓB DZIAŁANIA:

Presja polityczna i gospodarcza na BALTIĘ i KOALICJĘ

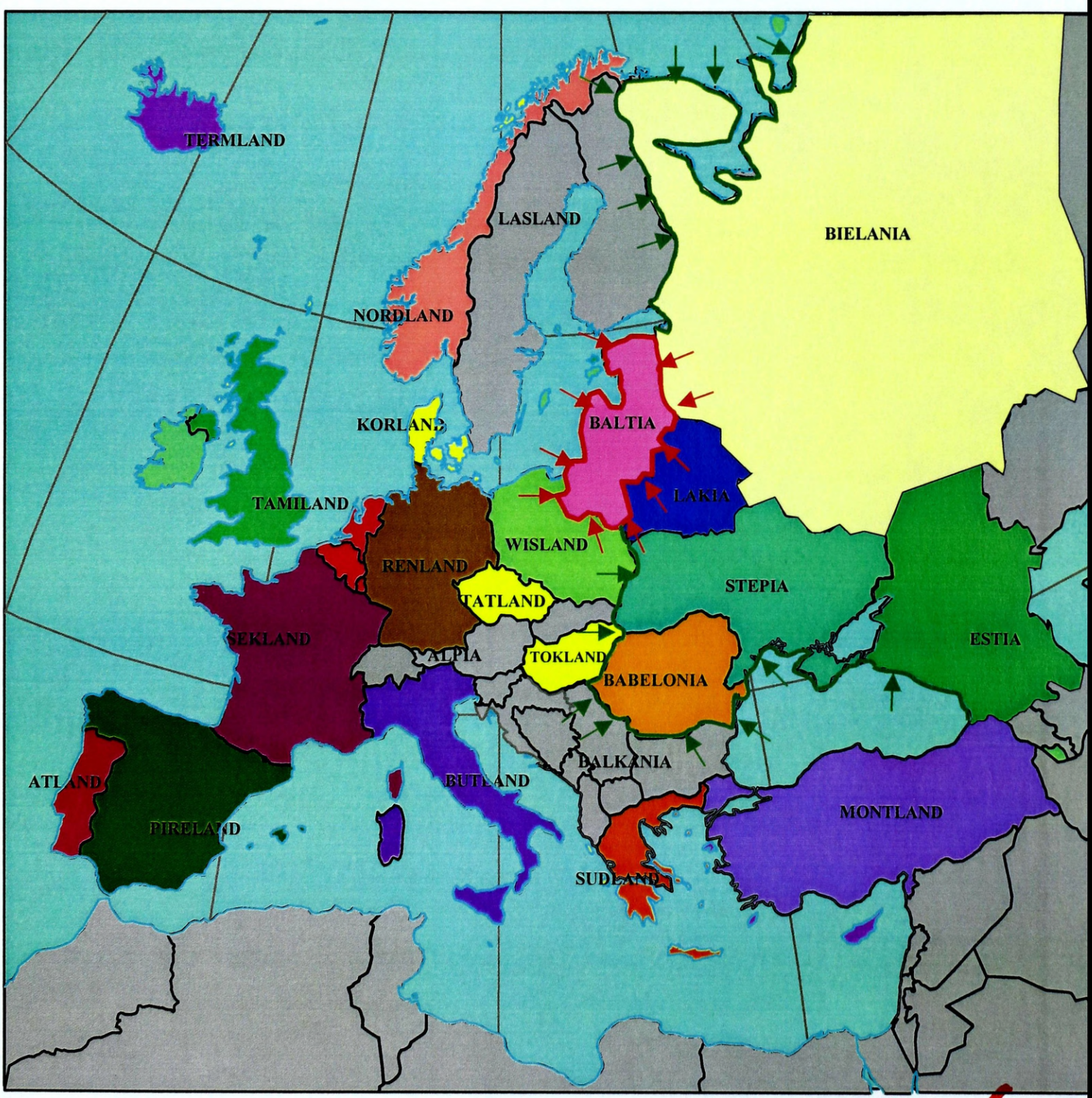
CELE:

1. Wymuszenie na BALTII decyzji o rezygnacji roszczeń terytorialnych w stosunku do WISLANDU poprzez blokadę gospodarczą.
2. Wymuszenie na BIELANII i innych państwach KOALICJI decyzji o rezygnacji wsparcia politycznego, gospodarczego i militarnego BALTII w przypadku dalszego podtrzymywania roszczeń terytorialnych w stosunku do WISLANDU.

ZALETY	WADY
1. Rozwiązanie kryzysu bez użycia sił zbrojnych (konfrontacji militarnej). 2. Rezygnacja BALTII z roszczeń terytorialnych na drodze pokojowej (negocjacji). 3. Przywrócenie ładu w regionie sprzed kryzysu. 4. Niepokoje, niezadowolenie społeczne BALTII, nacisk społeczeństwa na rząd o rozwiązanie problemu na drodze pokojowej.	1. Wzrost poparcia ekonomicznego i politycznego BALTII przez KOALICJĘ, głównie BIELANIĘ. 2. Jednoczenie się KOALICJI przeciw SOJUSZOWI. 3. Reakcja agresywna BIELANII z KOALICJĄ. 4. Nasilenie terroryzmu wobec WISLANDU i SOJUSZU. 5. Niepokoje, niezadowolenie społeczne BALTII, nacisk społeczeństwa na rząd o rozstrzygnięcie problemu poprzez konfrontację militarną.

OPCJA DZIAŁANIA Nr 1

PRESJA POLITYCZNA I GOSPODARCZA NA BALTIĘ I KOALICJĘ

→ BLOKADA GOSPODARCZA

→ BLOKADA POLITYCZNA

BIBLIOTEKA GŁÓWNA - ARCHIWUM
Nr 68996
Akademii Obrony Narodowej

S/4930
Czyt. 355.21